

DE ARABISCHE REVOLUTIES VI

(het relaas tot half sept. 2011)

INHOUD

I. EEN RONDJE MAGRHEB/MO IN REVOLUTIE

02

De VN-RESOLUTIE en de coalitie
 Voorbeeldwerking en vervolg
 Wie werd de baas in de coalitie
 En dan de turken
 Wat deed Iran?
 En Khadaffi vecht door en... verloor en won...en verloor
 Wie werd de baas in de coalitie?
 De rij werd steeds groter en er kwam een grote verrassing
 De onrust keerde weer of bleef voortduren
 En de revoluties gingen diverse wegen...

II. BRANDHAARDEN/BROEINESTEN, ACTOREN: ÉÉN VOOR ÉÉN

07

De blz.nr's tussen (xx, xx) geven resp. het jaartal vanaf het begin en vanaf half juli/aug tot sept. aan.

De voorhoede 07

1.Tunesië (blz.7; 11) 2. Egypte (blz 12; 16)

De volgers 18

3.Libië (blz.18, 30) 4.Bahrein (blz.37,40) 5.Jemen (blz 41,46) 6.Syrië (blz. 47/59)

In de wachtkamer? 62

7.Jordanië (blz.62,63) 8. Algerije (blz.64,65) 9.Koeweit (blz.65,66) 10.Libanon (blz.66,67), 11.Djibouti (blz.68,68). Oman (blz. 68,68) 13.Saoedi-Arabië (blz. 69,70) 14.Marokko (blz 70,72) 15.Swaziland en Uganda.(blz. 72,73)

De diverse actoren 73

16.Qatar (blz. 73,73) 17.Turkije (blz. 74,75) 18.Iran (blz. 76,77) 19.Irak (blz 76,77) 20.Israël (blz.78.80) 21 Palestina (blz. 81,82)

De geschiedenis is vaak revolutionair
 De revolutionaire factoren zijn veelal vergelijkbaar
 Men keek bij elkaar af
 Wie zitten er in de revolutionaire gremia?
 De achterblijvende landen
 De omringende wereld
 De aanloop naar het volgende conflict?
 Eerste ervaringen en conclusies..
 Ervaringen na zes maanden
 Waar leidt dit allemaal heen
 Epiloog 90

I. EEN RONDJE MAGHREB /MO IN REVOLUTIE

-DE VN-RESOLUTIE EN DE COALITIE:

De VN-resolutie rondom Libië kwam er en was zelfs breder dan een "simpele no-fly zone". En de Arabische Liga was ook vóór, wat opmerkelijk was en tot vreugde leidde. Sarkozy nam fors het voortouw, sprak met de opstandelingen in Parijs en riep breeduit dat er militair moest worden ingegrepen om een bloedbad te voorkomen. Daarmee gaf hij een mooie cover voor de VS die nu niet weer voorop wilden lopen, na het Irakese debacle. Enkele dagen later vlogen al de kruisraketten door Libië, net voor Khadaffi een bloedbad kon aanrichten in Benghazi, het centrum van de opstand. En er was aansluiting van Italië, Noorwegen, Denemarken, België en Turkije bij de frontrunners Frankrijk en Engeland. Duitsland bleef bezorgd kijken zonder actiebereidheid...Ze stemden in de V-raad ook niet net als China en Rusland. De EU was weer eens diep gespleten. En ook Italië (grote olieklant van Khadaffi, 32% van hun olieconsumptie!) deed ook nogal "zachtjes" mee...later stapte het forser in. Later bleken ook Jordanië, Koeweit, Qatar en Turkije zich aan te sluiten bij de coalitie. De meesten leverden materieel voor logistieke c.q. bewakingsdoeleinden, maar Qatar ging zelfs meevliegen net als

Nederland. Maar dat ging bewaken via Sardinië met zes F16's en stuurde ook nog een mijnenjager. En leverde ook wat

bemanningssteun bij de AWACS-vliegtuigen. Immers Libië heeft ook een lange kust en die moet nauw in de gaten gehouden worden. .

Ondanks veel moeite wilde het maar niet lukken om een land in de aanvoerderrol te krijgen, nadat de VS die rol kwijt graag wilde. En er werd gefluisterd dat Obama liever niet Sarkozy voorop zag gaan, want die zou teveel "eigen politieke bedoelingen" hebben. Een duo VS-Engeland tegenover Frankrijk met een "afwezig Duitsland"? Wat voor een sof.

Ook over de rol van de NATO bleek weer veel te doen te zijn. Sarkozy wilde een technische rol en geen politieke... maar dat was niet iedereen met hem eens. Oorlogvoeren door Europeanen is ook al een tricky bezigheid blijkt nu... En Duitsland trok zijn schepen in de Middellandse Zee ook al terug uit het NATO-commando; echt waar! Mogelijk weet u ook nog dat ook Chirac zich ooit fors verzette tegen het voornemen om de bruggen in Belgrado te bombarderen bij de NATO-inzet in Joegoslavië...en met succes.

De Arabische Liga, die achter de VN-RESOLUTIE stond, wat een zeer grote

voortgang mag heten, schrok enorm van het geweld dat "een no-fly zone" met zich meebracht. En riep op om te voorkomen dat er onschuldige burgers zouden worden gedood en gewond. En bleef daarna voorlopig akelig stil toekijken...

Sarkozy zwoer intussen bij zijn "contactgroep" waarin enkele coalitie-landen, westerse en Arabische, politiek de leiding proberen vast te houden. Vandaar ook dat Qatar door Frankrijk werd gestimuleerd mee te vliegen in Libië... Want je kunt natuurlijk de westerse NATO niet tot de politieke leider benoemen terwijl er ook Arabische landen en een Arabische Liga er zich mee willen bemoeien. Gedoe denkt u? Nou, pas op, u moet zich realiseren dat de nieuwe verstandhouding tussen de "verstandige Arabieren en het westen" een enorme voortgang betekent. En niet op de laatste plaats ook voor het "Israëliëse probleem". Dat broeit en broeit... en dat inderdaad via de Palestijnse "verzoening" (made in het nieuwe Egypte!) plotseling begon te schuiven.

Toen Duitsland zijn grote blunder aan den lijve ontdekte... bood Berlijn toch militairen aan voor humanitaire taken, om hun beschadigd imago wat op te vijzelen.

-VOORBEELDWERKING EN VERVOLG

En het gaat hier vooral ook om "een voorbeeld" en een precedent voor alle dictatoren die zich met geweld tegen hun ontevreden onderdanen (blijven) keren. Hun rij wordt alsmaar langer... na Tunesië, Egypte en Libië, werden Jemen, vooral Syrië, en Bahrein al gauw de volgende brandhaarden.

Tot ieders grote schrik marcheerden er 1000 soldaten naar Bahrein vanuit Saoedi-Arabië en de Arabische Emiraten. Waarmee de hele revolutie een flinke "religieuze saus" kreeg. Want Bahrein is HET land waar een minderheid van Soennieten (30%) al honderden jaren een meerderheid van sjiïeten (70%) nauwelijks enige ruimte biedt... De Saoedi's zwichten voor hun angst voor opstand bij HUN sjiïetische minderheid... Tot grote vreugde van Amadinedjad die dit erg goed uitkwam...

Toen de eerste rauwe beelden over de oorlog op de tv-schermen kwamen begon

het gekrakeel in alle delen van de wereld. India protesteerde tegen de aanval, Poetin had het over "kruisvaarders" en Medvedev sprak hem openlijk tegen, de Arabische Liga waarschuwde voor het doden van "burgers", Noorwegen besloot even niet mee te vliegen.... Oorlog doet altijd velen schrikken als hij zich echt in zijn bloederigheid toont.

Op de achtergrond doemt nu het beeld op van Bush en Rumsfeld die ene Saddam, die ook "gek geworden was", een forse lading bommen op zijn kop gooiden. En nu worstelt de VS nog steeds met een slecht imago en een afgrijselijke hoop doden in Irak en eigen gelederen. Experts waarschuwden meteen voor een Khadaffi die zeker het voorbeeld van Saddam zou volgen en burgers als schild zou gaan inzetten... Wat ook prompt gebeurde. En iedereen vroeg zich af hoe je deze "oorlog" ooit zou moeten beëindigen... Terwijl een nieuwe, in Syrië, zich al weer aankondigde...

-EN DAN DE TURKEN.

Opvallend was de rol van Turkije, NAVO-lid en belust op meer invloed. Allereerst leek men achter Khadaffi te staan, toen werd het snel anders en na de eerste dreunen wilde men een "herbehandeling van het VN-besluit". Daarna werd er zelfs steun beloofd als er zou worden overlegd... en toen kwam er steun met schepen/onderzeeërs voor de coalitie. Turkije bleek erg in verwarring, wat zeer voorstelbaar is. Het leek dus sterk op een stel flinke diplomatieke fouten van Ankara dat zich "o zo graag meet" met Iran. Daar droomt men af en toe van het roemvolle verleden, waarin hun grote Ottomaanse Rijk, dat ook heel Noord-Afrika omvatte, nu weer in herinnering komt... Maar Ankara bleek naar de achtergrond te verschuiven: zie Syrië en de Palestijnse verzoening.

-EN WAT DEED IRAN?

De berichtgeving op PRESS-TV, de Iraanse internationale zender, was spraakmakend: men heeft het daar over "de islamitische revolutie", liet veel beelden zien van Bahrein en Yemen en ook Libië en Syrië en hoopte dat de soennitische dictatoren op hun donder

zouden krijgen. Uiteraard geen woord over de ferme onderdrukking van "opstandelingen in eigen land". Iran zit nu ook in een forse spagaat, al is die kwestie in Bahrein natuurlijk echt "gefundenes Fressen".

Intussen werden de geluiden over bemoeienis, logistiek en politiek, in Bahrein, Koeweit en Syrië steeds luider... De interne politieke crisis rond Amadinejad bracht op het internationale front een "time-out" voor Iran en half juni moest er zelfs weer op getimmerd worden in Teheran bij een betoging... Maar Iran blijft agiteren en vervolgt zijn machtspolitiek zonder in te gaan op wat de Arabische revoluties te leren geven... ook voor Teheran.

-EN KHADAFFI VOCHT DOOR MAAR VERLOOR WEER EN VOCHT VERDER...

Ondanks vele nachten vol raketaanvallen bleek K. nog veel steden fors te kunnen blijven aanvallen. En eigenlijk over de hele kuststrook. Al was zijn luchtmachtje gauw uitgeschakeld. De berichten over bloedbaden hielden maar aan en het beeld werd zorgelijker...

Immers Khadaffi is een leperd zonder scrupules en hij lijkt daarin fors op Amadinedjad uit Iran. De vrees voor een oorlog zonder snel en duidelijk "einde" groeide alom... Velen hoopten dan ook dat die logge, verdeelde coalitie "hanteerbaarder en sneller" zou gaan reageren op die grillige, lepe dictator en familie die nu van alles zou gaan verzinnen...

De coalitie wist het tij te doen keren en de rebellen namen het hele westen in en stormden op naar het oosten op zoek naar K. Maar het liep weer (even?) heel anders... K. bleek een ware guerrillaleider en ronselde ook huurlingen. En toonde zich een meester in list en bedrog. Tot ook in zijn land de stammen zich leken tegen hem te keren terwijl zijn compound in Tripoli plat werd gebombardeerd. Het aantal doden schoot omhoog...

Bemiddelingspogingen alom, alles tevergeefs: K. leek door te gaan. En de NATO raakte ook al erg vermoeid, idem de Amerikanen... Half juli was het zover dat de gesprekken over politieke oplossingen de overhand kregen boven de

gevechtsmeldingen. De NATO zat bijna met de laatste bom, de diplomatie probeerde alles, maar K. zat er nog. Tripoli werd nerveuzer en nerveuzer

-WIE WERD DE BAAS IN DE COALITIE?

De VS, Obama zei het duidelijk, wil van de politieke leiding af en in de rol van logistieke supporter blijven meedoen. O. kreeg enorme kritiek op zijn linke aanpak niet in het minst ook uit eigen gelederen. Men verweet hem gebrek aan strategie en daarom hield hij een speech om te verduidelijken. Wat weinig hielp...want er klonk niets over wat de VS wil met Bahrein, Jemen en Syrië... tot het al te erg werd. De NATO zei dat ze de leiding "politiek" ging overnemen, al ruziënd met NAVO-lid Turkije en al pogend om Merkel weer binnen de NAVO-boot te krijgen (na de verloren Duitse landsverkiezingen... kon dat weer?). Turkije wilde mediator zijn tussen K. en de rebellen en ook de haven van Benghazi militair wel gaan verdedigen... Dit land speelde het hard en er is heel wat aan de hand, vooral tussen de Turken en de Fransen. En daarnaast was er nog de contactgroep waarin ook de Arabieren zitten. Want de NATO kan niet ook de Arabische landen in de coalitie vertegenwoordigen. Er ontstond politiek weer zo'n Gordiaanse knoop waar weinig mensen iets van begrepen; te gecompliceerd door de vele belangen die botsten. En in de NATO boterde het niet echt tussen Cameron en Sarkozy, en daar had Turkije iets mee te maken. Maar er werd toch geknald.... En Turkije haalde met schepen gewonden weg uit diverse steden.... Obama c.s., keken toe... en hielpen "logistiek". Maar toen de Palestijnse verzoening opdook was de verbijstering in Washington compleet en bleek dat nu de kern van "het MO-conflict" duidelijk was geraakt. Het zou nooit meer worden hoe het was geweest...

De strijd in de NATO en de Contactgroep bleef bestaan en met de moed der wanhoop werd de operatie drie maanden verlengd begin juni. Een no-fly zone bleek opnieuw (zie ook die in Irak die tien jaar duurde), een uiterst tricky manier om en dictator te stoppen.

-DE RIJ WERD STEEDS GROTER EN ER KWAM EEN ENORME VERASSING

De revolutie werd een ware olievlek en de doden en gewonden waren dagelijks in de pers. De machthebbers bleken voornamelijk weinig te voelen voor opgeven... Intussen werd Gaghbo in zijn bunker gearresteerd en riep op tot vrede in zijn land en Clinton stelde zijn "einde" ten voorbeeld aan andere dictatoren. Onlusten in Marokko en Jordanië volgden en de regeringen daar waren ook steeds ongeruster. En nu de verzoening in Palestina een feit leek, werd de hele prent door elkaar geschud te worden. We stevenen af op een hoop onzekerheid en onrust en, wie weet, op een oplossing (of een begin daarvan) van het grootste conflict van de laatste decennia.... Er zit nu geen schroefje meer vast in het hele MO, de Magrheb en de Arabische wereld... Alleen bidden helpt nog; maar tot wie: Jahweh, Allah of nog een andere? Half juni stonden er in drie revolutielanden dictatoren erg op de tocht... en waren er in nog zeker vijf andere landen stevige instabiliteiten. De Arabische wereld bleek definitief te zijn veranderd al bleek een "overgang naar rust en democratie" ,hoe kon het ook anders-, een hele lange en bochtige weg te zijn...

-DE DICTATOREN VOLHARDEN ONDANKS ALLES; ECONOMIE IN LAST

K. wilde wel wapenstilstand na de dood van zijn jongste zoon en zijn drie zonen wat werd geweigerd. Assad moordde fors verder ondanks toenemende veroordelingen en sancties en Saleh weigerde na weken het verdrag van de Golfstaten te tekenen. En schoot ook verder mensen dood. De wereld ziet deze verharding en hoopt op afbrokkeling van de steun in hun eigen landen: in het leger en in de partijen. Dat is in Syrië en Jemen nu ook begonnen en in Libië al zeer breed aanwezig. Het werd een kwestie van lange adem en nu kwam er ook nog de Palestijnse verrassing die Israël en het westen voor nieuwe feiten plaatste. De revolutie lijkt onomkeerbaar maar de dictatoren lijken aan hun zetels vastgeroest; veelal na tientallen jaren...

Begin mei zaten K. , Saleh, de koning van Bahrein en Assad nog redelijk stevig in het

zadel al zijn er grote verschillen. De tweede golf van de revoluties loopt traag terwijl in Tunesië en Egypte al flink werd geoordeeld en gestraft in de kringen van de oude machthebbers. En flink gewerkt werd aan de toekomst, terwijl er tienduizenden naar fort Europa trachtten te vluchten voor een beter leven. De economieën van deze landen zakten fors in en velen werden ontslagen... Het aloude beeld van de revolutie : " het gaat eerst nog slechter voor het beter kan gaan" blijkt niet uit de tijd te zijn. De revoluties gaan een echt tijdperk worden... Half juni was de druk op drie dictators enorm groot geworden, een "ontlading" was voelbaar dichtbij... En het kostte wekelijks honderden doden, duizenden gewonden en duizenden vluchtelingen. Een humanitaire tragedie speelde zich voor onze ogen af.

-EN DE ONRUST KEERDE WEER OF BLEEF VOORTDUREN

K. in Libië, bleef door vechten maar leek te verzwakken, een politieke oplossing werd een "must. De onrust kwam weer op in Tunesië en Egypte: groeiend ongeduld en komende verkiezingen zijn zeker ook oorzaken. Marokko werd ook onrustiger, Bahrein ook, Jemen werd een vastloper (ondanks bemiddeling door de Golfraad), terwijl Assad in Syrië overging op een waar schrikbewind van doden, gevangenen zetten en martelen. De internationale reacties waren verre van "consequent en gelijkwaardig". Het kreeg het karakter van een steeds lastigere slijtageslag. De revolutie werd beproefd..

-EN DE REVOLUTIES GINGEN NOGAL VERSCHILLENDE WEGEN

Twee dictatoren waren relatief snel weg, een derde kroop maanden in zijn bunkers en een vierde werd flink gewond bij een aanval tijdens zijn moskeebezoek. De ergste bleek Assad die een waar bloedbad aanrichtte onder demonstranten... Maar hij bleef "lang gespaard" gezien zijn zeer "exclusieve geopolitieke positie"..

De koningen bleven overeind zij het dan Bahrein echt door de burens moest worden geholpen...en in Marokko en Jordanië bleven de relatief jonge koningen, min of meer, coöpererend , overeind.

Alles wees er op dat deze revoluties erg verschillend zouden blijven in hun verloop, en dat de gang "in een keer naar de democratie" er niet zomaar in zou zitten. En welke democratie dat was ook nog de vraag. En een terugval of een radicaal religieuze draai waren dan ook niet uit te sluiten.

Kissinger en andere "experts" wezen op de lange tijd die het westen nodig had "naar de democratie" en zagen zeker enkele generaties komen in worsteling met dat moeizame proces.

De verhoudingen in het MO, met name ten opzichte van Israël, veranderden stevig. Zeker Egypte maakte zich los van zijn vroegere positie en de Palestijnen verrasten vriend en vijand met een "hereniging Fatag-Hamas". Iran was erg actief "ondergronds" en ook Turkije trachtte positie te kiezen. Zelfs de russen en de chinezen lieten van zich horen. En de 21 NAVO-landen en aanhang zagen het Libische avontuur erg uit de hand lopen.

Binnen de NATO was het spannend en moesten Frankrijk en Engeland de meeste bonen doppen.

De VS bleef in Libië "op afstand" maar leverde essentiële logistieke steun plus 80% van de bommen... De EU stak, net zoals de VN, bij herhaling de waarschuwendende vinger op.

De VS, de EU en sommige landen gingen over op sancties tegen de moordende dictatoren. Zo ging men door de eerste 4 maanden... terwijl de economieën in de meeste landen ernstig ontspoorde, mede door het weg blijven van vele toeristen. En religieuze en stammen tegenstellingen leefden op: de kopten in Egypte maar ook de Alevieten in Syrië kregen er stevig van langs. In Jemen dreigde een chaos à la Somalië compleet met een Al-Qaida-herrijzenis in het zuiden.

Half juni wisten we allen dat we waren beland in een lange periode van grote onrust in een dozijn landen in de regio, in een onomkeerbaar proces, maar met een onzekere uitkomst. De oogst van de revoluties was vooralsnog: enkele dictators minder en veel bloed zweet en tranen voor miljoenen mensen.

De internationale verhoudingen veranderden verder, werden scherper en

duidelijker, waarbij de posities van China, Rusland, India en Brazilië "afstandelijk tot antiwestelijk" bleven. Wat vooral te zien was in de VN en haar Veiligheidsraad. De opkomende landen beschouwden het roerige Arabische gebied vooral als een probleem van het westen en haar "machtspolitiek in het recente verleden". En zagen dus afstandelijk toe....en koesterden hun groei.

Dan kwam de koning van Marokko met een opmerkelijke move die het land maken moest tot een moderne constitutionele monarchie. Hij kreeg 60% van zijn onderdanen naar het referendum en dat leverde een steun van 98% op... Natuurlijk niet van de beweging van 20 febr. die betoogde tegen. Hiermee zette Mohammed VI een opmerkelijk voorbeeld neer, een tweede model, naast het Turkse.

In Bahrein was het schijnbaar rustig en de Saoedi's zeiden hun troepen weg te laten trekken. De situatie was verre van opgelost. In Saoedi-Arabië demonstreerden ongehoorzame vrouwen die wilden autorijden via het internet. Maar later werd het stil.. De Saoedi's regelen alles et geld, als gewoonlijk, maar gaan wis en zeker ook af op een onmogelijke situatie waarin hervormingen niet kunnen uitblijven... op langere termijn.

Syrië werd een steeds groter probleem ; de afwisseling van beloften en grove onderdrukking van betogingen ging verhevigd verder. Internationaal werd de druk hoger maar niemand durfde echt door te grijpen. Assad verloor zijn vertrouwen bij iedereen maar bleef gewoon onderdrukken, een machteloze gemeenschap keek en wilde niets doen.

In Libië kwamen de rebellen steeds dichterbij Tripoli wat voortdurend werd gebombardeerd. De voorstellen voor oplossingen volgden elkaar op, er werd op allerlei fronten diplomatiek overlegd, maar Khadafi bleef in zijn bunkers. De Natobommen raakten op en er was enige moedeloosheid merkbaar. K. had verloren maar wilde blijven wat niet acceptabel was.

In Libanon pikte Hezbollah de meerderheid in in het kabinet en liet weten de vier beschuldigde in het kader van de

internationale aanklacht rond de moord op Harriri niet te zullen uitleveren...

De wereldpers verloor langzaam haar aandacht en eigenlijk wacht iedereen op spectaculaire gebeurtenissen: K. lijkt de eerste en dan zal er toch iets moeten gebeuren ook in Syrië....

Waar en wanneer gaat de tweede lont in het grote kruitvat?

Iedereen begrijpt intussen dat we nu pas in acte 1 zijn van een zeer lang theaterstuk van tientallen jaren of nog meer... Het zal deel uit gaan maken van onze dagelijkse berichtgeving zoals het jarenlang ging en gaat met bijvoorbeeld Afrika of Thailand of Noord-Korea...en ook Birma.

AANVULLING Juli---aug. 2011.

Vanaf juli 2011 tot half aug. bleef het patroon in grote lijnen gelijk en het ontwikkelde zich veel langzamer dan gedacht. Zoals ook in de Franse revolutie die stormachtig begon en toen tientallen jaren in moeilijk vaarwater verbleef. Maar om uiteindelijk toch te slagen na veel bloed, zweet en tranen. Dat kondigt zich nu weer aan en daar komt nog een nieuwe, wereldwijde en diepe financieel-economische crisis overheen. Met een scherpe sociale component: Londen zette de toon na Athene...Dit zal op het tempo en het verloop een enorme invloed gaan krijgen..

Het westen treedt namelijk versneld terug en... de BRICS zijn nog niet in vorm...

We gaan een wereldwijde reconstructie in en, wie weet, zelfs een wereldwijde revolutie...

AANVULLING aug-half september

Tunesië en Egypte vechten met afsluiting van het verleden en het vormgeven aan een democratische nieuwe weg. In het land is het onrustig en men werd ongeduldig. En de nieuwe machtverhoudingen, ook met de conservatieve islam, werden steeds beter zichtbaar.

De laatste fase in Libië bleek zeer taai en de familie Khadafi verdween naar Algerije en Niger. K. bleef ageren ook tijdens de aanvallen op zijn bolwerken Sirte en Beni Walid waar de weerstand aan zienlijk bleek. De periode van olieproductie

herstartte en over de verdeling was internationaal heel wat gaande. En de rellen binnen de rebellen gelederen begonnen bij pogingen tot ontwapening en ontmanteling van commando's. De plannen waren er de uitvoering bleek taai en de rust was in het land nog niet aanwezig. De angst voor een blijvende guerrilla van K. c.s. vanuit het zand in het zuiden begon te groeien. De drama's in Syrië liepen tot ongelofelijke proporties op nadat iedereen zich ermee bemoeide. Assad en co kwamen in een totaal isolement terecht na 3000 doden en tienduizenden gevangenen. De Arabische Liga sloten een overeenkomst voor hervormingen en de Russen bleven waarschuwen tegen inmenging. De EU gaf eindelijk zijn olie-import op...

Bahrein bleef onrustig en er was geen vooruitgang ook niet via de Saoedi's.

Israël raakte in een forse rel met de Turken en in Egypte bleek hoe het land ook daar wordt gehaat; Tel Aviv kwam in een snel toenemend isolement terecht. De aanvraag voor VN-lidmaatschap door Abbas ondervond ook steeds meer internationale steun ; de EU en de VS waren in een hopeloze positie geraakt half september.

De veranderingen zijn fors onderweg over grote breedte en onomkeerbaar. De Arabische wereld ging on the move en zal voor lange tijd onrustig zoekende blijven. Terwijl het westen verdrinkt in zijn schuldenproblemen en de EU kraakt...

II. BRANDHAARDEN/ BROEINESTEN EN ACTOREN, EEN VOOR EEN...

De voorhoede

1. Tunesië

Schets:

Republiek, Ben Ali regeerde sinds 1987.
10, 4 miljoen inw. ; gem. leeftijd 28 jaar;
groei 1,9 kids/vrouw (!) en levensverwachting 75 jaar.
BNP 33 miljard; BNP/inw. 3200 \$.
98% moslims, 2% christenen/joden.

Periode tot half april

-Na de oproeren

Het herstel naar normalere verhoudingen begint na het verjagen van Ben Ali en die 500 Tunesiërs in Lampedusa gaven aan dat men nog niet super veel vertrouwen had in snelle verbeteringen. Ook vroeg de Tunesische regering aan de Saoedi's of ze konden bevestigen dat Ben Ali dood zou zijn: het antwoord kwam snel, hij leeft in en in coma.... En daarna werd het stil.

De onrust bleef, vooral in Tunis. Na een paar weekjes betogen en rellen vielen er weer 5 doden. De eis was dat Ganouchi, premier van de overgangsregering, vriend van Ben Ali, weg moest.... Hij vertrok, want het jonge volk drukte weer door...

Daarna stapten er nog meer op... en bleek de onrust nog lang niet weg te zijn. Er moet snel een "grondwetgevende vergadering" komen waarin alle partijen zitten anders kalmeert het land niet, lijkt het.

De rebellen willen de top "geheel Ben Ali-vrij" krijgen en dan pas verder gaan...De oude garde heeft alle krediet verloren.

-Grote economische en sociale gevolgen.

Het toerisme zakte met 40% in, zeetransport en luchttransport verminderten fors. Er vielen ook de nodige ontslagen bij failliete of sluitende bedrijven. Ook lijkt ook geen spat werk te zijn voor de 80.000 schoolverlaters hier. Die mensen verwachten het onmogelijke en... ook nog meteen.

Periode half april - half mei

-Het nieuwe verkiezingssysteem

Het is, zeker voor een Arabisch land, uitzonderlijk dit voorstel van de "Hoge Raad". Verkieszen zal gaan gebeuren via een proportioneel systeem (niet dus via kiesdistricten) en, wat nog apart is, dat

er de eis ligt van "parité" dus gelijk aantal vrouwen en mannen op de lijst per partij. En intussen is er een "grote schoonmaak" in de RCD-partij van Ben Ali: de secr.-generaal en enkele anderen zijn onder arrest geplaatst. Bijtjesdag gaat verder...

-Verbod van de RCD-partij en aanklacht en uitwijzing; tegen Ben Ali c.s.

De rechter verbood de oude regeringspartij. En voor Ben Ali wordt aan de Saoedi's een uitwijzingsverzoek gedaan. Hij en de zijnen hebben nu minstens 18 klachten aan hun broek c.q. rok.

-De verkiezingen van 24 juli

Het is een hijs maar er komen nu parlamentsverkiezingen al op 24 juli. Niet voor de oude RDC van Ben Ali die werd verboden maar wel voor partijen opgericht door ex-ministers. Er moeten 7000 verkiezingsbureaus worden georganiseerd en 2000 inschrijvingsbureaus wat betekent dat 4000 mensen snel moeten worden opgeleid. De Hoge Autoriteit die dit alles voorbereid is positief gestemd en ziet het vormen van een nieuwe regering na 24 juli snel gebeuren. Uiteraard zit er ook een islamitische Partij bij, die meewerkt in de Hoge Autoriteit en heel precies kijkt naar de... godsdienstvrijheid.

-Het volk wordt ongeduldiger..

Het land komt naar de rand van het bankroet en als et zo door gaat gaan veel mensen weer positief denken over Ben Ali... , zei een zakenman. En een neef van Mevr. Ali-Trabelski moest voor de rechter verschijnen voor corruptie.

-Grensincidenten en gevangenen vrij

Eind april was er een stel grensincidenten als gevolg van de oorlog in Libië: Tunesië werd even K's oorlogstoneel. En na een brand in twee gevangnissen ontsnapten honderden gevangenen. En in Frankrijk waren de eerste politieke rellen om de opvang van illegale jonge Tunesiërs. Na een forse ruzie Italië-Frankrijk en hun conclusie dat "Schengen" moest worden aangepast. De deuren moesten dicht, zonder revolutie..

-Onrust in Tunis, avondklok

Wegens onrust werd de avondklok ingesteld en er werd ook een boot vol vluchtelingen tegengehouden. Een dag eerder kwamen er 800 aan in Lampedusa.. en verdronken er 300 voor de kust van Libië.

-Betogingen ondanks avondklok; rellen
De dag na het instellen van de avondklok kwam het tot gevechten tussen politie en betogers en daarna gingen bendes jongeren aan het roven en stuk slaan, in een sociaal zwakkere wijk. Politiebureaus in de fik en er werd ook een journalist geslagen. En de politie deed niets... Tot grote boosheid van de "islamisten" die met 200 man door het centrum liepen en riepen: "regering donder op" en "Flics, stelletje lafbekken". Toen schoot de politie met traangas en verspreidde de demonstranten. Twee motorrijders werden ingerekend: één had een groot mes bij zich. Er zijn ook al 11.000 misdadigers uit gevangenis ontsnapt omdat de cipers al langer geen salaris meer krijgen. De methode is steeds: matrassen in de fik en wegwezen... Dit bevordert de veiligheid ook niet echt.

Ghannouchi (van de moslimpartij), vindt de situatie gevaarlijk en heeft grote kritiek op de politie. Die zou het vreedzaam betogen onmogelijk maken... En zou zich weer "zo opspelen als ze vóór de revolutie deed". Zijn partij was toen namelijk verboden en werd vervolgd door die politie.

Vermoed werd dat de onrust verband houdt met het dichterbij komen van de verkiezingen van juli a.s. De tijd is nogal kort voor partijen om zich te organiseren voor deelname. De premier liet al horen dat hij mogelijk die verkiezingen wil uitstellen. De neef van Mevr. Trabelski kreeg (maar) 1000 € boete wegens "drugsgebruik" en dat viel ook helemaal niet goed bij de meesten.

Intussen liet K. , de buurman, al 100 granaten op Tunesië vallen, kapotte huizen, nog geen gewonden maar wel 55 K-soldaten gewond in het ziekenhuis in Tunesië...

Half mei –half juni 2011

-Al Qaida-leden in arrest

Ze werden in Zuid-Tunesië gepakt: een Libiër en een Tunesiër op 130 km van de grens met Libië. Het eerste resultaat van versterkte grenspatrouilles in dit gebied. Intussen is de geldkraan van de VS richting Tunesië ook weer open gezet.

En de sterke geruchten dat K's vrouw en dochter in Derba zouden zijn worden door Tunesië scherp ontkend: elk lid van die familie gaat onder arrest zegt men in Tunis.

-Verkiezingen naar okt. verplaatst?

Er zijn ca 7 miljard kiezers potentieel denkt de Hoge Raad, maar in 2009 waren er maar 3 miljoen die stemden onder Ben Ali. Dus moesten er nu miljoenen identiteitsbewijzen komen en kiezerskaarten... Ook moesten er 8000 bureaus komen in 26 districten en daartoe ontbraken ook de adm. middelen en de infoapparatuur. Dus adviseerde de verkiezingsraad de zaak te verplaatsen naar okt. 2011. Dat was echter ook een risico: de regering kan langer geen wezenlijke besluiten nemen, de onrust zal toenemen met het ongeduld en de maand augustus is het ramadan wat altijd extra spanningen oplevert. Ook zijn er steeds meer incidenten aan de grens met verdachte figuren en wapens. De vele immigranten uit Libië, was een extra punt van onrust. De Hoge Raad overwoog alles en besloot om 24 juli aan te houden met alle andere risico's van dien). Want het land was economisch in een deplorabele toestand geraakt.

-Financiële steun uit de G8

De G8 kwam fors over de brug en ook het IMF wilde meehelpen. Er werd een fonds geschapen van de bezittingen van Ben Ali en familie, vooral uit de aandelen die de clan bezat in bedrijven. De economische verwachtingen voor 2012 zijn positief, maar vooralsnog is het een droeve boel. De economie moet opener worden, de infra-structuur moe veel beter en de buitenlandse investeringen moeten hoger.

-Ben Ali en co bij verstek voor de kast..

Het proces gaat beginnen zonder de verdachten; waarvan niet duidelijk is of ze nog steeds in Saoedi-Arabië zijn. En voor

de kust spoelden meer dan 100 verdrinken afrikanen uit Libië aan...

-Stammenstrijd in het zuidwesten.
Het centrale gezag verzwakt en de aloude stammenstructuur speelde op in het z-westen.

-Uitstel van de verkiezingen.
De PM moest het uitstel toch bekend maken naar 23 oktober. Het lukt niet om transparante en echt vrije verkiezingen in juli al te organiseren. Nog zeker 400.000 Tunesiërs hebben geen kieskaart. De islamisten, die wel gereed waren, vreesden rellen en onrust, maar zeiden zich neer te leggen bij de meerderheid.

Na vijf maanden ging de verandering zeer langzaam en zat men tussen hoop en vrees. Er werd gezegd dat de "oude garde van Ben Ali" overal te zien is. Er was ook weer censuur op het internet: er waren pages die juridisch onderzocht worden en dus.. onbereikbaar zijn. Men dacht ook dat er een soort "contra-revolutie" op het internet gaande was. En pornografie was ook nog steeds niet zichtbaar op het net. Maar Lina Mhenni ging moedig door met haar blog: "A Tunesian girl" waarop ze alle feiten en gebeurtenissen zette voor de internationale pers. Vooral ook de commentaren van derden op haar blog waren zeer informatief. Zij is lerares engels en wordt voortdurend door de politie in de gaten gehouden, maar ze was voortdurend op reis in het land en goed op de hoogte. Een heldin van de revolutie die niet opgeeft.

Half juni – half juli

-Het proces Ben Ali begon
De familie Ali en aanhang zit nog stil en "veilig" in Saoedi-Arabië en niemand weet "waar en hoe". Intussen begon, bij verstek, het proces tegen hen met een regen van aanklachten... Zoals: illegaal bezit van drugs en wapens, juwelen en oudheden, dus diefstal gedurende 20 jaar op grote schaal. Verraad en bestelen van het volk... En ook nog verraad van zijn volk en opzettelijke doodslag.

De veroordeling volgde snel: 35 jaar gevang en 91 miljoen dinars (46 milj. €) aan boetes. De advocaat van Ben Ali liet weten dat de veroordeelde het een straf van "eliminatie" vond... Voor de rechtbank eisten demonstranten de uitlevering van Ben Ali en eega. De VS achtten het proces een grote stap vooruit. Maar of de veroordeelde straks echt zijn straf in Tunesië zal ondergaan valt te betwijfelen, want de Saoedi's hoorde je niet... Die gaan het daar weer moeilijk mee krijgen.

Half juli – half aug. 2011-08-14

-De islamitische partij verlaat de overleggroep
Eind juni besloot deze goed georganiseerde groep het overleg te verlaten. Conflict van inhoudelijke aard of iets anders? Het was in elk geval een tegenvaller die mogelijk kan worden gerepareerd. De toeristische plekken werden onder strenge bewaking geplaatst, liet de regering weten in een poging om wat te doen tegen het inzakkende toerisme.

-Het tweede proces tegen de Ben Ali c.s. begon
Beschuldiging: bezit van wapens en drugs, nee zelfs handel in drugs! Ze kregen al 35 jaar en 45 miljoen € boete en nu kwam ronde twee.

-Protesten tegen de invloed van de islamisten.
Er werd gedemonstreerd tegen een te grote invloed van de islamisten. Ze werden, tot grote vreugde van het westen, onderdrukt door Ben Ali c.s.. die daar toen veel vrienden mee maakte.. Nu blijkt hoe groot hun invloed echt is en hun aanhang maakt niet-radicalen bang: dat is ook democratie.

-Weer 100 aanklachten tegen Ben Ali c.s.
Weer bij verstek, niemand hoort meer wat van de ex-dictator die nog bij de Saoedi's zou zijn. Hij krijgt zo wel 10 x levenslang en moet alles wat gestolen is inleveren (van wat hij niet meenam dus). Zijn totale straf staat nu al op ca 65 jaar, maar wel bij

verstek... Want over uitlevering door de Saoedi's wordt nergens gerept.

-Grotere gevangenis voor de Trebelski's
Ze moeten veroordeeld worden en daarna in de bak; de familie van de eega van Ben Ali de Trebelski's. En daarom moest er nu nogal wat gevang bij komen: want vroeger waren er geen white collar criminelen en die moet je netjes gevangen zetten. De vroegere protestanten zaten heel ergens anders. Maar dat willen we in een rechtsstaat, ook nu in Tunesië.

-De processen en de straffen
De baas van de Staatsveiligheid van Ben Ali kwam vrij ...en vele ex-ministers kregen een reisverbod; er werd een lijst gepubliceerd.

Half aug – half sept. 2011.

-Betogingen tegen de regering.
Duizenden eisen in betogingen, het vertrek van het huidige kabinet, de onrust groeit. Er werd stevig tegen de demonstranten opgetreden overigens. De voorlopige regering riep haar ambassadeur in Syrië naar huis "voor overleg" en er was ook een anti-Assad betoging in Tunis.

-De moeilijke democratie
Pas de helft van de kiezers stond op de kiezerslijsten (3,7 miljoen van de 7,5 miljoen) , twee maanden vóór de verkiezingen en de meesten wisten echt wat ze gaan kiezen en dat inschrijven was ook niet zo logisch als je de kandidaten nog niet kent. Dus de instanties gebruikten ook de lijsten van het oude regime om alles compleet te krijgen. Er circuleerden namen van 100 politieke partijen waarvan een aantal oude.... En de rellen in de hoge kringen maken het er allemaal niet echt beter op. En het krediet van de overgangsregering is ook niet geweldig. Werkeloosheid, onveiligheid en besluiteloosheid waren troef. Een klimaat van wantrouwen heerste en teveel corruptie bleef zichtbaar.

-Feest aan de grens

Aan de grens is het feest nu de gevluchte Libiërs weer terugkeren naar hun land. En alle Libiërs die vluchten wilden naar Tunesië worden stevig aan de tand gevoeld.

-Avondklok in Z-Tunesië.
De relatieve stilte werd begin september doorbroken met berichten over een avondklok in het zuiden na rellen en onrust. Desondanks waren er daar nieuwe rellen.

-De verkiezingstoon werd gezet
De voorlopige regering liet weten dat de noodtoestand zeer strikt zal worden gecontroleerd en heeft ook alle vakbonds-akties verboden. Dit doet men omdat de onrust nu al toeneemt in de aanloop naar de verkiezingen op 23 oktober. Democratische verkiezingen zijn geen sinecure na tientallen jaren van dictatuur en onderdrukking van politieke uitingen...

2.Egypte

Schets:
Arabische Republiek. Mubarak aan de macht sinds 1981.
75,5 miljoen inwoners; gem. leeftijd 24 jaar, groei 2,8 kids/vrouw; levensverwachting 71 jaar.
BNP 128 miljard; BNP/inw. 1700 \$ zeer grote inkomensverschillen. Vaak voedselrellen.
99% bedoeïenen en Berbers, 94 % moslims (vnl. soennieten) en 6% andere vnl koptische christenen.

Het probleem was hier niet zozeer een dictator met een relatief kleine klik, nee,

het ging hier om een breed, goed georganiseerd compleet systeem dat het hele land in bezit had genomen. Waarin het leger en de geheime dienst een belangrijke macht waren. Dat zagen de intello's van dat plein best wel, maar de straatarmen kenden het leger als weldoeners die hun dagelijks eten goedkoop verkochten aan hen en daarmee werd ook hun hart gekocht. De idealen van het plein dat was erg ver van hun weg.

Egypte heet dus ook wel; "Een democratie in uniform", en dat doelt op dat almachtige leger. De militaire Raad het hoogste orgaan "in de overgang" is ook een stel hoge officieren. Het zijn zo'n 24 hoge officieren met een executief Comité van vier oudere krachtpatsers: Maarschalk Tantoui uit de Luchtmacht, Hafez Mohammed van de luchtverdediging, Seifel-Din van de Marine en vice-admiraal Enan, hoofd van de Staf ook uit de luchtmacht.

De Luchtmacht heeft 30.000 man 461 gevechtsvliegtuigen en 125 vechthelicopters. De Marine heeft 18.500 man, 51 oorlogsschepen en 4 onderzeeërs. De Landmacht is: 340.000 man (plus nog een keer zoveel als reservisten), 3700 tanks, 5200 geblindeerde voertuigen en 4500 stukken geschut.

Dan zijn er nog 150.000 onder de commandant van de luchtmacht en 400.000 paramilitairen. Wel dat is geen kattenpis en het was eerder ook Israëls schrik, dus mogelijk straks weer?

Periode tot half april

-Het panel over de principes voor de nieuwe Grondwet.

Een zeer divers samengesteld panel van opstandige, moest zich uitspreken over enkele weken over grondwetswijzigingen en enkele dagen na hun start werd gemeld dat men goed opschoot. Het leger ging zich ook terugtrekken en de Moslimbroederschap plande nu ook de oprichting van een politieke partij. Zij speelden het "doucelement".

Deze "Frères" zijn in 2010 niet aan de bak gekomen bij de verkiezingen, het werd ze gewoon onmogelijk gemaakt. Ze zijn opgericht in 1925, werden in 1954

verboden en haalden in 2005 88 van de 450 zetels (20%). En nu worden ze weer voor "vol" aangezien... Zoals in Algerije en Marokko waar "hun geestverwanten" ook in het parlement zitten..

Egypte deed ook enkele uren per dag de Gazastrip open voor terugkeerders en gaf Iran toestemming met twee oorlogsschepen door het Suezkanaal te varen naar... de Middellandse Zee. Richting Gazastrip en ... Israël? Dat land is nu erg ongerust en zag nu Egypte, de oude bondgenoot, heel anders reageren....

- Het werk aan de hervormingen.

Het referendum over de Grondwet werd met grote meerderheid aangenomen en daarmee liggen de principes voor een Grondwet vast. Uiteraard blijft Egypte een land met de islam als staatsgodsdienst en met de sharia als basis voor het recht. De parlementsverkiezingen en de parlementsverkiezingen zijn intussen voor het najaar aangekondigd,; twee maanden later zijn dan presidentiële verkiezingen. Moussa, de Egyptische secr. Generaal van de Arabische Liga nu en ook Al-Baradei, zeggen kandidaat te willen zijn.

Het buitenland kijkt bezorgd toe hoe de machtsstrijd loopt tussen de fracties in de moslimpartij en wat de jeugdige oppositie vindt van deze resultaten, Terwijl het Executief Comité zijn werk doet.... Was er al een eerste bijeenkomst op het plein waar men liet merken bang te zijn dat "hun revolutie zou worden gestolen"...

-Op naar de verkiezingen van 24 juli a.s.

Er zijn nu al 51 politieke partijen geregistreerd die gaan meedoen en er is nu ook een comité van 45 personen om "de revolutie te beschermen". En een officiële groep van 100 bereid nu de verkiezingen voor en het loopt daar stroperig. De moslimpartijen komen nu openlijk te voorschijn en haalden al een succesje: vrouwen mogen op hun paspoort een foto hebben, waarop ze de hoofddoek dragen. De weg ná de revolutie zal lang en pijnlijk zijn...

-De processen tegen Mubarak aanhangers en de gevangen revolutionairen. Diverse van hen staan terecht voor corruptie etc. Maar er zitten ook nog shabab (jeugdige revolutionairen) vast die mogelijk gemarteld worden. En vrouwen (ongehuwde) worden getest op

maagdelijkheid om een klacht wegens prostitutie te kunnen indienen. Men vreest voor een “compromisregering met de oude macht” of voor een volgende repressieve top. Dus wilde men op 8 april een grote betoging op het Tahirplein houden; de laatste op 1 maart trok meer dan 100.000 deelnemers. Want de jeugd weet: je moet de zaak fors onder druk houden anders...

-Vrijdagse perikelen

De opposenten protesteerden na het gebed op het Tahirplein en eisten berechting van het oude regiem. Ze zijn bang voor verkwanseling van de revolutie. Intussen zijn er ook bedrijfsstakingen voor betere arbeidsvoorwaarden. De vakbonden wonnen er een en verkregen: een bonus, 5-jarig contract etc. Uniek in dit land. Maar de bezetting van het Tahirplein wilde niet stoppen en men droeg daar ook vlaggen mee van Syrië en Yemen. Het leger verjoeg de betogers waarbij een dode viel. De ontruiming duurde tot op zaterdagochtend en de Militaire Raad verklaarde het bezetten verder voor verboden... Een echte verharding lijkt het.

Periode half april - half mei

-Dictator en zonen verhoord

Mubarak werd verhoord zoals de betogers eisten over corruptie en zijn gedrag tegenover de opstandige. Ook zijn zonen werden opgesloten voor verhoor.. De 82-jarige kreeg bij het verhoor een hartaanval en moest in het ziekenhuis waar buiten tegen en vóór hem werd betoogd. Een blogger door de Militaire Raad veroordeeld voor zijn opruiende Facebook geschriften tegen het leger. De VS protesteerde er al tegen... De ex-premier en diverse ministers werden intussen beschuldigd van corruptie. Zelfs werd Suleiman, de grote toeverlaat van Mubarak en het westen, nu verhoord over de eerste dagen van de opstand.

Zo zien we weer een dictator en aanhang zich verantwoorden en een leger wat de teugels strak houdt. Intussen houden de jeugdigen, de shabab, de druk er op om de revolutie te doen slagen. Ze bereikten een hele rij van ingrepen: weg met de regering, en diverse gouverneurs, de bazen van de media (kranten, TV-Radio),

de regeringspartij werd opgeheven, etc.. En nu vergroten ze de druk om alle politieke gevangenen vrij te laten alsmede nog meer gouverneurs te ontslaan. En iedereen wacht af welke kant het nu opdraait nu er ook steeds meer sociale onrust en stakingen zijn.

-De salafisten en de Broederschap roerden zich.

De salafisten zeiden, als ze een meerderheid halen zouden, de sharia te willen invoeren. Er zijn ook krachten in de oude Broederschap die dat willen, maar daarin is ook (al jaren) een sterke, gematigde vleugel te vinden. De revolutionaire jongeren vonden dat “een stap achteruit”. De krachtsverhoudingen na de revolutie, na vrije verkiezingen, werden al wat zichtbaar en toonden de aankomende spanningen.

-De verzoening Hamas-Fatah en de Gaza-strip

Omdat Mubarak er niet meer bij was lukte een verzoening nu wel en de heren besloten ook verkiezingen te houden in een jaar georganiseerd door een gezamenlijk interim-regering. En bij Rafah ging de ingang naar Gaza open om de Israëliische blokkade te breken... Gaat de oplossing van het grote conflict nu toch nog uit het nieuwe Egypte voortkomen? Een majeur resultaat van de Arabische revolutie...?

-Moslimbroederschap richt politieke partij op

Ze was vele jaren verboden in dit land waar ze werd opgericht en gaat nu meedoen aan de verkiezingen. Ze is de partij van het eenvoudige volk dat ze jaren lang steunde met concrete hulp. In deze groep die honderd jaar bestaat is sprake van zowel een moderne vleugel als een conservatievere; interne discussie dus. Democratisch in meerderheid zegt men maar ook voor een staat gefundeerd op de islam als staatsgodsdienst danwel de “waarden en normen van de islam”. Ze wil een nieuw model worden voor de moderne islam democratie zoals nu Turkije dat wil zijn. En ze maakt een kans op een meerderheid.

-Egypte broedplaats van de Palestijnse verzoening

Al onder Mubarak praatte Hamas en Fatag in Egypte, maar iedereen dacht dat de revolutie daar, dat had verstikt. De verrassing was dan ook groot toen er van daaruit een verzoening werd aangekondigd en verkiezingen over een jaar. Het nieuwe Egypte markeert opnieuw dat het een markante plek wil houden in de nieuwe verhoudingen in de Arabische wereld. Tot grote spijt van Iran en tot schrik van Israël en de VS. Het grote MO-conflict leek nu ook dé grote verandering te gaan beleven, die de Arabische revoluties wel konden bewerkstelligen.

-Minister krijgt 12 jaar en Gamel nog 15 dagen arrest

De ex-minister van BiZa kreeg 12 jaar: corruptie en geld witwassen. Gamel, de rijke oudste zoon van Mubarak moest 15 dagen in het gevang blijven voor verder verhoor.

-Kopten tegen moslims

Er vielen minstens 12 doden en bijna 200 gewonden bij religieuze rellen in Cairo. Zo'n 500 salafisten bestormden een kopten Kerk omdat er twee vrouwen in een klooster zouden zitten, die scheidden van kopten priesters en zich tot de islam hadden bekeerd. Ze zouden vast gehouden worden. Er werd door beide groepen geschoten, met stenen gegooid en met molotovcocktails. De politie schot in de lucht en zette traangas in en liet toen ook maar tanks aanrukken. Men controleerde identiteiten en arresteerde 190 mensen, die door een militaire rechtbank berecht gaan worden. Enkele kopten kerken brandden af.

Half mei –half juni 2011.

-Weer religieuze rellen

Zo'n 50 personen gewond tijdens een sit-in van kopten. Die protesteerden tegen geweldadigheden en werden door "onbekende" aangevallen.

-De Mubaraks wilden het "afkopen".

Suzanne Mubarak werd ziek toen ze in verhoor moest en bood snel haar hele

persoonlijke vermogen aan zo'n 4 miljoen \$ dus. En nu gingen er ook geruchten dat haar man en de zonen ook zo'n gebaar overwogen. Daar vielen miljarden te halen... Maar de militairen lieten weten dat "afkopen" niet zou gebeuren, men vreesde te grote onrust. De VS had intussen zijn geldkraan naar Cairo ook weer geopend. Amnesty International publiceerde intussen een erg beschuldigend rapport over de wrede onderdrukking vanaf januari en met uiterst belastende verklaringen er in. Er werd gemarteld en er vielen bij de betogers zeker 6000 gewonden. En velen werden door schoten in hoofd en borst gedood. Het besluit was dus geen verrassing: vader en zonen Mubarak zullen voor de rechtbank moeten om terecht te staan voor dit bloedbad. De chef van de geheime dienst wordt overigens ook voor hetzelfde vervolgd. Ze riskeren daarbij de doodstraf. Een ex-minister kreeg 5 jaar.

-Betogers op het Tahrirplein en financiële steun van de G8

De G8 kwam over de brug met vele miljoenen en ook het IMF gaat meehelpen. De oppositie kondigde "een tweede revolutie" aan in het economisch zwaar lijdende land.

De Hoge Raad besloot de toegang tot Gaza te openen, op semi-continue basis, waardoor er van alles "in en uit" de strip kan. Dat was voor Israël een tegenvaller: Egypte laat zien dat het van positie is veranderd na Mubarak.

Op het Tahrirplein werd uitgebreid betoogd: men was ontevreden over het tempo van de militairen bij het hervormen. En Mubarak kreeg een boete aan zijn broek van 23 miljoen € omdat hij internet en het telefoonverkeer platlegde bij de onrusten.. Het is een eerste straf.

-Pers gebreideld en de Mubaraks voor de rechter

De VS liet weten bezorgd te zijn over de restricties die gelden voor de pers in het land en op 5 augustus moesten Mubarak en zijn twee zonen zich verantwoorden voor hun aandeel in het schieten op betogers...

-IMF leende 3 miljard en het land leek weer bestuurd te worden

Egypte werd een soort van stille onbekende, op weg naar iets nieuws, maar over wat dat zou zijn groeide de onduidelijkheid en de onrust. Egypte was niet meer de "grote stabilisator in het MO aan de leidraad van de VS". Dat leek definitief voorbij half juni.

Half juni – half juli

-De verkiezingen werden uitgesteld
Ze zullen niet in oktober plaatsvinden zegt de PM; er is meer tijd nodig om alle stromingen kans te geven op een degelijke voorbereiding van de verkiezingen. De enige die "klaar staat" is de moslimbroederschap: 100 jaar oud al en zeer sterk maatschappelijk georganiseerd. Aan deze, mogelijk zeer noodzakelijke, vertraging kleeft het risico van ongeduld, onrust en het groeien van achterdocht en verdenkingen.. De revolutie wordt nu erg taai.

-Mubarak heeft maagkanker
De 83-jarige ligt in het ziekenhuis na een hartaanval en lijdt aan een maagkanker met uitzaaiing, zegt zijn advocaat. Zijn proces zou op 3 aug. Moeten beginnen over onrechtmatige verrijking en het doden van opstandige. Dat zijn de 486 doden die gedurende 18 dagen vielen. Hem wacht de doodstraf en ook zijn beide zonen zullen worden berecht in dit proces.

-Rellen in Cairo
Eind juni braken forse rellen uit in de hoofdstad en gevechten met de politie. Er werd traangas gebruikt en met rubber kogels geschoten en de steeds woestere opposenten gooiden stenen en brandbommen. Ze eisten het aftreden van de militaire raad en er kwamen steeds meer mensen meedoen toen ze hoorden van de forse repressie. Het plein was een chaos en de rellen duurde een avond en de hele nacht. De opposenten vrezen dat de "oude machtsstructuur weer in het geniep overeind komt. Groot wantrouwen begint te groeien.

Over de economische aanpak in Egypte rijzen steeds meer twijfels: men vreest dat

de broodnodige hervorming in dit arme land met een vastgelopen structuur.

Op het Tahirplein waren op de vrijdag weer 5000 protesterende te vinden die snellere hervormingen eisten...

-Drie ex-ministers vrijgesproken, één veroordeeld

De ex-minister van Handel werd bij verstek veroordeeld wegens misbruik van algemene middelen maar zijn drie ex-collega's werden vrijgesproken. De woede daarover was zo groot dat de militaire raad het oordeel opnieuw in beraad nam....

-Rellen in Suez

Auto's in de fik, aanval op officiële gebouwen door honderden mensen nadat politie agenten werden vrijgelaten onder waarborgsom die er van zijn beschuldigd manifestanten te hebben gedood begin 2011.

-Het Tahirplein liep weer vol

Onder bewaking van de opposenten zelf, om te voorkomen dat er weer provocateurs op het plein zouden komen, liep het plein vol met betogers. De organisatie was vooral van de Moslimbroederschap, die haar ongeduld wilden uitdrukken en die wel 1 miljoen personen verwachtten. Men was ook zeer ongerust over het vrijspreken van ex-ministers en politiemensen die stalen en hard optraden tegen demonstranten. Hoe dan ook de democratie werkte zichtbaar en de ontevredenheid werd openlijk duidelijk gedemonstreerd op het symbolische Tahirplein. De militaire raad liet weten dat het allen die meededen aan gewelddadige onderdrukking in leger en politie zou ontslaan... En doelde daarbij speciaal op het beruchte "kamelen incident" op het plein, waar mannen op kamelen en paarden dood en verderf zaaiden op 2 febr. 2011: een symbool intussen. De achtergrond er van werd nooit opgehelderd.

-De regeringsamenstelling werd aangepast.

De premier kondigde dit aan na de onrust. Maar de straat pikte het niet: men wil dat de voorzotter van de militaire raad opstapt. Deze werd verdacht van "bescherming"

van de oude Mubarak-garde.... Het wantrouwen werd steeds groter en leidde tot een openlijke crisis.

Half juli --- half aug. 2011-08-14

-Nieuwe aanpassingen in de regering en een nieuwe kieswet op stapel en ...rellen. Twaalf nieuwe ministers en 2 nieuwe staatssecretarissen. En een nieuwe kieswet op stapel waarin iedere kiezer één stem uitbrengt op een persoon en één op een politieke partij. De wet heeft dus iets Amerikaans en in september begint de verkiezingsronde die één maand later gaat plaatsvinden. De minimumleeftijd op in het parlement te zitten werd van 30 naar 25 jaar teruggebracht. Op de straten van Cairo werden opposenten door aanhangers van de militaire raad met stokken flink aangepakt. Er is sprake van een groeiende kloof in de bevolking tussen vóór- en tegenstanders van de militairen.

-De ex-premier werd verhoord
De militaire raad ging over tot het verhoren van de ex-pm, een "concessie" aan de opposenten? Op 3 aug. Moest het proces tegen Mubarak, zijn zonen en de Minister van BiZa, beginnen, in Cairo. Maar niemand geloofde dat hij zou verschijnen daar. Want hij scheen in hongerstaking te zijn gegaan, maar later werd gezegd dat hij fit genoeg was om te verschijnen. . De militaire Raad wist dat dit zou leiden tot grote onrust in het land waar de oppositie weinig vertrouwen over had in de oprechtheid van de Militaire Raad...

-De publieke opinie over de Moslim broederschap
Uit peilingen blijkt dat 35% van de kiezers tegen de opkomende en goed georganiseerde Moslimbroederschap is nu. Zo'n 27% vindt haar OK en dus 38% weet het niet.... Deze partij heeft grote kansen op het pakken van plek 1 maar zal geen meerderheid halen. De Egyptenaren zijn steeds minder positief over de Saedi's en Amadinedjad heeft nog steeds aanhang. Slechts 3% is positief over Israël. Dat is het zich ontwikkelende decor voor de verkiezingen in de herfst.

-Tahirplein schoongeveegd.
Begin aug. werden, vlak voor het begin van het proces tegen de Mubaraks c.s. , alle opstandelingen op het beroemde Tahirplein verwijderd. Op 2 aug. gingen de Mubaraks naar hun proces in Cairo...

-Het proces in Cairo
Ze waren allemaal in het wit: de gevangenenkleur en vader Mubarak lag in zijn bed. Ze zeiden alle de aanklacht af te wijzen: corruptie en moord op opstandelingen. De minister was er ook met zes politiefunctionarissen. Na inleidende zaken werd het proces verdaagd naar 15 aug. Buiten vóór de rechtszaal werd fors gevochten tussen vóór- en tegenstanders... Mubarak is de eerste die lijfelijk terecht staat; niemand verwacht dat hij echt de doodstraf zal krijgen... Het volk is enorm verdeeld en het lijkt een soort zoenoffer aan de revolutionairen; het wantrouwen is groot in het land.

-De Broederschap mocht vrij eigen verkiezingen houden.
Voor het eerst in vele jaren mocht de Broederschap vrij zijn gang gaan bij verkiezingen in eigen kring. Zonder gevangenneming en geheime politie. En de noodtoestand, die hier 30 jaar (!) heerste en erg veel mogelijkheden tegen de radicalen en opposenten gaf, wordt nu opgeheven, zegt de Militaire Raad. Net vóór de Mubarak's voor de kast kwamen...

-Protesten op het Tahirplein
Mensen protesteren opnieuw op het plein en nu tegen het militaire bestuur. Dat beloofde vóór de verkiezingen de noodtoestand op te heffen maar dat geen datum gaf.

Half aug. --- half sept. 2011.
-Proces achter gesloten deuren.
Het proces tegen Mubarak en zijn minister van BiZa gaat achter gesloten deuren verder; ook geen beeldscherm dus buiten de rechtszaal... Dat valt slecht terwijl de verkiezingen aankomen en het volk de berechting wil meemaken van deze politici

die opdracht tot schieten gaven en hun zakken vulden.

Intussen sluiten liberale partijen en islampartij een verbond tegen de snel oprukkende partij die op de Broederschap berust.

-Gedode grenswachten door Israël

Bij een represaille van Israël op Hamas werden drie grenswachten gedood tot grote woede van Cairo. De ambassadeur werd teruggeroepen en er werden excuses geëist. De Sinai werd weer een gevaarlijke twistplek.

-Radicale elementen zetten druk op de relatie Egypte-Israël

Via incidenten aan de grens werd getracht beide landen tegen elkaar op te zetten; Egypte stelde een mogelijke terugtrekking van haar ambassadeur uit Israël nog uit... De provocaties werden duidelijker..

-Het proces Mubarak werd voortgezet

Het getuigenverhoor herbegon begin september met o.a. de ex-minister van BiZa en het gaat over de brute onderdrukking van de betogingen op de dag van de opstand: 850 doden vielen er toen. Hij riskeert de doodstraf.

Er waren dikke rellen buiten het gerecht (wat achter gesloten deuren bijeen kwam nu) en ook in de rechtszaal tussen de advocaten. Diverse getuigen uit politiekering verklaarden dat zij nooit het commando kregen om op de opstandelingen te schieten.. Vervolg zal leren hoe het verder gaat.

-Minister gaf schietopdracht?

In het proces zou blijken dat de minister van BiZa de schietopdracht gaf aan de politie en niet Mubarak. De verhoren zijn achter gesloten deuren wat vele frustrereert. Het proces wordt een ergernis in plaats van een genoegdoening aan slachtoffers.

-Ambassade Israël gesloopt

Er vielen honderden gewonden In Cairo bij de sloop van de ambassade van Israël en de papieren vlogen uit de ramen terwijl de politie een veldslag leverde. De regering kwam met spoed bijeen en de ambassadeur en familie en personeel vlogen naar huis. Op het Tahirplein wordt

weer gekampeerd door ongeduldige die vinden dat de revolutie stilstaat. Obama belt erover met Nethanyahu en zegt dat het imago van Israël snel slechter wordt in het MO.

-Haastige verzoening

Israël zei dat zijn gevluchte ambassadeur snel zou terugkomen als het weer veilig zou zijn en toonde zich erg bezorgd over mogelijke verslechtering van nog een relatie in de regio. Na Turkije was het Tel Aviv nu wel even genoeg...En Cairo zij dat het alle verdragen met Israël zou blijven respecteren. Intussen bleek dat de rel bij de ambassade aan drie mensen het leven kostte en dat er meer dan 500 (!) werden gewond. De VS toonde zich ook erg bezorgd over de veiligheid van ambassades: Obama weet dat hij de volgende zou kunnen zijn...

-Egypte arresteert 100 aanvallers ambassade

Meer dan 100 gevangen genomen voor de aanval op de ambassade van Israël en de Broederschap est herziening van de relatie met dat land. Israël wil de ambassadeur snel terug sturen en de vredesakkoorden graag in stand houden.

-Zender Aljazeera gesloten

De politie viel er binnen in Cairo en gaf een ultimatum omdat deze zender tot rebellie aan zou zetten. Het proces tegen Mubarak c.s. werd weer onderbroken nadat een admiraal getuigde; de reden was "interne veiligheid". De militairen gaan duistere wegen.

De volgers

3.Libië

Schets:

Republiek, islamitische staat. Een polit. Partij. Khadafi puitsje in 1969 en "gaf" de macht aan het volk in 1977.

6,5 miljoen inwoners; gem. leeftijd 23 jaar; groei 3 kids/vrouw en levensverwachting 75 jaar. Wel 18% is jonger dan 14 jaar!

Berbers en Arabieren, 97% moslims (soennieten).

BNP 57 miljard, BNP/inwoner 9300 \$, bijna rijkste land van Afrika.

Olie 25 miljard, 2 miljoen barrels per dag. Is 95% van de export en 70% van het PNB.

Dit land is een grote verzameling van meer dan 20 stammen; twee grote en vele kleintjes. Khadafi jongleerde 40 jaar hiermee met huwelijken, coalities, cadeaus, oliegeld etc. en balanceerde zeer knap. Maar hij is van de Tripolisstam (de Khadafi) en dat vonden de oostelijke stammen al heel lang maar niks.

Het leger van dit land is een nogal manke boel. Omdat K eind vorige eeuw oorlog

maakte met Tsjaad, kreeg hij het fors aan de stok met Frankrijk en de VS, en daarna een wapenembargo. Dus had hij nog weinig wapens uit Rusland en, hij kon niks vervangen/moderniseren. Het is oud spul, de training van de militairen is niet erg geweldig en de piloten kunnen maar 85 uur per jaar vliegen en dan kun je er weinig van maken. Ook vroeg hij ooit Servië om hulp: die hadden ook Russische wapens en wel getrainde mensen. K. maakt ook daarom vaker gebruik van huursoldaten uit zwart Afrika: die vechten beter en die keren zich ook niet tegen hem. Een goed leger is gewoon link; als je een dictator bent.

Periode tot half april

-De eerste fase: K. lijkt te verliezen.

Na enkele dagen opstand al bijna 400 doden in Benghazi... Leger, geheime politie en huursoldaten schoten met scherp zegt men. De menigte hing ook al agenten op. En Benghazi zou al na een weekje in handen zijn van de opstandelingen? Al zes stammen zegden snel de medewerking aan K. op en riepen dat hij vertrekken moest.

Khadafi's aanhangers, dus van zijn nog bevriende stammen, vechten met tegenstanders à la Egypte en Yemen... Ook in het leger en in alle andere geledingen van bestuur en instituties zit de stammenverdeling; ook in de oliebronnen.

Internet ging ook al plat, maar de achterdeur staat open... Al-Jazeera geeft twitter telefoonnummers via de satelliet.. De oudste zoon van K. verscheen ook op de staats-tv en hij vertelde een hoop: over externe bedreigingen en complotten, over overdreven aantallen slachtoffers en dat zijn vader "tot de laatste kogel zou doorvechten". Zoiets als de laatste speech van Mubarak maar dan wat onbeschaafder... Er zijn 8 Khadafi-kids, die nogal wat ophef veroorzaakten als playboys, beroepsvoetballer en ook als militairen/ bazen van geheime diensten. Een van hen was de architect van de nieuwe "vriendschap met het westen" en hij pleitte toen ook bij Pa ook voor meer "rechten van de mens".

Ook zagen we zijn vader, die beweerde dat hij niet in Venezuela was en ons toen

ook op de TV en trakteerde op een speech die een dictator zonder enige eruditie waardig is. Opgefokt, verward en doodsbang voor zijn hachje. Zelig sprak hij over “doorvechten tot de laatste druppel bloed” en “dat hij martelaar wilde worden”. Maar ook dat “die ratten en huursoldaten” die tegen hem vchten moesten worden verpletterd.

De hele wereld buiten Libië nam afstand en ook zijn eigen diplomaten, straaljagers en oorlogsschepen. De olieboeren, ook Shell, verlieten hun lekkende sites en masse en onze olie/gas aanvoer gingen op “droog”.

Zijn ministers en vele militairen namen ontslag maar de dag na de speech marcheerden een grote legermacht naar de rebellerende steden in het oosten om de “ratten” van hun vet te geven. We zien een gevaarlijke gek stuip trekken en dat gaat nog veel mensen het leven kosten. Wie wil hem straks nog onderdak bieden? Noord-Korea of Birma blijven nog over maar hebben niks met deze woestijnboy en zijn mooie tenten...

Ach zo'n kans om het volk nog even uit te schelden net voor je er aan gaat, die heeft Louis XIV en zijn Roemeense collega en zijn eega, nooit gehad. Onze moderne technologie showt ons een Shakespeariaans gemoderniseerd drama, waarin helaas echt bloed vloeit...

Intussen bleek de enorme rijkdom van de familie: K. is zeker 70 miljard waard (cash, fondsen, aandelen, OG land...) en zijn zoontjes en dochter ook nog enkele tientallen miljarden. Dat is dus meer dan Bill Gates! K. blijkt een groot zakenman en ook in Slikkerveen staan er een handvol oliebedrijven van die beste K, TIM Oil geheten.

Er ontstond dus een burgeroorlog, beter gezegd een stammenoorlog en het land gaat dus gewoon in stukjes; de stammengebieden. Want de tribale trouw is hier een groot goed. Die K. altijd heeft benut en zelfs versterkt.

Wij krijgen in Europa een enorme lading vluchtende die uit of via “open gevallen” Libië, zo maar naar ons toe komen via... de Middellandse Zee en via de landen aan de noordkant van deze zee. We zitten dus weer eens met zo'n “type Afghanistanland” in onze maag... En daar snappen we niks

van, vraag dat maar aan Obama en Gates!

Na drie weken was het oosten in handen van de opstandelingen en die begonnen nu aan de steden rond Tripoli. Khadaffi en zonen (?) deelden wapens uit en gingen met alles wat restte in de aanval. Het bloedbad leek onvermijdelijk, de man was gek geworden... En de sancties van de VN, het bevriezen van tegoeden etc, , de ontslagnames en de overloperij gingen dagelijks verder. In Libië, stammenland en eigenlijk vanouds drie verschillende gebieden (van vóór het koloniale potloodje) is ca 25% rebelse tegenstander van K., ook 25% medestander van K. en 50% wacht angstig af wat te kiezen... Een twee – of driedeling is dus, binnenkort, goed mogelijk.

-De ommekeer: K. slaat fors terug.

Maar Khadaffi bleek veel sterker dan gedacht, of wanhopiger? Hij ging fors in de tegenaanval nadat hij, de Arabische Liga en de opstandelingen, een “vredesplan” van Chavez af hadden gewezen. De “geallieerden” vchten/vechten onderling om ja/nee het “opzetten van een “no-flight corridor”... En intussen stierven een hoop Libiërs in de tegenaanvallen. Toch werden de kansen om te “overleven” voor Khadaffi erg klein geacht door alle experts, behalve eentje van Le Monde. De verwarring nam toe en iedereen die “live” naar de aanval op Skynews zat te kijken raakte in grote verwarring. Het was bloedstollend.

Het drama werd allengs groter, K. en familie verzetten zich en het werd een ware burgeroorlog. De wereld keek toe, de VN moest zich beraden over maatregelen net als andere politieke groeperingen. En terwijl tanks schoten in de straten van de steden, de vliegtuigen van K. op landgenoten schoten aarzelden vele landen over het instellen van dien “no-fly-zone”, gedragen door een VN-meerderheid, om een groter bloedbad te voorkomen. De Libische revolutie werd een bloedige vrijheidsstrijd...

-Na de VN-RESOLUTIE

De VN-RESOLUTIE rondom Libië kwam er en was zelfs breder dan een “simpele no-fly zone”. En de Arabische Liga was

ook vóór deze “no fly zone”, wat opmerkelijk was en tot vreugde leidde. Er moest nu dus snel militair worden ingegrepen om een bloedbad te voorkomen. Enkele dagen later vlogen al de kruisraketten door Libië, net voor Khadafi een bloedbad kon aanrichten in Benghazi, het centrum van de opstand”. En er werd dagenlang fors gebombardeerd op alles: commandocentra, vliegvelden, havens en ook tanks etc. werden aan flarden geschoten. De Fransen bombardeerden het eerste en geloof maar dat ze hun waarnemers “op de grond er ook snel hadden gedropt in burgerkleding en met supercommunicatie apparatuur. Het was feest in Benghazi dus maar al snel bleek dat K’s wapenstilstand niks voorstelde en er kwamen bloedige gevechten in een reeks steden.. K. eiste een Veiligheidszitting over “de aanval”, maar kreeg meteen nul op rekest.

-De aftocht naar Tripoli.

De coalitie bestookte K. fors en hij moest toch terug richting “home”=Tripoli”. In Sirte de geboortestad van K. werd nog even fel geknokt op enkele km vóór de stad gelukkig. De rebellen werden ook erkend door Qatar (dat mee bombardeert) en kondigden ook aan de olieexport snel te gaan hervatten... De installaties in het oosten zijn intact. Intussen liepen er steeds meer militairen en politici/-bestuurders over naar de rebellenzijde; tot vreugde van Clinton c.s..

Dus de rebellen op winst maar niemand wist hoe het zou eindigen. Steeds meer verhalen in de pers over een “politieke oplossing” en de Afrikaanse Unie en Turkije wilden mediator zijn... K. vertoonde zich nauwelijks meer... te link.

En wie de baas in de hulpactie moest worden nadat de VS riep dat ze wilde stoppen in die rol, werd een heel gedoe (Zie het begin van deze bijlage)

Intussen kon het bevrijde deel van Libië vrijelijk alle westerse media zien en horen, wat een enorm impact heeft op het aanzien van het westen bij de Libiërs. En geloof maar dat het westen daar zijn best bij doet... The war of the hearts and the minds was on!

De immigrantenstroom naar Italië werd fors: K. liet boten vol vertrekken uit de

haven van Tripoli. Zoals hij eerder dreigde, deed hij ook: hij zette de Libische poort naar Europa helemaal open.. En de EU schrok zich rot: een verbod van weinig goeds.

-De conferentie van Londen

Meer dan 40 landen kwam er bijeen om de NATO-rol en die van de “contactgroep” te bespreken. Daaronder 7 Arabische landen (van de 37 in de Arab. Liga). De VS ging definitief in zijn logistieke achtergrondrol, maar sprak in de persconferentie wel over eventueel bewapenen van de democratiestrijders. Wat door de Fransen ook als idee werd geopperd. De rol van Turkije en Duitsland bleven versluierd maar Zweden trad officieel ook toe tot de coalitie. Nog meer landen overwogen het, nadat Noorwegen, en Denemarken instapten.. De NATO is de facto nou “verdeeld” in een groep landen die vliegen en schieten (en “grondpersoneel hebben dus), een tweede groep die enkel verkennend vliegen en de derde die op zee verkend. De waarschuwing aan K. is internationaal zeer breed en erg strikt: hij moet stoppen anders.. De premier van Qatar liet in de persconferentie een sterk optreden zien: hij sprak zelfs over “fouten van Arabische leiders” en zal de volgende meeting van de contactgroep organiseren. Ook waren er geruchten dat zich Al-Qaida strijders bij de democratie-rebellen hadden gevoegd. Intussen bleef erg onduidelijk wie nou eigenlijk die ca 50 man van het National Committee of Transition zijn...

-En weer slaat K. terug.

K. verjoeg de rebellen bij hun aanval op Sirte, zijn geboortestad, en ze vluchtten (met duizenden burgers) terug naar het oosten waar steeds meer steden opnieuw in de handen van K. terug vielen. En diezelfde dag en nacht schoot de coalitie honderden Tomahawk raketten af op K. ’s milities. Voortdurend lokten K’s milities, met witte vlaggen, euforische opstandelingen in een hinderlaag.

Zoals sommigen al vreesden was de kracht van K. nog niet gebroken. Hij denkt er niet aan te stoppen, blijkt zich razendsnel te kunnen verplaatsen waardoor ze fors paniek zaaien onder de

rebellen. Hun werkwijze krijgt duidelijk trekken van een echte guerrilla.

Er blijken steeds meer doden te zijn gevallen door K's optreden en K zou ook lijken verslepen en die neerleggen bij plekken waar de coalitie luchtaanvallen uitvoerde.

Op de persconferentie in Londen werd ook een brief voorgelezen van een stad die bevrijd was van K. waarin veel dankbaarheid was te horen van de bevrijde burgers. De mediaoorlog draait dus ook op volle toeren terwijl de BRIC-landen blijven zwijgen. Ook Cameron sprak toen, na de VS en Sarkozy, over het bewapenen van de opstandelingen... Die kennelijk terrein verliezen.

-Versterken van de rebellen en unilateraaltjes..

De rebellen krijgen advies van de CIA... en MI6. Obama en Cameron gingen dus om: toch Amerikanen op de grond nu. De rebellen vlogen met het eigen restantje luchtmacht en trachten te hergroeperen om een aanval op Benghazi te kunnen pareren. K. liet weten dat de coalitiebazen ontslag moesten nemen en niet hij. VS legerbobo's zeiden dat K. wel verzwakt was maar niet gebroken. Frankrijk en Engeland lieten doorschemeren zonodig buiten de NATO om zelf te gaan optreden in Libië. Geen goed teken voor de eenheid binnen het NATO-commando dus. K. is nog niet overwonnen dus.

Het bewapenen van de rebellen is nog niet "gepland"; men beseft dat Aqmi (Al-Qaida in de Maghreb) dichtbij is, mogelijk bij de rebellen vecht, en mooie wapens goed zou kunnen gebruiken... Het conflict wordt complexer... De VS hoopt eigenlijk dat de herbewapening van de rebellen zal worden gedaan door... de Arabische staten.

-Onderhandelen en doorvechten I
Minister Koussa , ex-vertrouweling voor jaren van K. vloog naar Londen. Hij wordt wel "de black-box" van K. genoemd omdat hij jaren lang in vele functies (zoals ook hoofd van de geheime dienst) K. diende. Hij werd ondervraagd , ook over Lockerby, kreeg geen asiel en ging terug naar.... Tunesië. Waar al veel andere ex-collega's heen zijn gevlucht. En er was

ook een vertrouweling van een van de zonen, Al-Islam, in Londen om te onderhandelen maar ook dat leek niets op te leveren. Intussen ging het vechten fors verder en won K. terrein ondanks de voortdurende luchtaanvallen op K's troepen. Het regiem van K. blijkt letterlijk en figuurlijk dieper te zijn geworteld dan men dacht en "uit de lucht" krijg je hem niet zo snel plat. Maar het is duidelijk dat er een begin is met onderhandelen tussen K. en de rebellen via derden en ook dat de coalitie spreekt met ex-dienaren van K. Er wordt dus steeds sterker gehoopt dat K. en de zijnen "door hun eigen omgeving" uit worden geschakeld.... Want het duurt lang en de twijfel groeit. Londen stuurde ook nog 5 Libische diplomaten, die zich verkeerd gedroegen daar, terug naar Tripoli...

De coalitie blijft de pers vertellen dat K. doorgaat met het aanvallen van zijn burgers waarbij Misrata als ergste voorbeeld wordt genoemd. En vervolgt met te zeggen dat ze dus de resolutie van de VN trouw blijven uitvoeren. Zo raakten we in de fase waarin veel "achter de schermen gebeurt" en het publiek steeds minder goede info krijgt terwijl de partijen in lichte wanhoop elke mogelijkheid benutten. De internationale steun brokkelt nog niet af... maar de twijfel aan een snelle cleane oplossing groeide. Drie vragen cirkelen door de breinen: ja/nee grondtroepen (bezetten of afsluiten), wel of niet bewapenen en... wie? en hoe de organisatie/kennis van de rebellen te verbeteren.

De Amerikaanse generaal Mullen zei op 1 april... dat K. circa 20-25% van zijn power kwijt was... Na 2000 vluchten, 700 klappers en 200 tomahawks . O ja en nu zijn 1 miljard \$ besteed. Maar dat kan met olie worden goedgemaakt later.

K. zend begin april een afgezant voor bemiddeling naar Griekenland, na de mislukte gesprekken in Londen: het toont de ongerustheid van de familie K. Hij zei dat K. c.s. wapenstilstand wilden... Turkije steelt intussen de show en haalt met een gigaschip 250 gewonden uit de zwaar bestookte stad Misrata. Dat had ook geen enkele ander coalitielid aangedurfd; maar de turken hebben een streepje voor bij K. En zo kon Ankara laten zien wat "burgers

beschermen” echt betekent. Er zijn berichten van honderden doden in deze stad door K’s aanvallen.

-Onderhandelen en doorvechten II

De rebellen hebben de oud-minister (van K.!) van BiZa als opperbevelhebber “aangesteld”, trachten ook de organisatie te verbeteren en willen graag getraind worden door andere landen. Er vielen 13 dode rebellen door coalitie-aanvallen door een vuige truc van K’s troepen bij Brega, de strategische oliestad. Door friendly fire dus. Het front staat kijkt het stil nu, maar de coalitie lijkt nu te wachten op meer organisatie en training en , mogelijk, op meer wapens bij de rebellen. Die komen “uit het buitenland” is te horen. Wie?

Er circuleerden ook berichten dat de zoons van K. apart wilden praten over oplossingen en even later zei K’s woordvoerder dat als K. kon aanblijven “alle hervormingen mogelijk waren” en ook dat het door Rome erkennen van de Revolutionaire Raad werd betreurd. De VS hieven vervolgens de sancties op tegen ex-minister Koussa en hij zal praten met de Schotten over Lockerbie. Maar om Brega en Misrata wordt nog stevig gevochten intussen. K. lijkt bijna plat te zijn, maar bij hem weet je dat nooit zeker. En de airstrikes werden even wat minder... ook door het weer.

-Hoe kom je van K. c.s. af?

Deze hamvraag was in de coalitie ongetwijfeld dagelijkse zorg. Via mediatie van Turkije hem een leuk paleisje aanbieden bij Hugo Chavez in Venezuela? En hem “vrijwaren” van een proces voor zijn streken in Den Haag? Als er mensen om hem heen gevoelig voor zouden zijn (bijvoorbeeld een stel van zijn 8 kids) zou het een opening kunnen worden. En hoe krijg je dan na zijn aftocht een geloofwaardig functionerende overgangsregering aan de werk? Dat zijn geen vraagjes van een weekje of zo.

-Vele geruchten (en ook herrie) in Benghazi en vele doden in Misrata.

Men heeft daar een lijst met 8000 namen van vrienden van K. en er wordt nu naar hen gezocht. Veel winkels en banken zijn dicht, mensen zijn ontslagen of krijgen

geen salaris meer. In de top is het spannend tussen de twee groten: de ex-minister van K. en advocaat van de mensenrechten. Het botert niks tussen hen. Men wil een groep van 10 uit de 30 van het comité tot dagelijkse executieve “regering” maken en de rest een soort legislatieve rol geven. Intussen bleken er honderden doden in Misrata te zijn gevallen door sluipschutters en tanks van K. Boten die gewonden ophaalden moesten snel weg toen duizenden ook mee wilden vluchten.

-De gezant van K. bezocht ook Malta en Turkije en toen...

De gezant gaat rond na zijn bezoek aan de Grieken... en iedereen verwachtte van alles. De rebellenleiding in Misrata riep vertwijfeld om coalitiehulp: K. beschoot de stad en sloot alles daar af: de rebellen zaten er muurvast. En K’s zoon wilde wel even interim zijn tot de democratie geïnstalleerd was... Ook kwam er een nieuwe minister van BiZa in de plaats van Koussa. Het bloedbad leek door te gaan en de coalitie leek geen antwoord te hebben op de opnieuw verzezen K. Die nu uit het noorden Misrata aanviel.

-K.’s troepen mengen zich onder de opposenten.

De nieuwe tactiek werkt erg goed: de NATO schiet steeds vaker op verkeerde troepen en K wint steeds meer terrein. Er is een uitputtingsslag bezig en de Contactgroep komt bijeen (12 april) en ook de NAVO-ministers om een politieke oplossing dichterbij te brengen (14 april). De NATO begint duidelijk ook aan zijn materiaalgrenzen te komen, heet het! Let wel: enkel Frankrijk en Engeland schieten echt en af en toe ook de Belgen... De anderen verlenen logistieke hulp.

-K. op winst ook in de pers

We zagen een heuse video van het leger van K. in volle operatie met raketten, tanks en ander zwaar wapentuig en ook beelden van een onbeschadigde K. op bezoek in een school in Tripoli. Terwijl Misrata zwaar werd beschoten en dozijnen doden veroorzaakte en ook andere steden als Adhabya onder druk bleven. En de Afrik. Unie riep op tot een wapenstilstand en

politiek overleg... De coalitie schoot een ruim dozijn tanks weg... want Benghazi redden en Misrata laten creperen kan natuurlijk niet. Wat nu? Meer training en organisatie bij de rebellen? Grondtroepen inzetten? Huursoldaten bij de rebellen zetten? Helikopters tegen tanks? De paniek groeit en K. toont zich ijzersterk..

-En toen kwamen Zuma en de Afr. Unie De AU had al vaak iets laten horen en werkte kennelijk hard. Want voor ons, als uit de lucht, kwam het bericht dat K. de roadmap van een peace-plan had geaccepteerd. Dat wel met Benghazi nog moest worden overlegd. En tegelijk ermee werden nog even 25 tanks van K. weg geknald. Ging de AU het nu toch oplossen; in die club zitten de enige vrienden van K. overigens. Maar hun voorstel dat niet voorzag in het verdwijnen van K. en zonen haalde het bij geen meter in Benghazi. Daar is en blijft de eis: K. en co weg. En er werd bijgezegd dat de hele familie niet te vertrouwen was, en nooit zou zijn. Misrata moest het bezuren en werd zwaar onder vuur genomen. En Clinton herhaalde dat K. en co weg moesten, zoals andere dictatoren (zij bedoelde de net gearresteerde Gaghbo in Ivoorkust). Af voor de AU dus. En Koussa waarschuwde voor een tweede Somalië.

-Klagen in de NATO en hevig doorvechten Frankrijk en Engeland klagen over te weinig steun van de NATO en te weinig actie tegen K. Intussen wordt er zwaar gevochten in Misrata en Adhabya met veel doden. Koussa, de overloper, ging naar Qatar om info te verstrekken aan de Contactgroep en te spreken met andere Libiërs die overliepen. Al-Islam, de zoon van K. laat intussen weten dat de eis tot aftreden van zijn vader "belachelijk" is. De dictator en co houdt vol en in de NATO was het hommeles. De situatie lijkt verre van duidelijk en perspectief ontbreekt.

Periode half april - half mei

-De besluiten van de Contactgroep. In Qatar werd besloten dat er een politieke oplossing moest worden gezocht, vooral Duitsland zei geen militaire oplossing te

zien. Italië was voor bewapenen van de rebellen. Verder zal er "bevroren geld van K. c.s." worden vrijgemaakt om de rebellen te financieren. Intussen bombardeerde de VS weer fors K's luchtafweer en werd gemeld dat zeker 3 miljoen mensen humanitaire hulp nodig hebben. Banki Moon riep de wereld op met één stem te spreken over Libië. En dat vooral omdat de BRICS-landen waarschuwden voor teveel burgerslachtoffers...Die landen vergaderden op dit moment in Zuid-China...

In Berlijn was er aansluitend een vergadering van NATO-ministers waar best wat vuurwerk werd verwacht tussen Andersson en Juppé.. De ministers van Buiz, bijeen in Luxemburg, werd benut door Frankrijk, UK om kritiek mop de NATO te spuien. Maar Spanje wil geen enkele escalatie en Zweden en Italië toonden zich "perplex" over de gang van zaken. Duitsland wil enkel humanitaire hulp in het belaagde land. Terwijl in Benghazi elke week 500 vrouwen betogen en om wapens vragen. En voor zichzelf dus!

De volgende Contactgroep zal begin mei in Italië worden gehouden. Generaal van Uhm van de NATO meldde dat K. niet snel heen en weer kruist met lichte auto's en wapens om psychologische effecten te sorteren. Die K. begrijpt het goed: nu de grote wapens sparen en de paniek vergroten. Maar men maakte so far wel al 800 vluchten, 62 per dag die bommen gooiden en er werden 49 tanks kapot geschoten.

Maar het lijkt er op dat er nog weinigen meer rekenen met een snel einde van de oorlog en een politieke oplossing als enige way-out zien.

-Misrata en Zalawya zijn voorbeelden Deze beide steden werden bestookt met Grad-raketten en in Zawiya stond zelfs de moskee niet meer overeind. Het lijkt sterk op een "afschrikwekkend voorbeeld" van K. voor iedereen die toekijkt. Het past erg precies in K's manier van vechten: nietsontziend.

K. gebruikt in de steden de (internationaal) verboden clusterbommen in Misrata waar weer immigranten werden weggehaald door een VN-schip. Sirte werd door de

NATO gebombardeerd terwijl Aicha, K's dochter, haar aanhang toesprak in Tripolis. Ze zei dat de eis dat haar vader moest aftreden, belachelijk was.

-Al schietend, zoeken naar politieke oplossingen

De NATO heeft bijna geen precisieraketten meer om de steden aan te pakken. Obama, Sarkozy en Cameron schreven samen een artikel over Libië voor de internationale pers: K. moet weg betoogden ze. Intussen zijn de BRICS-landen nogal afwijzend en met name ook Rusland is tegen verder geweld en wijst op de beperkingen in de resolutie 1973. En de AU, de EU en de VN zijn uitgenodigd voor een meeting met de Arabische Liga, wat opmerkelijk en prettig verassend is. Clinton roept om meer internationale steun en Tripolis wordt fors gebombardeerd uit de lucht. En in Misrata demonstreren de burgers tegen K. in de straten. Het is een complete militaire en diplomatieke dans geworden met wereldwijde allures. Frankrijk en Engeland zijn steeds meer bezorgd over de Aqmi-infiltraties bij de rebellen en willen dus niet méér bewapening sturen. Er zijn ideeën nu ook voor een maritieme humanitaire corridor voor de zeededen als Misrata. Voor bevoorrading en medische hulp en evacuatie... De VS zoekt intussen een asielland voor K en familie.

-Ruim 1000 doden in Misrata, humanitaire corridor, adviseurs...

De medische berichten zijn uiterst schokkend: de clusterbommen etc. massacreren de inwoners van deze stad waar nog 300.000 van de 400.000 inwoners zitten "opgesloten". De druk om humanitair in te grijpen en om een grote schande te voorkomen nam toe en er kwam een humanitaire corridor voor hulpverlening... Hoe voelt zich nu een Angela Merkel c.s. vraag je ja af? Of wijt zij deze slachting nu net aan de inmenging in de Libische zaken? Het eeuwige dilemma. Frankrijk wil harder schieten uit de lucht, het UK wil militaire adviseurs sturen, er wordt gepraat met de rebellen en er is veel onenigheid..

-Kranten, TV/Radio stations in Benghazi en problemen met de bevroren tegoeden.

De rebellen organiseren zich in Benghazi met eigen media en een TV-station à la Aljaazira. De stamhoofden willen niet dat er geblokkeerde tegoeden naar de rebellen gaan.. Duitsland stelt voor geblokkeerd geld van de familie K. voor humanitaire hulp in te zetten: er zijn juridische problemen mee. Men vond dat het CNT een bredere (stammen)basis moest krijgen. Tekorten aan geld, wapens, soldaten op de grond, steun in de CNT... de chaos in de strijd nam toe.

-Adviseurs, geld en oorlogsmisdaden Italië, de UK en Frankrijk stuurden enkele tientallen adviseurs. De VS keurde dat goed en lapt 25 miljoen \$ en bevoorraadt de rebellen met "non-lethal goods". Rusland vond deze ontwikkeling zorgelijk en vele denken dat dit het begin is van de grondoorlog...

K. bombardeert nu ook enkele westelijke bergsteden en de VN beschuldigt hem van oorlogsmisdaden in Misrata, waar het geweld voortduurt. De rebellenleider belooft een democratisch regiem en nodigt Sarkozy uit naar Benghazi te komen. Diplomatiek is het erg stil en er zijn geen overlopers meer bij gekomen. De impasse heerst.

-Er is nu ook een koningskandidaat, voedselhulp en een humanitaire corridor.

Een nazaat van een(ooit hier "gekozen" koning", van vóór de staatsgreep door Khadafi meldde zich. Hij wil wel, als de stammen dat wensen, de koningskroon opzetten, die men zijn oud-oom ooit afpakte. Een parlementaire monarchie dus na Khadafi?

Er kwam een 3^e afhaaloperatie over zee voor de gewonden en ruim 1000 immigranten (uit Niger en Tsjaad) van Misrata naar Benghazi. Wereldvoedselhulp voerde eten aan in West-Libië.

-Doorbraak in het westen bij Tunesië

De rebellen bezetten steden bij de Tunesische grens en openden zo aanvoerlijnen voor zichzelf. Van groot strategisch belang dus! De soldaten van K. in Dhiba bij die grens vluchtten snel,

met officieren, naar vrij Tunesië en de gewonde rebellen kwamen in een Tunesische ziekenhuis. De VS beloofde drones in te zetten om de coalitie te helpen. Keert het tij?, vroeg eenieder zich af.

-Misrata gewonnen? Amerikaanse drone.
K. zou Misrata hebben verlaten, maar er vielen nog 25 doden en 100 gewonden. Is nu de stammenstrijd losgebarsten of is het weer een trucje van K.? De VS vuurde zijn eerste drone af en Tripoli wordt zwaar gebombardeerd door de NATO. Sarkozy nam de uitnodiging om naar Benghazi te gaan, aan. En inderdaad bleek het "verlaten van Misrata" een K-trucje: zijn leger kwam weer terug en maakte vele doden. De val werkte weer..
Koeweit schonk 180 miljoen aan de rebellen die wel weten wat daarmee te doen. En de NATO (+ de VS met drones) knallen voortdurend op Tripoli waar nu ook een gebouw op K's compound werd weggeknald.

-Misrata (weer) vanuit zee aangevallen en Chavez
Opnieuw viel K. aan; nu de haven van Misrata (dat van eminent belang is om Tripolis aan te pakken), En Sarkozy riep landen op het afnemen van olie van K. (!) te stoppen... Chavez wilde zijn vriend K, helpen met weer een vredesplan en er zijn hoge Libiërs in Venezuela op bezoek.
Italië nodigde op 5 mei de Contactgroep uit.
Er zijn bewijzen dat K. 500 , goed betaalde huursoldaten inzette, uit Afrika, Frankrijk en België, dus de opstandelingen krijgen het ook nog daarmee te doen.

-Stammen wilden Khadafi weg hebben?
Wel 61 stammen zouden K. weg willen hebben die nu gebombardeerd werd in zijn regeringscentrum. De NATO opereerde dus "aan de rand van de resolutie 1973" die niet voorzag in het weggagen van K. Misrata was niet meer van uit zee bereikbaar: de zwarte gastarbeiders zitten nu als hongerige ratten in de val. De stad zou intussen een kerkhof kunnen zijn.

-Gevechten aan de Tunesische grens

Er werd gevochten aan de westgrens tot in Tunesië: dat land protesteerde al en ook Misrata bleef een strijdperk en het is in het zuiden en het oosten afgesloten door K. Alleen via de zee is bevoorrading mogelijk voor deze stad waar volgens het Rode Kruis al 1500 doden vielen sinds 20 febr.. In de stad Zenten, ten ZW van Tripoli, wordt ook winst voor de opstandelingen gemeld. De NATO zegt dat K., mede door bombardementen op zijn compound, in de defensie is gedrongen. Ook zeggen experts dat ook al heeft K. nog wapens en soldaten, hij heeft, behalve in Venezuela, niemand meer die hem nog steunt nu. Het isolement lijkt compleet... zelfs in de Afrik. Unie?

-Leugens om Misrata en gevechten in Tunesië
K. liet weten de haven van M. in handen te hebben en bood wapenstilstand aan... maar de NATO zei er (weer) niets van te geloven. Oude K-truc dus. Het gevecht ging nu tot in een Tunesische grensstad en dit land protesteerde heftig. Het blijkt dat K's soldaten na het innemen van een stad de bevolking dwingt om mee te vechten voor haar "vrijheid"; anders... boem. De methoden van de kolonel zijn nietsontziend.

-Seif-al-Islam en 3 kids dood, K. wil wapenstilstand
Bij een NATO-aanval op de compound in Tripoli werd de jongste zoon en zijn drie kinderen gedood en bijna ook K' zelf. Zei de staats-TV. De NATO bevestigde de raid maar niet deze dood. K. bood wapenstilstand aan die werd geweigerd door rebellen en de NATO. Chavez sprak van een ordinaire moord: hij is de enige die K. nog openlijk steunt; de AU is weer erg stil..
Libië bood zijn excuses aan, aan het UK en de VN, omdat hun ambassades werden aangevallen in Tripoli... Londen riep de Libische ambassadeur op de mat.. Allemaal reacties op de dood van K's zoon en kleinkids. En Rusland liet weten dat ze ernstig twijfelde of dit "binnen 1973" viel... De NATO is, politiek gezien, niks blij met deze klapper, die hun in de VN echt niet zal gaan helpen. Ondanks het feit dat op 1 mei Bin Laden door de seals bij Islamabad

werd gedood in een vuurgevecht en dat ze ook zijn lijk meenamen...Hoe dan ook een waarschuwing aan alle dictatoren en vijanden van de VS: ook onder Obama blijven dat de regels.

-Bombardementen op Misrata door NATO en K.

Het gevecht om de haven ging begin mei onverminderd door: NATO en K. bombardeerden daar om het hardst. De zoon en kleinkinderen van K. werden intussen begraven: K. zweeg. Italië en Turkije riepen K. op te stoppen en Libië te verlaten.

-K. vecht bij Misrata en Tunesische grens en vindt zijn geld gebruiken "piraterij".

Het gevecht ging verder van beide kanten in het westen bij Tunesië, bij Tripoli en Misrata. Daar werd een boot vol vluchtelingen eindelijk weggehaald. Er wordt een onderzoek geëist en er komen arrestatiebevelen van het Internationaal Gerechtshof voor K. en de zijnen.

De rebellen krijgen nu toch geld uit de bevroren tegoeden van K. alleen al in Duitsland zit 6 miljard "op slot" en in de VS mogelijk nog meer. Daaruit zal in enkele weken een fonds worden gevuld voor steun aan de rebellen: voor wapens, eten en salarissen voor hun soldaten en families. Ook werd er 250 miljoen humanitair opgehaald. Dit alles in de contactgroep, die in Rome bijeenkwam. Men wilde ook het tempo opvoeren in de strijd, Italië ziet kansen op wapenstilstand binnen weken, maar de anderen zwijgen. Het einde lijkt onduidelijk te worden en onenigheid is "in the air".

-Helikopters van K. vallen benzinedepot aan

Hij schond de "no-fly-area" en doodde rebellen en zette tanks in brand in Misrata. Ten zuiden van Tripoli wordt ook zwaar gevochten en de rebellen zeiden dat Italië hun wapens ging geven, in afwachting van geld uit het "belofte fonds". K. toont weer zijn stunts, maar het zwakt af...

-Zware gevechten om Misrata en verdrinkende vluchtelingen.

K. blijft hard vechten in Misrata, aan zuid-, oost en westkant, en verschuilt zich daar

in bewoonde buitenwijken. Een boot met 600 mensen ging onder vlak na het vertrek uit Tripolis en dozijnen mensen verdrongen. De NATO schepen zouden niets gedaan hebben om ze te redden, heet het. K's mensen laten wrakke boten vol mensen gewoon gaan...Men schat dat er intussen 10.000 mensen uit Libië in Lampedusa aankwamen. . en K. zelf vluchtte echt niet... Een Rode Kruisschip kon voorraden brengen die hard nodig waren.

Noorwegen liet, om intern politieke redenen weten, dat het zijn F16's binnenkort liever wil terugtrekken. Want de situatie lijkt nogal uitzichtloos. Maar er vallen veel bommen op Tripoli en de rebellen gaan verder westwaarts.

-Vliegvelden Misrata en Zitan veroverd

De rebellen lijken te winnen en trekken westwaarts. Ze vonden op het militaire vliegveld dat ze innamen 40 Grad raketten die waren achter gelaten. De EU opent een kantoor in Benghazi en Londen denkt daar ook over. K. kwam op TV terwijl hij de stamhoofden ontving. Maar de hoofdstad Tripoli, zwaar gebombardeerd, is nog echt niet ingenomen.

Op 14 mei verklaarde K. per radio dat hij "verkeerde op een plek waar hij onaantastbaar was" en dat leverde veel speculatie op. Omdat er weer zwaar was gebombardeerd in Tripoli.

Half mei-half juni 2011.

-Dode imams en oproepen van engelse generaal.

Ze werden begraven de negen imams gedood door geallieerde bommen, zegt K. Wat niemand zeker weet in Brega. En de engelse generaal Richards en ook Juppé willen dat de NATO meer aanvalt. Om K. onder druk te houden. Die liet weten zich goed te hebben verstoep voor de bommen... En van zijn kinderen was ook weinig meer te horen.

-PM van K. wil wapenstilstand; arrestatiebevelen voor K. en top.

De eerste minister heeft de VN een wapenstilstand voorgesteld en wil "zonder Nato de libiërs over hun toekomst laten

beslissen". Maar de NATO smeedt weer bommen op Tripoli, bij de compound van K. En het Intern. Strafhof vaardigde arrestatiebevelen uit voor K. zijn zoon Al-Islam en het hoofd van de geheime dienst.

-De minister van oliezaken vluchtte Hij verdween over de Tunesische grens Mr. Ghanem de minister van de oliezaken en de grote NOC, de olieonderneming. Het kraakt rond K. die weer fors gebombardeerd werd. Geruchten dat K's vrouw en dochter naar Djerba zouden zijn vertrokken worden daar tegen gesproken.

-Meer bommen op Tripolis, gevechtshelicopters en ...ruzies. In de Nato is het hommeles: Sarkozy bleef boos op de loslatende VS en Obama moest al een paar keer ook arbitrerend tussen Frankrijk en Duitsland. De Natomachine draaide ook nog zeer stroef. Het terug getrokken blijven van de VS (vooral logistieke steun) is eigenlijk een testcase voor morgen wat de Navo betreft... De VS op afstand en de rest dopt de boontjes. Overigens beloofde Washington om, als het vast zou lopen, toch wel echt meer te gaan doen. Nu gaan er franse gevechtshelicopters heen om preciezer te kunnen aanvallen, en de franse bewering dat er ook engelse bij zouden zijn werd afgestraft in Londen... Maar even later bevestigde Londen de inzet van Apaches. Denemarken liet zijn instemming met de franse move duidelijk blijken en de nachten werden nog harder voor Tripoli, nu de helicopters preciezer kunnen bombarderen. .

-Zuma En Rusland willen arbitrerend en druk op de VS Zuma van Z-Afrika, lid van de AU wil arbitrerend en zal K. bezoeken. Medvedev zei dat ook Rusland nu (eindelijk) vond dat K's legitimiteit had verloren en dat Rusland een afgezant naar Banghazi zou sturen om te onderhandelen. Tripoli werd vijf nachten na elkaar zwaar gebombardeerd en op de G8 toonden de VS en Frankrijk zich vastbesloten om K. uit zijn macht te zetten. En de rebellen die op winst staan willen ook maar één ding: het vertrek van K.

Obama kwam fors onder druk te staan in Deauville bij de G8 waar de Nato hem vroeg om de inzet van de speciale bommenwerpers tegen K. in Tripoli. Vooralsnog aarzelde hij, maar het zou wel eens de genadeklap voor K. kunnen worden nu steeds meer landen K's einde willen in Libië. Obama en Medvedev praatten daar ook over en met enig succes.

-Weer een mediatie en ook een dikke bom?

Turkije ontving 100 stamhoofden en lokale bestuurders om met de rebellen te praten en tracht zo vooraan te komen in het oplossen van de crisis. En de Engelsen zeiden te denken aan het gooien van een "dikke bom" op de lek waar K. zou kunnen zitten. De impasse en de bombardementen duurden voort ook tijdens de mediatie van Zuma namens de AU. Zijn aankomst was op TV te zien, waarbij ook K. uitvoerig getoond werd. Hij verklaarde daarbij te worden gehinderd door de bombardementen en ook dat K. het eens was met het voorgelegde plan. In Italië dook een groep van 120 weggelopen militairen op, met een 8-tal officieren die verklaarden dat ze niet meer voor K. wilden vechten. En Zuma keerde ook weer, onverrichterzake, naar huis terug...

-Al 10.000 doden door K en 1000 door de Nato c.s.?

Dat is volgens experts nu al de balans terwijl Zuma naar huis ging. K. zit in zijn bunker en ziet de protesten graag toenemen... hij heeft niets meer te verliezen dus wacht hij af. Fase 1: erop slaan bij de vernietiging van K's wapens werd gevolgd door fase 2 de diplomatieke... Nu is fase 3 aan de buurt... nog meer militair geweld dus, mogelijk de grote bunkerbom van de VS? Na 3 maanden waarin 80% van de munitie geleverd door de VS er (ook) op gesmeten werd en 85% van de verkenningvluchten Amerikaans waren nu de laatste fase... Gaat ie nou of moet de beuk er nu echt in? De 19 landen die meedoen raakten vermoeid en... de druk op de VS en de VN neemt toe. Het slechtste scenario bleek waar te worden terwijl in Banghazi de chaos heerst en in Misrata de ellende...

K. zat zonder enige steun, maar hij zat er nog wel!

-De Nato gaat door, De VN sprak van oorlogsmisdaden

Volgens VN-onderzoek zijn er wel 10.000 Libiërs omgekomen waarvan een deeldoor echte oorlogsmisdaden: het net rond K. sloot en was het ook de voorbereiding van een andere aanpak voor K? De NATO gaat nog minstens 90 dagen door en de minister van Oliezaken meldde uit Italië dat hij bij K. is vertrokken..

-Russische mediatie, bommen op Tripoli
De russen stuurden ook een mediator naar Benghazi en Tripolis , na de poging van Zuma. ' . K. stond meer en meer alleen en Tripoli werd zwaar onder handen genomen. De fase van zware militaire middelen, volgend op de eerste militaire (om luchtmacht en tanks uit te schakelen) en de tweede: de mediatie/onderhandelingen, is nog even gemengd met die van de politieke oplossing.

-De rebellen dichterbij Tripoli
Ze namen strategische posities bij Tripoli in en nu wilden zelfs de chinezen met de rebellen praten... Iedereen probeert het, zelfs Peking. De engelse minister van BuiZa bezocht Benghazi en de helikopters begonnen met hun dodelijk precies bombarderen van Tripoli , waar een grote ravage werd aangericht. En in Jemen werd Saleh vervoerd naar S-A voor medische hulp voor zijn verwondingen; het voorland voor K.?

-Zware ontploffingen in Tripoli en rond K-compound

De NATO c.s. bombardeerden maximaal, forceert de zaak. De russen praatten met de rebellen en zeiden niet aan mediatie te doen. Ze verweten de NATO "partij te hebben gekozen". K. liet over de radio weten: "Wij geven ons nooit over, een gewapend volk kun je niet overwinnen". En er liep weer een minister weg... De Nato c.s. zette vol in op forceren.

-Sterke berichten over aankomend einde
Via VS, Italië, Abou Dhabi en Senegal komen berichten over een aankomende overdracht van de macht bij gesprekken met "mensen uit de entourage van K."

Wade van Senegal pratte met de rebellen en bood voor K. onderdak aan.

Het fonds werd operationeel en Frankrijk stortte er meteen 290 miljoen in uit bevroren tegoeden. De rebellen zeiden dat ze gauw op een productieniveau van 100.000 vaten olie per dag zouden aankomen. En de aanklager van het Internationale strafhof zei al meer dan 100 klachten over verkrachting door K. soldaten te hebben ontvangen. Hij sprak over herhaald inzetten van verkrachting als strijdmethode door K en had het over diens arrestatie. Symptomen van de laatste fase, ook uit de contreien van de Golfraad.

-Maar half juni sloeg K. opnieuw terug
Zoals eerder was er nu weer een aanval op Misrata met veel doden en gewonden en nog een op een zuidelijker stad 600 km van Tripoli. Op het aanbod van Turkije om op te geven "tegen garanties" had K. niet geantwoord. En Gates zei openlijk dat de NATO een gebrek aan middelen had... Opnieuw twijfel aan een snelle afloop, ook al kregen de rebellen 1,1 miljard in hun steunfonds. Opnieuw doorschieten en afwachten...

-Zawlya in handen van K, gevechten in Zintan

Het regiem was er weer even bovenop en liet weten dat vertrek onacceptabel was.. Opnieuw gevechten ten westen van Tripoli en de NATO beloofde steun aan de rebellen. K. blijkt inderdaad een taaie. En dan weer raketten op de raffinaderij van Misrata, 24 rebellen lopen in een hinderlaag en worden gedood. En er zijn luchtaanvallen op een stad in het centrum... Clinton zet de Afr. Unie onder druk om K's aftreden te eisen (m.n. de bevriende buurstaten...).

In Beghazi opende Westerwelle in een bliksembezoek zijn eigen "vertegenwoordiging en liet Duitsland's support voor de rebellen zien... Zijn twee diplomaten kunnen nu weg bij de Zweedse vertegenwoordiging... Westerwelle riep ook K. op te vertrekken.. De olie en de "solidariteit" riepen...

-Herrie over Libië bij NATO en elders
Er zijn niet genoeg bommen etc. en piloten

De Fransen hebben geen rafale-raketten meer.... En de Engelsen (die ook nog Irak en Afghanistan hebben) hebben onvoldoende piloten voor hun Typhoons.

De militairen in vele landen leggen de "Libië-case" voor aan hun regeringen: een langere oorlog? Onmogelijk!

En in de VS heeft de republikeinse voorman nu van Obama geëist at hij de wettelijke basis voor uitgaven "aan Libië" na 19 juni even uitlegt... Dit in het kader van het nijpende schuldplafond in de VS. Ai! Dat komt de NATO nog slechter uit...

De Nato-heli's wierpen pamfletten uit om K's soldaten op te roepen te stoppen...

Clinton riep landen op hun Libische K-ambassades te sluiten en ook om de rebellen te erkennen, wat Canada ook meteen doet. Zuma (gezant AU) laat weten dat hij vindt dat de grenzen van de resolutie worden overschreden....

Diplomaten blijven zeggen: K's val is een kwestie van "weken"... terwijl de militairen waarschuwen dat ze logistiek aan de grens komen..Er wordt nog eens extra fors gebombardeerd als een soort forceer-actie. En men vecht flink om de macht over de "achterdeur naar de burens in Tunesië"...

-K. is nog niet on the move

De russen hebben een diplomaat in Libië die ook al schaakte met K. voor de TV. En die van alles tegen journalisten zei, waar weinig lijn in leek te zitten. Moskou flippert weer eens, nadat Medvedev op de G8 toch zei dat "de tijd van K. voorbij was".

Op 16 juni waren de rebellen op ruim 100km van Tripoli en ontmoetten forse tegenstand: maar kwamen wel vóóruit.

Half juni-half juli 2011

-Onderhandelingen alom

Meldingen over gesprekken in Parijs (tripoli en de rebellen), een meeting van stamhoofden in Rome en de zoon van K. zou zich hebben aangeboden als opvolger (wat de VS " wat laat noemde).

Tripoli was hevig aangevallen alsook een stad in centraal Libië. En Spanje stuurde

de ambassadeur plus personeel weg en erkende de rebellen.

De Russische diplomaat sprak over "onderhandelingen tussen rebellen en K-getrouwen in diverse hoofdsteden van Europa". De NATO bombardeerde verder ook in andere steden dan Tripoli en in Misrata vielen veel doden en gewonden.

-De rebellen praten in Beijing

China mixt nu ook mee; het is tenslotte een grote olieklant van Libië... Maar op Misrata vallen vele raketten en de NATO maakte doden door een technische fout. De beelden van e verwoesting werden , samen met die van een vol ziekenhuis, uitvoerig getoond aan de pers. Niemand wist eigenlijk wat hij echt zag... K. blijft een meester in verdraaiing.

-Italië wilde humanitaire vechtpauze

Frankrijk en Engeland en de NATO waren dar niks gelukkig mee. En K. beschoot Misrata dagelijks met raketten en verklaarde nooit op te geven. Peking verklaarde de rebellen, die op bezoek waren, te zien als belangrijke gesprekspartner en in Frankrijk moest vanwege de wet een behandeling van de actie in Libië door de Assemblee worden behandeld.

-Geallieerden praatten over de "na-Kadaffi-periode".

Geleerd hebbende van de burgeroorlog na de val van Saddam werd er al gesproken over hoe de orde te handhaven na "vertrek van . ". Die overigens zegde niet te willen stoppen. Men dacht aan VN-toezicht houders in grote steden als Tripoli (1,5 miljoen inw.) en rekende op "een semi-vreedzame situatie" in het land. Het zal zeer moeilijk worden om represailles de kop in te drukken c.q. te voorkomen.

K. leeft nog van zijn goudvoorraad van 200 miljard \$ terwijl de commissie Mattei de gewelddadigheden tegen zwarte immigranten onderzocht, ook dor de rebellen. Er waren meldingen van lynchpartijen van "huursoldaten uit Mali en de CNT zweeg daarover...

-K en omgeving kregen een internationaal arrestatiebevel.

Het int. Gerechtshof in Den Haag beval het tegen K. zelf zijn zoon Al-Islam en de chef van de geheime dienst. Op grond van de bloedige onderdrukking in de eerste maand van de ontstane vreedzame betogingen. Het regiem verklaarde zich daaraan niet gebonden te achten en sprak van "een trucje van het westen". De VS zagen er in weer een bewijs van het verlies van alle legitimiteit... Midden in de onderhandelingen kwam dit eigenlijk niet goed uit, omdat het een oplossing bemoeilijkt. Al verhoogt het wel de druk. K. bleef onkraakbaar op zijn compound van 30 ha.... en met zijn berg goud.

-Frankrijk parachuteerde wapens
Londen weigerde dat, zeggen ze, maar Parijs gaf toe "licht wapens te droppen in de bergen ten zuiden van Tripoli. Daar zijn berbers die zeer tegen K. zijn die een bedouin is. Het gaat om druk op Tripoli waar men ook hoopt op de oppositie in de stad bij de finale. Veder bleek dat er voortdurend contacten waren tussen K's omgeving en de rebellen en ook tussen de kabinetsdirecteur van K. leden van de CNT. Berlijn levert bommen om de uitgeputte voorraden aan te vullen tot grote opwindning in de oppositie. Merkel prefereert de stille hulp het schijnpacifisme. De russen waren kwaad en riepen dat dit buiten de grenzen valt van de VN-resolutie. En volgens berichten van de dochter van K. wordt er nu direct onderhandeld over vertrek van K.

-Het geheime aanbod van de rebellen aan K. en een offensief
Het bleef lang geheim, een maand lang, toen kwam het te voorschijn... Een voorstel van de AU werd weer afgewezen door de rebellen omdat het niet voorzag in K's vertrek. Begin juli werd een offensief ingezet aan het westelijk front om dichterbij Tripoli te komen. De dropping van wapens voor de berbers door de fransen, die dat te vuur en te zwaard verdedigen, hielp psychologisch zoals was verwacht.

-Frankrijk belooft niet meer wapens te droppen.
De fransen zeiden na veel protest, te gaan stoppen met wapendroppings, maar de rebellen trokken vanuit west en oost op

naar Tripoli. Ze vechten om een stad op 80 km van de hoofdstad. Misrata werd nog door de troepen van K. beschoten...

--Stadje op 50 km van Tripoli ingenomen door rebellen.

De rebellen trekken langzaam op naar Tripoli dat ook nog steeds wordt gebombardeerd. Ze verwierpen een vredesplan van de AU gepresenteerd door Zuma uit Z-Afrika. Deze sprak van een toenemende aanhang van K. uit de Afrikaanse landen. En beweerde dat de rebellen het onderling niet eens zijn. Het plan voorzag in directe onderhandelingen, staakt het vuren, maar niet in een vertrek van K. Men sprak al over Tripoli als het "toekomstige Stalingrad van Libië".

-De rebellen naderen Tripoli steeds dichterbij Tripoli wordt van alle kanten dichterbij genaderd en K. liet weten nooit op te geven en te eisen dat de NAVO-bombardementen zouden stoppen.

-Zoon K. vertelde over directe onderhandelingen met Frankrijk.
In een interview met een Algerijnse kant beweerde Al-Islam Khadafi dat er rechtstreeks met de fransen werd gepraat. Die ontkenden en zeiden enkel aan te dringen op onderhandelingen met de rebellen. Hij zei verder dat de fransen er genoeg van hadden en de voorwaarde van de rebellen om te starten met praten (eerst K. weg) zou kunnen veranderen. De VS lieten ook weten onderhandelingen te willen in de zich voortslepende acties.

-Frans parlement en masse vóór voortzetting acties in Libië.
De grondwet vereiste parlementaire behandeling omdat de tijdlimiet werd overschreden. Een grote meerderheid was vóórvortzetting (behalve enkel extremen) en K. liet weten dat te betreuren. De fransen sloten dus de gelederen.

-K. wil weg maar met opgeheven hoofd
K. belooft zich niet met de onderhandelingen te bemoeien zeiden diplomaten, maar wil wel "met eer zijn zetel verlaten". Dus een symbolisch opgepoetste terugtocht zoals een mooie functie in de AU (idee van Zuma). Parijs

zegt met bommen te stopen als alle soldaten "in de kazernes zijn" en er wordt onderhandeld tussen partijen. De rebellen leken te accepteren dat K. zou kunnen blijven, maar welke garanties moet je K. geven dat hij niet ook de weg gaat van Mubarak c.s.?

Half juli – half aug. 2011

-De Overleggroep kwam in Teheran bijeen.

De rebellen melden vorderingen bij Brega en de VS erkende hen als "autoriteit in Libië"; nu zijn er zo'n 30 landen die hun zien als officiële vertegenwoordigers van het land. De Golfraad vergaderde in Teheran... en de fransen lieten weten met de ramadan niet te zullen stopen met de gevechten. K. kwam op TV en liet ook de honderden supporters op TV zien in Tripolis en hij zei zich niets aan te trekken van al die erkenningen van de "terroristen".

-K. bezoekt Syrte eind juli

Hij was in Syrte en zei luid dat hij nooit met die rebellen zou onderhandelen. Hij speelt het "hard" maar het lijkt vooral retoriek. Frankrijk wordt intussen oorlogsmoe en liet weten dat hij (wat Parijs betreft) in Libië mag blijven als hij de macht opgeeft...

De oorlog zal gaan inzakken want de ramadanmaand nadert... ook de Engelsen zijn moe en voelen zich door andere landen in de steek gelaten; dat zei de engelse staatssecretaris.

-NATO gaf haar impasse toe

Eind juli gaf NATO toe dat ondanks wat vorderingen rond Tripoli de zaak goed vast zat. De 100 miljoen van Berlijn aan de rebellen hielpen ook niet daverend...

Misrata, geheel omsingeld door K., heeft nu geen benzine meer, dus ook niet voor de rebellen. K. schoot het benzinedepot in de fik met een raket.... De aanvoer kan slechts via zee komen.

-UK erkent rebellen en geeft 150 miljoen
Het is zover: Juppé en Hay (UK) zagen elkaar in het oude HQ van Churchill... de symboliek van de twee doordouwers droop er van af. Ook Engeland erkende nu

de rebellen en wil wel "mee" met de fransen die een verblijf van K. in de woestijn wel wilden accepteren. Lastig was daarbij de aanklacht tegen K. van het Intern. Strafhof in Den Haag... Rusland is ook soepeler geworden hierover en wil die klacht aanpakken wel wat "vertragen in de VN- V-raad... Zo werkt diplomatie. De ambassade in Londen werd door Engeland onder groot Libisch protest, gesloten. Libië gaat op weg naar een "Gagbosscenario (Ivoorkust)" lijkt het... En de rebellen schoen een forse raket in de vergadering waar Al-Islam (K.'s zoon) en het hoofd van de veiligheidsdienst in zaten: ze overleefden maar het wordt spannender. Intussen werden er sinds maart 6185 (!) luchtaanvallen op K. uitgevoerd! De franse Gazelle heli's schoten ook al 250 raketten af en draaiden overuren. De raketten raken op en het geld is op... K's dagen zijn geteld maar waar? In zijn tent in de woestijn? Bij Chavez die aan kanker lijkt te sterven? De rebellen willen dat hij vertrekt maar wie weet... de druk op hen om K. in Libië ergens te "laten" is groot...Ik gok op Zuid-Afrika?

-Bevelhebber van de rebellen gedood.

De geruchten wilden dat de belangrijke leider, generaal Younis, sneuvelde... K. liet zeggen dat zijn eigen troepen hem doodschoten met nog twee anderen en de lichamen in brand staken. De rebellen gaven Al-Qaida de schuld. Deze Younes was hoge bevelhebber voor jaren bij K. en liep na zes dagen revolte over. Hij werd door vele niet echt vertrouwd en zijn opvolging zou wel eens problemen kunnen geven. De latere verhalen vertelden dat hij was teruggeroepen van het front om zich voor beschuldigingen te verantwoorden. Maar hij werd vrij gelaten en ging even naar zijn huis met twee officieren. Voor zijn deur werden ze vermoord en in brand gestoken. Men fluistert dat hij zonder het te overleggen contact had opgenomen met K.

Er waren de volgende avonden zware explosies in Tripoli te horen en de NATO liet weten drie TV-zenders van K. te hebben vernietigd.

-Rebellen erkend door 30 landen.

Portugal zette het aantal landen dat de rebellen erkende , op 30. De moord op Younes duidt op grote onenigheid binnen de rebellengroep wat de NATO c.s. in grote verlegenheid bracht. En inderdaad bleek later dat er onderling nog eens was gevochten: 4 doden plus de overname van een rebellenbasis.

-Geld voor de rebellen en Chavez erkent ze niet

Chavez blijft, ziek in Cuba, K. steunen en wijst de rebellen af. Die kregen van Frankrijk weer 260 miljoen uit Libische tegoeden in Parijs overgemaakt. Chavez houdt een plekje open in zijn land voor K.?

-K.'s entourage zegt te onderhandelen.

Het bericht dat de rebellen direct met K. en omgeving onderhandelen kwam naar buiten en even later beweerde Seif Al-Islam de jongste zoon, dat hij een overeenkomst had met de rebellen. Welke? En met welke rebellen? Dan volgde het (door K. ontkende) bericht dat zoon Khamis (28 jr) commandant van een elite-eenheid bij een NAVO-bombardement zou zijn omgekomen... Deze eenheid is essentieel als laatste verdediging voor K.

-Gevechten om de steden in het westen, Tripoli onder bommen

De rebellen komen steeds dichterbij Tripoli, met de nodige tegenslagen terwijl de NATO K. fors blijft bombarderen. De Charles de Gaulle moet binnenkort terug naar Toulon: om technische redenen en vanwege grote vermoeidheid bij de bemanning. Het vliegen zal daarna doorgaan vanaf Sicilië en Kreta en voor de heli's blijft het helischip voor de Libische kust actief. K. krijgt zelfs de Charles de Gaulle moe...

-De rebellen winnen wat in het westen.

Ze houden strategische steden op 50 à 100 km van Tripoli vast en vechten in het westen om meer. Diplomatiek is het intussen doodstil...

-De Central Raad ontslaat het kabinet.

Het rommelt aardig in de rebellenkring: nu werden een hele groep ministers uit het kabinet gezet. Een plan, dat samen met

de NATO werd opgesteld lekte uit... pikante details over de tijd na K. werden bekend. De fouten van Irak werden als voorbeeld aangehaald (ontsla dus niet alle zittende bestuurders!) en ook wat te doen met K. die nog niet helemaal zou zijn verslagen... Deze fout was een zeer pijnlijke...en de na-K-periode werpt zijn schaduwen vooruit. Dat zal een woelige boel worden en het is geen wonder na 40 jaren dictatuur.

-K verslapt zei de NATO

De rebellen vochten hevig en veroverden terrein; en naderden Tripoli dichterbij. De NATO was er van overtuigd at K geen groot offensief meer kon starten... En de doodgewaande zoon kwam op TV: of was het weer een trucje van K. Immers hij mot hem at the end met zijn elitetroepen verdedigen. We shall see, dachten vele.

-De rebellen waren op 40 km van Tripoli

De druk op Tripoli loopt op en de verbindingsweg met Tunesië viel in de handen van de rebellen. En diverse steden rondom ook. Een Scudraket viel fout neer en hielp K. niets, maar hij riep per speech (onzichtbaar zelf) op om Tripoli te verdedigen met alles... De geruchten dat rebellen met K's groep onderhandelen waren sterk...

-De Grondwetsdeclaratie

Er is een routeplan voorbereid voor het na-K-tijdperk waar ook een Grondwet aanzet bij zit. Er zijn 37 artikelen op zo'n 12 bladzijden waarin staat dat de nieuwe regering haar legitimiteit ontleent aan de revolutie van 17 febr. 2011.

-Geheime onderhandelingen

De berbers, vijanden van K. waren aan de winnende hand rond Tripoli en ze namen enkele strategische steden in. Tot grote woede van K. Die liet zijn zoon in Djerba praten met leden van de Transitieregering en daarbij is een diplomaat van Chavez aanwezig en een afgezant van de VN. Er werden alternatieven besproken: autonomie voor Cyrenakië, het oosten van Libië (dat nooit van K. hield en omgekeerd). Of de zoon als K. als nieuwe president en de leider van de CNT als vice-president... en een mooie titel voor K.

zelf. Zoals voorzitter van de majilis, de stamhoofdenclub van Libië. Verder is er veel te babbelen over wie welke olie krijgt... de wachtende staan in de rij waaronder Italië de oude goede klant en zeker ook Parijs en Londen die wat tegoed hebben.

-Ex- 2^e man loopt over naar rebellen en dan naar Italië

De nr. 2 die in de 90-er jaren in ongenade viel vluchtte met familie naar de rebellen; een duidelijk teken. Er gingen geruchten dat K. onderhandelde om met familie te mogen vertrekken en de buitenlanders die in Tripoli werkten wilden er weg. De rebellen sloten de stad verder in en sloten ook toegangswegen af.

-De rebellen kondigen K's einde aan

Dat bericht was meer van psychologische aard maar het net sloot zich, al verloren de rebellen weer terrein in Brega. Er zijn al rebellen in Tripoli zei men en die zoeken hun geestverwanten voor de eindfase. Zou het nu gaan lukken of gaan we weer maanden van kat en muis spelen tegemoet/

-Rebellen in K's compound

Grote verwarring in de laatste fase: K's troepen vechten met zware wapens in Tripoli en de rebellen breken in de compound. NATO bombardeert, ook de muur van de K'-compound. Zoon Al-Islam die gevangen zou zijn gaf in het int. Hotel een persconferentie en beweerde dat K. nog de baas was en gewoon in de stad verbleef. Foute berichtgeving dus...

Bahrein en Nigeria erkenden ook de rebelse regering en Turkije gaf voor de opbouw 300 miljoen. Er is veel wazigheid over de vorderingen en waarom K. en familie niet vluchtten.. Zou er nog één grote typische Khadaffi surprise komen zoals die scudraket die de Nato neerhaalde?

-Drie dagen vechten om Tripoli

Wel 400 doen en zeker 2000 gewonden vielen in de slag om Tripoli, waar op de derde dag de beruchte K. Compound werd ingenomen en zijn huis en wapenvoorraad werd geplunderd. Geen K. of familielid te zien daar... Maar hij sprak op de radio en

verzekerde dat hij zou doorgaan tot het einde en zijn zoon zei dat hij nog steeds in Tripoli was. Zoon Mohammed ontsnapte uit zijn huisarrest... Merkwaardig. De VS en Parijs en ook de UK verklaarden dat ze zouden doorgaan tot K. officieel en duidelijk op zou geven: om chaos te voorkomen. Want de woordvoerder van K. verklaarde dat K. en co "jaren lang als het zou moeten, door kon gaan met storen...en een soort van guerrilla. Kortom toen er ook nog raketten op Misrata neerdaalden en het vliegveld werd aangevallen door K. en bleek dat er meerder delen van de stad in K's handen waren werd iedereen voorzichtiger. De CNT verklaarde dezelfde week nog naar het regeringscentrum te komen waar een nieuwe Raad ging zetelen. Maar de geruchten waren ook legio dat K. op de vlucht was naar Nicaragua (dat asiel aanbod?) of Zimbabwe (bij Mugabe...) en dat de vlucht via Zuid-Libië verliep of via Algerije: K. is bedouin en weet alles van zand en zijn stam zit ook in het zuiden. Immers vluchten via Tunesië, het vliegveld of de haven was schier onmogelijk met de NATO voor de deur. Of had K. opnieuw een kwalijke verrassing in petto? Iets heel gemeens: niemand wist het en de spanning was groot.

De VS wilde 1,5 miljard tegoed deblokken voor de CNT en de olieboeren stonden allen op de stoep om het werk te hervatten. De contactgroep kwam bijeen, Chavez bood steun aan, Libanon (!) erkende ook de CNT; de rij was intussen aardig lang geworden.

Toen begon het wachten op het echte einde en... op het nieuwe begin in een volkomen chaos vol met wapentuig en stammen tegenstellingen.

Toen bleek dat er een lading journalisten in hun hotel waren gekaapt door K. aanhangers; het hotel werd door rebellen belegerd die op de ramen schoten, het water afsloten en de stroom... Gijzelaars.. wisselgeld van K. en co. Daarna bleek dat ook enkele Quatari en Emiraten inwoners (geheim agenten = adviseurs v.d. rebellen) waren gevangen genomen. Ook nuttig bij uitwisseling. De opstand was vanuit Tripoli gestart: daar wonende '. Tegenstanders waren bevoorrad door de franse, quatarse en engelse geheime diensten die

hun ook aan info en verbindingen met buiten hielpen. Daarna kwamen de rebellen ook Tripoli binnen..

-Zware gevechten, prijs op K's hoofd

Er kwam een prijs te staan van 1,6 miljoen \$ op K.'s hoofd: bijegebracht door gehaaste zakenlieden. Zijn troepen beschieten met zwaar tuig het centrum van Tripoli: dat was dus de verrassing van onze ontembare K. . Het zag er best zorgelijk uit met al die doden en gewonde: K. nam afscheid (?) met een bloedbad, wraak dus. In Parijs kwam er een Libië conferentie en Moskou wilde de CNT wel erkennen als... ze er in zouden slagen een eenheid in het land te scheppen. Wat nog bepaald niet zo zeker is... De oorlog in Libië gaat ons nog lang bijblijven leek het eind augustus .

-De CNT gaat naar Tripoli

De CNT verhuist naar de hoofdstad en vraagt om geld: de VN geeft toestemming tot deblokken te goeden. De Arabische Liga erkent de CNT (!) en de CNT belooft prioriteit aan de landen die haar steunden: de olieverdeling wordt nu aangepast. China dat 150.000 barrel per dag kreeg (3% van zijn import) moet met 50% rekenen. K. spreekt op zijn radiozender (via tapes) en Sirte, DE K.-stad wordt gebombardeerd. Er zijn 20.000 doden te betreuren en de laatste dagen van aug. plus de komende weken zullen kritisch zijn voor de toekomst van het land.

Algerije wil de CNT nog niet erkennen enkel nadat ze verklaren dat ze Al-Qaida zullen bestrijden... Er waren geruchten dat K. óf in het zuiden van Tripoli zat óf via de zuidelijke woestijn was gevlucht richting zijn vrienden in Tsjaad/Niger? De rebellen stormden daarom vervolgens de zuidelijke, pro-Kadafi wijk waar zijn aanhangers woonden...

-Het bloedbad van Tripoli

De stad is "bevrijd" en ligt vol lijken en de ziekenhuizen zijn propvol met ernstig gewonde mensen en... geen medicamenten etc. Wat gevreesd werd is gebeurd en er werd gesproken over "politiemensen uit de bevriende Arabische staten."De rebellen hebben liever geen VN-macht... Buurland Niger erkende ook

de CNT die nog niet tot in Tripoli kwam omdat de verbindingsweg te link was. Alle raffinaderijen lagen stil dus er reed niet veel meer... een boot vol immigranten die in de stad werkten vertrok intussen en de stad aan de grens met Tunesië (aan de autoweg) viel in handen van de rebellen. Sirte geboortestad van K. werd belegerd en de rebellen onderhandelden over overgave met de K. stambazen. De NATO had intussen flink gebombardeerd... Algerije ontkende finaal dat K en gevolg met zeven geblindeerde Mercedesen de grens over kwamen met bewapend escorte... K. zweeg intussen idem zijn zonen en dochter. De VN signaleerde ernstige gewelddaden aan beide zijden en de CNT riep de medische noodtoestand uit in Tripoli. Nu begint het verbinden der wonden, het hervinden van acceptabele verhoudingen en het op poten zetten van een bestuurlijke infrastructuur... Libië gat over naar de groep Tunesië en Egypte...Een lange weg begon en de laatste verrassing van K. werd nog verwacht.

-Contouren van de nieuwe machthebbers

Hij heet Mahmoud Jabril was lang hoge medewerker van K. en hij reisde al maanden de wereld rond: om een boodschap uit te dragen voor het Ná-K-tijdperk. Alle hoofdsteden kennen hem en ook in de VN lobbiede hij uitgebreid: hij verkoopt het Libië van morgen en brengt geld en vertrouwen samen. Engelsprekend, goed onderhandelaar en een van de weinige niet ontslagen ministers na de moord op de collega en rebellen aanvoerder. Hij met twee anderen: Abdeljalil (de politicus), Abdelaziz el-Aissoui (de econoom) trekken de lessen uit de revoluties van de burens en stelden een marsplan op voor het nieuwe Libië. Er zijn nu twee superurgentie na het stelpen van het bloedvergieten: de economie aanzwengelen en vooral de olie... en de aankomende interne rellen om de macht in het gareel houden. Ze hebben allemaal een bestuurlijk verleden onder Khadafi... wat tegelijk vóórdeel en nadeel is.

-K. laat nog zijn ziel rondwaren

In het westen werd zwaar gevochten de laatste dagen van augustus en de aanval op Sirte leek nabij. Het aanbod om te onderhandelen wezen de rebellen af, ze willen niet "op sleeptouw bij K. gaan". En schatten in 10 dagen de geboortestad van K. in te nemen...

Overigens zou K. daar kunnen zitten en dus (nog) niet in Algerije hoeven te zijn... Pikant is dat Algerije de CNT nog niet heeft erkend; er zitten voor hen teveel radicale islamisten in of achter, hoor je zeggen. De huursoldaten van K. uit Niger worden naar huis gezonden nu en van de gevangenen werden er 10.000 los gelaten en 50.000 blijken "onvindbaar (!)". Zou K. ze hebben vermoord zoals men nu andere ook vind in Tripoli?

Toen Tripoli werd gebombardeerd in 1986 was K. ook naar de woestijn gevlucht en zat tussen zijn mensen en niét in zijn bunker! Tsjaad of Soedan, beide buurlanden zouden hem ook onderdak kunnen verschaffen... Want Bashir van n-Soedan heeft ook een klacht aan de broek van het Int. Strafhof..

-CNT waarschuwde voor "de eeuwige Khadaffi"

Zijn vrouw, dochter en twee zonen en alle kids waren inderdaad in Algerije; Algiers bevestigde dat. En sloot de grens met Libië... Terwijl Tunesië die opende! En Boteflika erkent de CNT nog steeds niet terwijl hij veel belangen heeft in het land. De CNT was zeer verbaasd en kwaad. En waarschuwde voor "een eeuwige Khadaffi" hij begon de legende te worden waar iedereen voor vreesde...

Zoon Khamis werd gedood in Tripolis zeiden de rebellen. K. en zijn drie zonen (alle drie in leger/veiligheid actief) bleef spoorloos, ook op het moment dat de aanval op Sirte zijn geboorteplaats begon... Onderhandelingen, door K. aanhangers voorgesteld werden afgewezen en allen vreesden een bloedbad van weken... En ook in Misrata, waar K. nog stevig staat, vielen 40 doden en 300 gewonden.

-K. is gevaarlijk zegt de CNT!

De CNT wil de uitlevering via Algerije van de K-familie; waarvan de dochter een kind kreeg net één dag over de grens.

Toegelaten om "humanitaire redenen" zegt Algiers dat de CNT weigert te erkennen. De bevroren tegoeden komen overal los nu en de putten gaan weer pompen zegt de CNT. Men stelde de bezetters van Sirte (waaronder K. met de drie militante zonen) een ultimatum en verzamelde intussen een giga-rebellen club voor de stad met zwaar materieel. De CNT weet waar K. is maar anderen zeggen dat hij bij een bevriende stam zit in het zuiden... Zoon Saadi wil zich overgeven luidde het bericht: hij was een gematigde in de familie. De apotheose naderde en het zou wel eens heel erg bloedig kunnen worden. De Nato liet weten aan de bal te blijven tot...K. stopt of het loodje legde.

-De regiocommandant van Benghazi wil niet

Deze politieke met later islamitische kleur wil enkel onder voorwaarden zijn manschappen ontwapenen nu; daarom vroeg de CNT hem. Deze chef was een politiek gevangene onder K. , was toen ongelovig maar werd intussen Allah-aanbidder zonder tot een der islamblokken te horen. Een voorproefje wat de CNT wacht in het ná-Khadaffi tijdperk....

-60 vrienden van Libië in Parijs

Ze waren er allemaal en besloten 15 miljard aan tegoeden te "ontvriezen" voor de CNT. Rusland erkende eindelijk de CNT en zelfs de Afrikaanse Unie wil erkenning op de agenda zetten. De NT pleitte voor een vreedzame overgang en de VN wil er een missie heropenen. K. zit in stadje aan de Algerijnse grens en onderhandelde met Bouteflika om asiel maar dat werd geweigerd. Vervolgens riep hij op TV op (radioboodschap) om de guerrilla te openen en door te vechten. De Nato begrijpt het en zegt door te moeten gaan tot hij gepakt is. Sarkozy triomfeerde en wil naar Tripoli als de CNT daar zit. De overgangsfase begon met het syndroom van Bagdad aan de horizon: K. maakte een arrestatie meer dan gewenst, hij riskeert nu echt zijn eliminatie... De moeilijkste tijden liggen nu voor ons, maar de overgang is internationaal gelukt. Al met al een knap stukje diplomatie en buitenlandse politiek van Cameron en

vooral Sarkozy. Een voorbeeld voor Syrië en Jemen... en Bahrein?

-Ben Walid kreeg nog enkele uren
Het ultimatum voor Ben Walid verliep en de rebellen gingen in de aanval: Sirte onderhandelde nog... De CNT vroeg de provincie strijders naar huis terug te keren uit Tripoli en plande begin september naar de stad te verhuizen. Cuba erkende de CNT nog niet en Italië deblokkeerde ook Libische tegoeden. In Tripoli werden de privé-stranden van K. ingepikt door een feestende bevolking.

De CNT plant een constituerende vergadering in 8 maanden en verkiezingen in 20 maanden; Libië lijkt een model te gaan worden voor andere landen qua revolutie aanpak, maar K. is nog niet gepakt. Uit papieren van Koussa blijkt dat de CIA en MI6 samenwerkten met de geheime dienst van K. Er zal nog veel moeten worden berecht in het nieuwe Libië.

-Onderhandelingen over Ben Walid mislukt

Ben Walid was omsingeld en de onderhandelingen mislukten jammerlijk. De aanval werd voorbereid, In Tripoli verzocht de CNT alle vechters uit de provincies naar huis te gaan. De CNT wilde ook dat ; in Libië zou worden berecht. De laatste fase van de strijd lijkt te gaan beginnen..

-De CNT ging nog niet naar Tripoli

Londen opende zijn vertegenwoordiging aar de CNT gaat pas naar Tripoli als alle geweld stopt. Er werd lang onderhandeld bij Ben Walid en Sirte en een minister van K. dook op in Niger. De rol van de CIA en MI6 doken op in gevonden documenten: Cameron kondigde een onderzoek aan... De verrassingen zouden nog groter worden over dit onderwerp.. Peking gaf toe dat er met K. was onderhandeld over wapens, redelijk recent nog, maar zei dat er nooit iets was getekend of geleverd... Dat gaat China bezuren.

-Konvooi naar Niger

Een groot konvooi met veel personen, en sommigen ook beladen met goud en contanten, ging over de grens met Niger.

Dat verklaarde dit te doen "om humanitaire redenen", net als Algerije deed met de familie van K. Deze was er zelf niet bij, volgens de autoriteiten van Niger en ook volgens de VS. En Burkina Fasso verklaarde, net als Algerije, in geen geval asiel te verlenen aan K. om "moeilijkheden te voorkomen". De mogelijkheden voor K. om te vluchten worden kleiner mar zijn niet uitgeput: in Latijns Amerika is er Nicaragua en Venezuela (waar Chavez ernstig ziek is) en in Afrika zijn dat mogelijk Z-Afrika en Angola...

Dit alles leek enerzijds op retireren, maar of K. nu toch niet doorvechten gaat is onduidelijk. De burens hielden de boot af...

-De zwarte immigranten zijn nu de klos

Er werkten nogal wat zwarte burens uit de subsahara regio in Libië : men schat 1 à 2 miljoen. Waarvan er een deel huursoldaat was voor K. en anderen het vuilere werk opknapten. Zoals in westerse landen ook de immigranten deden. Er zijn al heel wat gedode zwarte mensen gevonden: door de rebellen voor vijand aangezien. Hun landen hebben bij de CNT aangedrongen op bescherming van hun onderdanen en ook Frankrijk en Engeland vroegen er al om. Sarkozy zeer uitgebreid op de Libië-conferentie in Parijs. De CNT heeft beloofd er alles aan te doen om deze groep te beschermen, die zich nu verbergt. Hoeveel er intussen zijn uitgereisd wat op vele manieren kan, is namelijk niet duidelijk. Dus tellen kan niet... Het echt beschermen van deze mensen die voor geld tegen de rebellen vchten zal zeer moeilijk worden in dit chaotische land waar ook de politie "zoek" is.

-Scuds uit Beni Walid.

De rebellen lagen onder raketvuur: het antwoord uit Beni Walid en de CNT riep op tot eenheid in het land. Tripoli had weer water en K. liet zich weer horen. Interpol gaat uitkijken naar de Kadaffi's. De NATO zei tot het einde door te gaan met de CNT die ook zei dat het nog niet was afgelopen. Het leek op nog meer verrassingen van K.

-De ultimatus liepen af

Beni Walid werd aangevallen onder zwaar verzet en bij Sirte werd een belangrijke

vallei ingenomen. De laatste bolwerken gingen onder vuur...

Niger liet weer een groep K-aanhangers binnen maar belofde de arrestatiebevelen van het Int. Gerechtshof uit te voeren. Interpol zoekt nu ook naar zoon Saif en zijn vader. K. was weer op de radio te horen en in Washington is er weer een libische ambassade. Men rekent er op dat K. naar een Afrikaans land uitwijken zal of er al is. De bank directeur van de libische nat. Bank verklaarde dat K. voor 1 miljard aan goud omzette om zijn personeel en soldaten te betalen.

-Zware gevechten in Beni Walid

Het ging er hard aan toe bij de verovering van deze K-burcht zoals ook bij het afslaan van de aanval van K-troepen in de vallei vóór Sirte... De Nato bombardeerde mee men zei er niet teveel over tegen de pers, maar de boodschap was duidelijk zat. Opnieuw gingen er dozijnen auto's over de grens met Niger en tot ieders verbazing gaf Guinee-Bisseau te kennen dat het K. graag onderdak zou verlenen. Het zou kunnen da K. en co de guerrilla van morgen in de Sahara nu al voorbereiden en wie weet wat ze dan nog "regelen" met Aqmi. De problemen van morgen worden zichtbaar. De leider van de CNT arriveerde nu al in Tripoli, als kwartiermaker van zijn ploeg. En de olie gaat al snel weer stromen en dat was goed nieuws voor de "allies"!

-De K-clan vlucht en de rebellen maken onderling ruzie

Saadi, zoon van K. plus 9 anderen kwamen ook in Niger aan. Het hoofd van de buitenlandse veiligheidsdienst van K. werd in Tripoli gearresteerd.

De olieproductie herbegon op 9/11... terwijl de rebellen vijf districten van Beni Walid binnen trokken in hevige gevechten. En de CNT kondigde een nieuwe regering aan in 10 dagen.

-Felle gevechten in Beni Walid

De rebellen trekken er binnen en ontmoeten forse weerstand en K. s troepen beschoten zelfs een raffinaderij. Er klonk een grote ontploffing op het vliegveld van Tripoli. China ging ook over tot erkenning van de CNT. K. s volgelingen zorgen weer voor verrassingen

en K. riep op de kolonistoren er uit te gooien en verbergt zich. Er tekende zich een taaie eindfase af...

4. Bahrein

Schets:

Constitutionele monarchie sinds 1971

Inwoners: 1,23 miljoen autochtonen plus 670.000 buitenlanders; de meeste Aziaten en wat Iraniërs.

Groei: 2,4 kids/vrouw

Gem leeftijd 29,7 jaar; levensverw.: 75 jaar.

Inkomen: 26.000 \$/inw.. Olie zorgt voor 25% van het BNP

Ook fiscaal paradijs: meer dan 350 banken.

Jaren geleden ook al stakingen/opstanden onder de vele gastarbeiders (270.000 Indiërs).

Aan Bahrein wordt door twee partijen getrokken: Iran en Saudi-Arabië. En het eiland is via een dijk verbonden met zijn stamverwanten in S-Arabië. De soennitische top wantrouwt Iran, het land van origine van 70% van zijn inwoners". De sjiieten zijn zeer tegen de bevolkingspolitiek die volgens hen ook inhoudt dat er "gemakkelijk" soennieten worden genaturaliseerd en zelfs gepoogd wordt sjiieten tot soennieten te bekeren. Ook is de politie vaak een ex-immigrant uit Pakistan of Syrië en natuurlijk soenniet. Zij schieten

gemakkelijker op sjiieten en worden beschermd door de soennitische top. Dus de politieke onrust hier is wel van een heel ander soort dan die in andere landen in het MO.

“Clinton was hier in december 2010 op bezoek en prees de koning om zijn wijsheid, stabiliteit en zijn ingrijpende hervormingen...”. Deze koning die uit een soennitische stam is, (in dit land met 70% sjiieten), had al in de 80-er en ook de 90-er jaren gedonder met die meerderheid, die zich achtergesteld voelt. Hij liet ooit het parlement dat in 1979 was ontbonden weer optreden, maar even later werd het weer half tandoos gemaakt.

Periode tot half april

-Eerste revolutionaire events.

Hij gaf ieder gezin nu al 2000 € aan dinars en kondigde ook al subsidie op duur voedsel aan. Maar dat hielp niet veel in dit nogal rijke land, waar de eerste F1-wedstrijd van het nieuwe seizoen werd uitgesteld. Het eiland ligt tussen Saudi-Arabië en Iran in en het heeft ook de 5^e vloot van de VS als vaste bezoeker: nee, die is hier zelfs gestationeerd! Het land ligt uiterst strategisch voor de olievoorziening van de wereld en tevens vlakbij “de grens soennieten/sjiieten”, een zorgelijk lijn voor de Arabische wereld.

Obama riep de koning, die forse klappen liet uitdelen (doden en gewonden in een vreedzaam slapende groep protesterende) en zo fors dat Obama hem al maande tot meer zachtheid. Maar hun kamp werd wreed uit elkaar geslagen en er vielen tientallen doden en honderden gewonden. De politie van het land zit ook vol met gewetenloze huursoldaten uit India, Pakistan en Jemen. En die schoten met schroot op de betogers.

Toen liet de koning de opposenten op het plein weer met rust en beloofde de militairen terug te trekken, na zware druk uit het buitenland. En hij liet een flinke groep sjiietische gevangenen los.

Intussen moesten ook hier, door onophoudelijke druk en opstand en ook na doden, ministers het veld ruimen. Obama prees, zij het, wat timide deze ingreep: wat moet hij anders?

-De fase van de inmenging van de buren Haf maart reden 1000 soldaten over de dijk die S-Arabië verbindt met Bahrein om “strategische items daar te beschermen”. Gedoeld wordt op de gezamenlijke exploitatie-installatie die er zijn t.b.v. een gezamenlijke exploitatie van grote olievelden. Het gebeurde ook in het kader van de al lang bestaande: Raad voor de Samenwerking van Golfstaten, die ook opereert op basis van een veiligheidsverdrag. Maar er werd nu ook fors ingegrepen op het “vrijheidsplein” en Obama, die eerst stil was, riep de koningen tot de orde... De oliewereld houdt zijn hart vast en het begint te ruiken naar een groot conflict tussen soennieten en sjiieten, aangestookt, dat is zeker, vanuit Iran. S-Arabië vreest namelijk ook voor een opstand in zijn sjiietische minderheid net aan de kuststrook met Bahrein... Intussen wordt deze invasie een grote fout geacht door velen. Omdat de oppositie vooral ook een verenigde democratische oppositie is, die zelf duidelijk roept dat ze soenniet en sjiiet zijn en geen onderscheid willen. En nu suggereert Saudi-Arabië met zijn move vooral ook een religieuze tegenstelling achter die onrust. Wat in Bahrein dus niet punt één is, maar wel de grote angst is van de Saoedi's die vrezen dat HUN sjiietische minderheid in opstand komt. De onrust verminderde ook niets en dus moesten er nog meer troepen komen.. De oppositie leider van de sjiietische partij Al-Wefaq liet intussen weten dat er 112 leden van zijn partij werden vermist.

Periode half april - half mei

-De repressie ging verder

Toen kwam het bericht over een mediatorrol van Koeweit in de pers, die even later weer werd ontkend. De sjiietische oppositie vroeg Iran buiten het conflict te blijven....

Op het plein werd het op vrijdag weer druk en er werd fors “schoongepoetst” met ook een dode en meerdere gewonden. En in het gevang zouden opposenten zijn gestorven die gemarteld zouden zijn. De dochter van een belangrijk activist ging in hongerstaking omdat haar vader en familieleden gevangen zitten, Het begon

weer hoorbaar te rommelen in dit strategische MO-landje.

-De regering wil (sjiëtische) partijen verbieden.

Politieke actie tegen de sjiëten en repressie van de vrijdagse betogers... En er zouden gevangenen zijn vermoord. De Golfraad verzocht haf april de VN om in te grijpen tegen de Iraanse inmenging op diverse plaatsen. Amadinedjad en zijn sjiëten krijgen nu de volle laag... Religiestrijd ligt op de loer en de Golfraad doet alles voor stabiliteit...?

-Iran ontkent bemoeienis, weer doden
Iran ontkende bij monde van de geestelijk leider, dat men zich mengen zou in de opstand in Bahrein, dus de sjiëten daar actief zou steunen. Er werden weer enkele doden gemeld in dit verder akelig stille, nu ook bezette, land.

-Ziekenhuis aangevallen en weer Iraanse bemoeienis.

Een opstandig ziekenhuis werd aangepakt en de medische staf werd opgepakt. Er werd ook weer een Iraanse diplomaat uitgewezen en Iran dreigde dus ook met verbreking van de diplomatieke betrekkingen.

-Doodvonnissen voor politiebescbieters.

Een half dozijn moordenaars van politiemensen werd deels tot de dood veroordeeld deels tot levenslang. Wel 550 personen werden vastgezet waaronder een 40-tal vrouwen. Men sprak al over "vervolgning van sjiëten door soennieten" in dit koninkrijk.

-(para)Medici gevangen genomen

Wel 50 dokters en verpleegsters werden opgepakt in het zuiden en een deel van hen wordt door de militaire rechtbank berecht: ze zouden de rebellen hebben geholpen. Er werden wapens in ziekenhuizen en ambulances gevonden, wordt beweerd.

-De geluiden uit de Golfoverleg groep richten zich toenemend op Iran

De rust in Bahrein is eigenlijk schijn en de Golfraad wijst (in onmacht?) weer op de stokkende rol van Iran. Die "haar sjiëtische

broeders" , de ruime meerderheid hier, wil steunen.

-De koning belooft opheffing van de staat van beleg op 1 juni, na nu drie maanden, toen de Saoedi's arriveerden op 15 maart. Het lijkt vooral een symbolisch gebaar en lijkt weinig te veranderen..

Teheran had en heeft natuurlijk een weldoordacht ontwrictingsplan, dat beoogt het op tilt zetten van de olievoorziening (energiestabiliteit op de wereld) en druk te zetten tegen de massieve aanwezigheid van de Amerikaanse vloot in de Golf.... En leek er in te slagen. De VS zijn in stilte doodsbenauwd, zeker nu de grote ontreddeering ook dreigt in Libië.. En Iran roept de soennitische broeders op om één te blijven tegen het verderfelijke westen.

-Berichten over dreigen en slaan
Jonge meisjes zouden bedreigd zijn met verkrachting en zijn geslagen in Bahrein. De berichtgeving is beperkt en het westen zwijgt.

Half mei-half juni 2011

-Steeds opnieuw beschuldigingen van mishandeling

Voortdurend zeiden medici dat collega's werden gemartel tijdens verhoren wat de regering steeds ontkende. De onrust lijkt te blijven al zijn er weinig berichten van openlijke protesten in de pers.

-Maagdelijkheidscontroles en opheffing van de staat van beleg.

Gevangen genomen meisjes werden op hun maagdelijkheid gecontroleerd door soldaten en het opheffen van de staat van beleg leidde tot onrust in het land.

-De rust is maar schijn, lijkt het...

De door de koning gevraagde dialoog werd nauwelijks geloofd evenals het wijzen op een (iraans) complot. Nu de noodtoestand werd opgeheven en het demonstratieverbod bleef gelden... Daar zijn de Golfraad en anderen echt nog niet klaar mee.

-De zoon van de koning op bezoek in de VS

De onrust bleef en er werd opnieuw op betogers geschoten. Obama riep op hen die schoten verantwoordelijk te houden. Iran begon ook weer commentaar te geven. De situatie leek uitzichtloos, en in een impasse te zijn.

-Weer betogingen na opheffing van de noodtoestand

De betogingen hernamen en het proces tegen medici voor een militaire rechtbank was begonnen. Omdat er niets fundamenteel veranderde is er niets opgelost: het blijft dus een sjiitisch kruisvat in de handen van "ongeruste" soennieten met Iran als "toezienende derde".

-Half juni – half juli

-Er werden 8 sjiitische leiders tot levenslang veroordeeld.

Omdat ze gepoogd hadden de koning uit zijn macht te ontzetten kregen deze voormannen levenslang. Wat de situatie natuurlijk in het geheel niet regelde...

Bij de start van de "nationale dialoog" (1 juli) was er veel protest tegen de veroordelingen merkbaar: winkels sloten en straten werden gebarricadeerd als teken van protest.

-Troepen werden teruggetrokken

De troepen uit S-Arabië werden deels teruggetrokken, verklaarde Riad. Echt of voor "het imago"?

Half juli – half aug. 2011

-Betogingen in de hoofdstad, vrijlatingen

Er werd half juli betoogd vóór hervormingen waarmee de oppositie weer leek overeind te komen. Begin aug. werden enkele gearresteerde parlementsleden vrij gelaten, hun processen voor hoogverraad volgen nog. Men ontdekte verbindingen tussen oppositieleiden en terroristische organisaties.. in afwachting van het grote proces.

-Kamp opgeruimd in de hoofdstad

Het leger ruimde het protestkamp op en de gevangen opstandige leiders wachtten

op het begin van hun proces. We gaan zien hoe het Bahrein van nu, gesteund door de Arabische staten van de Golfraad, een proces voert tegen opstandige. Die worden beschuldigd van hoogverraad en... terroristische contacten. Dit proces wordt een kans of een bedreiging voor het oerconservatieve anti-democratische olieland Soudi-Arabië. Obama c.s. kijken toe...

-De sjiitische willen niet stemmen.

De oppositie, dat is de grote sjiitische meerderheid, wil de verkiezingen boycotten. Dat gaat een onmogelijke toestand oproepen

Half aug. – half sept. 2011.

-De koning vergeeft...

De koning vergaf aan enkele gevangenen de hem aangedane beledigingen. Verder is het in dit land dat door de Saoedi's wordt gesteund, relatief stil. Maar die overgrote meerderheid aan sjiieten zijn dat enkel optisch... Wat nu gebeurt in Libië en Syrië zal hen zeker niet ontmoedigen.

-Rellen om gedode jongen en artsen in hongerstaking

Een jongen van 14 jaar stierf bij een actie van de politie en werd onder grote belangstelling begraven. Daarna was het lang onrustig in de hoofdstad. De reeds langer geleden gearresteerde medici, die al vaker een kern van protest bleken, gingen massaal in hongerstaking. Symptomen van broeiende onvrede. En later voegden zich andere gevangenen bij hen in hun actie. De onrust groeide.

-Half september meer onrust

De onrust keerde terug in de straten; niets is opgelost en de Saoedi's en anderen zitten met een instabiel Bahrein met een grote meerderheid aan sjiieten. Hoe moet je dat verkopen als je met de vinger naar elders wijzen wil?

5. Jemen

Schets:

Islamitische Republiek.

22 miljoen inwoners; groei: 5,7 kids/vrouw;
gem. leeftijd 17 jaar; levensverwachting:
65 jaar

Zeer arm land: 900 \$/inw.; heel veel
ongeleterde.

Het land leeft van olie en gas: maar er zijn
beperkte reserves.

Veel wapens, veel misdaden en moorden,

De oude dictator met zijn lange zit van 32
jaar, en zijn 1^e minister (een oom van
hem) die al 40 jaar aan de macht is wilde
ook zijn zoon "op de troon" die nu chef is
van de republikeinse garde. De broer van
Saleh is commandant van het tankbataljon
en hij is nogal conservatief zo tegen het
salafisme aan. Het lijkt allemaal best wat
op de families Mubarak en Khadaffi en ook
Assad in Syrië. Men moet zich niet
verkijsen op dit land waarvan het zuiden
tot 1972 een marxistisch staat
was...Nadat de Engelsen er vertrokken
ging het die kant op tot de hereniging met
het noorden in 1989. Er zijn al vele jaren
politieke partijen hier en het systeem was
minder autoritair dan in Cairo! Sinds 1990
bestaat er een radicale moslimpartij die
verwant is aan de "Broederschap" waarin,
ook hier, een machtig stamhoofd heel
invloedrijk is.

De opstand is echter hier een zaak van
vooral de jeugd en (nog) weinig religies of
etnisch. Het lijkt hier erg op de revoluties
in Tunesië en Egypte wat het niet
politieke/etnische/religieuze betreft...Al
zijn ook hier de 75 stammen niet over het
hoofd te zien. En men moet goed
begrijpen dat de huidige machthebbers

voor de VS een van de betere garanties
en blokkades waren tegen.. Al-Qaida.
Daarom is Washington ook hier wat
stilletjes: men heeft na Saleh namelijk
geen goede opvolger die "hun" belangen
dienen zal tegen het terrorisme. Maar het
tijdperk Saleh lijkt toch wel ver voorbij
begin april 2011..

Periode tot half april

-Het relatief kalme begin

Ook hier speelt het internet met Facebook
en Twitter een grote rol in de opinie-
vorming en in de organisatie van de
protesten. Die in het begin zachtjes aan-
liepen en langzamerhand grimmiger
werden. Dus de opstandige rusten ook
hier niet en lieten zich niet plat praten.. Er
werden granaten in de menigte gedropt en
dat leverde enkele doden op. De grote
oppositiepartij wil wel praten als de
militairen van de straat zouden gaan.

De onrust bleef ondanks veel voorstellen
van de machthebbers en er vielen
geregeld doden. Bij het uiteenjagen van
weer een demonstratie,- ondanks de
geldende staat van beleg-, vielen 47
doden en vele gewonden. De president
wilde nog niet weg maar ontsloeg nu de
hele regering.

-Toen het overlopen begon

Er liepen hoge militairen en politici over
naar het opstandige kamp... en de presi-
dent riep vertwijfeld dat er nu een chaos
zou komen. En beloofde al einde 2011
weg te gaan... Maar niemand wilde dat
accepteren. Saleh verloor steeds meer zijn
greep en zei in een speech voor eigen
aanhang dat hij enkel nog wilde zorgen
dat de macht over zou gaan in "goede
handen". En hij bood amnestie aan voor
alle die het opstandige kamp kozen in de
top van leger en politiek.

-De onderhandelingen

Er vielen nu ook militaire doden bij ge-
vechten met Al-Qaida-aanhangers: waar
of een politieke truc? Saleh startte ook
onderhandelingen over "machtsovername"
met de rebellen. Die al snel weer vast-
liepen terwijl de betogingen fors verder
gingen.

-De socialistische oppositie en de mislukkende onderhandelingen

Bij een grote pro-Saleh betoging riep de president op tot "eenheid" en dreigde alle middelen te zullen inzetten om Jemen te redden. Numan, de socialistische voorman, was president van Z-Yemen vóór de samenvoeging in 1990 en is een geziene oppositieleider hier. Hij roept zijn jonge socialistische aanhang op kalm te blijven, de eenheid te bewaren en de bestaande diversiteit te accepteren. Nu de onderhandelingen vast zitten zegt hij met nadruk dat een snelle oplossing nodig is om grote chaos te voorkomen. En hij pleit ook voor een Raad voor de Overgang zoals we die in Libië kennen.

-Saleh gaat koppig verder.

Hij wilde de macht niet overgeven, ook niet aan zijn vice, wat de oppositie voorstelde. De betogingen gingen onverminderd door en er vielen veel gewonden en minstens tien doden op de eerste vrijdag van april; volgens info van artsen ter plaatse.

Het rommelt ook flink in Aden de bepalende stad voor het zuiden. Daar is veel politie en alle stadsdelen zijn afgegrensd. In de stad is men erg ontevreden over de achtergestelde behandeling ten opzichte van het noorden. De VS ziet Saleh nu echt niet meer als "anti-Al-Qaida" garantie. En dan komt het bericht dat S. onderhandelen onder mediatie van de Golfraad accepteert en de oppositie ook. Gaan ze naar S-Arabie?

-Saleh wijst onderhandelen (weer) af en is er dan weer vóór

Weer een vrijdag met grote voor- en tegenbetogingen en doodgeschoten en gewonde betogers. En Saleh wil niet dat de Golfstaten mediatie gaan uitvoeren. Er vielen opnieuw doden en gewonden bij de vrijdagse gevechten... en Saleh houdt consequent een tegenbetoging waarbij hij zijn supporters toespreekt.. En hij voelt zich nogal sterk staan. En de Raad voor de Golf riep hem op zijn vicepresident de macht te geven... Na veel onduidelijkheid zei hij de het plan te onderschrijven over de machtswisseling, maar de rebellen eisten zijn onmiddellijke vertrek. Hij wil

echter pas weg nadat zijn termijn is afgelopen.

Periode half april - half mei

-De impasse duurt weer voort

Er waren schermutselingen tussen politie-eenheden die waren overgelopen met regeringstroepen en er vielen minstens weer 5 doden. De Golfgroep bemiddelt verder en weet nu dat de opstandige enkel willen meegaan bij het onmiddellijke aftreden van Saleh. Ook hier nog een koppige dictator dus die alles wilde ophouden.

-Saleh kreeg twee weken om te gaan

De opstandelingen lieten Saleh en de bemiddelende Golfraad, weten dat ze hem nog twee weken gaven en dan uit de mediatie zouden stappen. Zijn speech werd weer gevolgd door geweld tussen vóór- en tegenstanders. Maar Saleh zei niet weg te willen gaan en liet overal betogers aanpakken, in bijna alle grote steden.

-Het land zit zonder gasflessen.

De gaspipeline van 120 km van Mareb naar Sanaa heeft 40 controlepunten waar gasflessen geladen worden. De rode auto's worden aangehouden door stammen op hun weg die de gasflessen stelen. Dat zei Saleh tegen de stedelingen zonder gas, die echter deels geloven dat hij het met opzet, zelf liet doen. Het land zakte steeds verder weg in een grote chaos terwijl de mediatie nog niets leek uit te halen.

-De doorbraak? Wil Saleh opstappen?

De Golfstaten kregen Saleh achter hun plan onder ruil voor immuniteit voor hem en zijn familie (vele familieleden zijn in het bestuur en het leger). Hij moest dan uiterlijk binnen 30 dagen weg en de macht overdragen aan een regering van Nationale Eenheid. En daarna binnen twee maanden verkiezingen houden. De oppositie was het conditioneel eens met het plan, maar wilde niet in de overgangsregering. Ze wilden ook door demonstreren tot Saleh echt op was gestapt. Want ze herinnerden zich zijn

streken van vroeger. Er vielen veel doden bij gevechten tussen het leger en stammen in het zuiden, waaronder deze keer veel militairen. De rebellen besloten het plan te gaan tekenen in Saoedi-Arabië. De opstandelingen in Sanaa (vooral salafisten) vertrouwden Saleh nauwelijks nog, want "hij benoemt straks gewoon zijn vice-premier en de oude klik gaat na 32 jaar verder". Maar ze waren wel zo wijs om vooralsnog souplesse te tonen terwijl ze wel verder demonstreerden. Vreedzaam dus.

-En opnieuw "vrijdagse" doden
Ook hier weer doden door schieten op betogers na moskee bezoek eind april. Saleh wilde het akkoord met de rebellen nu toch niet tekenen en de onderhandelaar van de Golf staten vertrok onverrichter zaken. Het leek te gaan over de eis van immuniteit van S.

-De Golfraad deal liep helemaal vast; twee Al-Qaida leiders gedood.
Saleh wil niet tekenen en de bemiddeling van de Golfraad zit muurvast. De oproeren en de bestrijding ervan gaan intussen door. Al-Qaida, dat uit S.A. altijd al naar Jemen vluchtte, verloor twee middenkader leiders. Impasse, maar het werd weer vrijdag, revolutiedag.

-Beraad in de Golfraad over de impasse, doden bij clashes.
Het bleef muurvast zitten en bij pro-contra Saleh rellen vielen er weer doden. In het zuiden van Jemen doodde een Amerikaanse drone twee Al-Qida leiders, maar de grote leider die men wilde "killen" ontsnapte. De VS jagen gewoon onvermoeid verder op Al-Qaida opperhoofden: men heeft de smaak (en de intelligence in het huis van Bin Laden) te pakken.

-Het doden duurt voort, Saleh blijft
Regelmatig berichten over doden en de onderhandelingen via de Golfraad zitten vast. Ook hier zwijgt het westen: Jemen is een echt Al-Qaidanest in het zuiden. Daar woont de gedoodverfde opvolger van Bin Laden en bestaat een krachtige cel. Want de regering is zwak in het zuiden dat nog

niet zo lang deel is van Jemen, na jarenlange afscheiding.

En de balans aan doden in het weekeinde van 15 mei werd: 19 doden in 24 uur. De oppositie smeekte de internationale gemeenschap iets te ondernemen... om de slachting te stoppen

Half mei – half juni 2011

-35 gewonden in Zuid-Jemen, doden in Sanaa

In Taiz werd gedemonstreerd en daarbij vielen 35 gewonden en bij beschietingen door het leger werden in Sanaa 3 mensen gedood en 15 gewond. De stand half mei was officieus ca 170 doden sinds januari. Dan waren er weer positieve berichten over een aftreden binnen een maand van Saleh, waaraan ook de VS meewerkten en de ruil was echt de geëiste amnestie. De vreugde duurde zeer kort: een dag later vertrok de mediateur van de Golfstaten weer teleurgesteld naar huis. Weer geen stop, zelfs niet na ca 200 doden. Saleh blijkt erg koppig en onbetrouwbaar en rekent op zijn stammensteun. Terwijl Al-Qaida aan terrein wint in het zuiden.

-Saleh tekent weer niet en de burgeroorlog dreigt

De Golfraad en de VS opnieuw voor schut: Saleh tekent niet, nog eens. En er wordt nu onderling steeds vaker bloedig gevochten in het land. De rebellen weten nu dat ze de druk nog veel hoger moeten opvoeren. Frankrijk liet weten het gedrag van Saleh onmogelijk te vinden... Later bleek dat bij het geschiet zeker 38 mensen omkwamen. Londen verminderde zijn ambassade personeel in Sanaa, terwijl er steeds meer doden vallen bij schietpartijen tussen soldaten en opstandige.

-Weer "vrijdag-doden" en een beginnende burgeroorlog

Saleh wil kennelijk chaos om te kunnen blijven en er werd geschoten tussen regeringstroepen en aanhangers van een grote stam van Abdallah-Amar. Een militair kamp werd door hen aangevallen, ministeries gingen in de fik en er waren grote explosies in Sanaa te horen.

Saleh gaf opdracht de chef van deze opstandige stam te arresteren. Hij kiest dus voor een shocktherapie voor de stammen die tegen hem zijn, maar die wel erg veel mannen kunnen mobiliseren. Er kwam zelfs al even een wapenstilstand. De grote oppositieleider, Hamza Alkazaly zweert verder bij geweldloos betogen. De laatste vrijdag van mei vielen er weer bijna 20 doden in echte gevechten... En Qatar sloot, teleurgesteld, zijn ambassade. De VS kijkt met grote bezorgdheid toe terwijl ze fors manoeuvreren in dit "Al-Qaida" land en Frankrijk dat ook Jemen steunt net als Nederland, besloot zijn financiële steun aan dit zeer arme land, te stoppen. Vooralsnog lijkt Saleh nog zeker van legersteun maar Libië lijkt wel het voorland te worden. Dit land is voor de VS essentieel i.v.m. de Al-Qaida uitroeing.

-Boze generaals en Al-Qaida bezet een stad

Anti-Saleh generaals beschuldigen hem dat hij "gebied in het zuiden weggeeft aan Al-Qaida". Saleh ging door met het schieten op betogers en opstandelingen. Dagelijks ontploffingen hoorbaar in Sanaa en gevechten met veel doden en gewonden in het zuiden: leger tegen gewapende opstandelingen waarvan men zegt dat het Al-Qaida is. Saleh begon een echte burgeroorlog om te kunnen blijven... en het ging hem dus lukken. In Taaz werd ook het vuur op betogers geopend en de oppositie stopte de wapenstilstand na 115 doden: het grote bloedvergieten was aanstaande. Jemen gaat de weg van Somalië tot vreugde van Al-Qaida c.s.

-De VS stuurden een afgezant en er vielen voortdurend doden bij gevechten.

De burgeroorlog is een feit en eist dagelijks doden bij zware gevechten en ontploffingen in Sanaa. In Saoedi-Arabië wordt gepraat door een afgezant van Obama over hoe verder in Jemen. De opstand veradert sterk van aanzien en het Libiëbeeld gloort ook hier..

-Sanaa is in oorlog, stamhoofden vchten
De hoofdstad stond s'nachts in brand er zijn ontploffingen want de stamhoofden trokken op om tegen Saleh's leger te vechten. De burgeroorlog is een feit en de

Golfraad riep moedig dat men verder zou blijven praten... Het was bijna Libië II.

-Saleh en anderen gewond

In de regeringsmoskee werden ze geraakt door granaten op de vrijdag; 4 doden, de imam en 3 bewakers. Saleh, zijn PM en de parlamentsvoorzitter werden gewond. S. kwam met een gesproken boodschap op TV later en zei het goed te maken... De VS reageerden geschrokken en vroegen de rebellen te stoppen... Maar de troepen van S. maakten die vrijdag bijna 40 doden onder de betogers. Er zijn nu drie partijen: S. met zijn leger, het leger van de boze stamhoofden en de protesterende ontevredenen... Er is intussen een groot tekort aan water en aan benzine: de Pipelines zijn gekaapt... De economie, toch al erg zwak, is nu geheel ontwricht.

-S. gewond naar S-Arabië, Vice-president regeert

Hij bleek dus in S-Arabië te zijn voor medische behandeling van zijn granaatscherf in de borst en zijn brandwonden. Hij met een klein dozijn ministers en zijn hele familie, inclusief zijn, als zijn opvolger gedoodverfde, zoon.

Zijn vice-president nam over en moet binnen 60 dagen verkiezingen organiseren, tenzij S. terug is. En de koning van S-A bereikte een wapenstilstand van een week in grote haast geregeld met de gewapende stamhoofden. In een klap lag Jemen voor op Libië...

-Operatie S. geslaagd, komt over twee weken terug, dan weer: erg zwaar gewond
Terwijl er feest werd gevierd over zijn vertrek werd dit aangekondigd plus een wapenstilstand voor een week. En de republikeinse garde was weer de baas in het economisch centrum Taiz, waar ook weer doden vielen. De opstandelingen eisten een machtoverdracht aan de vice-president, maar die zegt dat S. over twee weken terug zal zijn. Het leek erop dat opstandelingen dat willen verhinderen in de toenemende chaos.

Toen kwamen de berichten over de zeer zware verwondingen van S.: 40% verbrand, klaplong en groot gat in de borst door granaatscherf. Er werd gemarcheerd

op het paleis van de vice-president...En in het zuiden werd de stad Taiz weer heroverd door de rebellen. De dagen van S. lijken geteld en nu is alles aanwezig voor een burger machtsstrijd: de burgeroorlog lijkt een feit te zijn. Weer een dictator opgeruimd? En wat gaat er nu volgen?

-S. kwam uit intensive care, gevechten alom

S. verliet de intensive care terwijl er doden vielen in zijn land en gevechten met "Al-Qaida elementen in het zuiden. De tweede stad Taiz lijkt in de handen van de rebellen en een andere stad zou door Al-Qaida aanhangers zijn ingenomen. Er heerst een sfeer van onduidelijkheid en tegenstrijdigheid over het vervolg, maar een terugkeer van S. is moeilijk te geloven. Intussen waren de Saoedi's, geen grote vrienden van S. , bang dat zijn zoon Ahmed Saleh, baas van de Nationale Garde en een echte militair, zou proberen de macht aan zich te trekken. Dan kwam het bericht dat de rebellen onderhandelen met de vice-president over zijn machtsovername... De generaal Ai Mohsen, die recent overliep, stelt zich van de rebellenzijkte garant voor een vredige "overgang". Hij noemt zich een pacifist en terug houdend, en heeft ook nog het portret van Saleh aan de muur. En hij vraagt de VS en Saoedi-Arabië om mee te helpen.. Mansour Haddi de vice ad interim acht Mohsen een prima partij voor overgang. Saleh liet weten dat hij genas en terug zou komen, terwijl men in de straten betoogt voor zijn vertrek.

De rebellen wezen een nieuwe mediatie poging van de Golfraad, half juni, af en in het zuiden werden in een stad baken en rechtbanken aangevallen.

Half juni, leek het op een lufte voor een storm, het land viel steeds verder uiteen en kreeg somalische trekjes met een Al-Qaida kleur. En wie de macht zou gaan pakken was onduidelijk...

Half juni- half juli

-Op het "revolutie-plein" ontstaat Nieuw-Jemen

Hier zit men nu al maanden op dat centrale plein in Sanaa en daar is een compleet nieuwe "samenleving" ontstaan van de meest diverse samenstelling. Studenten, stamhoofden, islamisten, communisten en bloggers; iedereen is er en er wordt steeds meer gediscussieerd over "morgen". Terwijl elders in het land de chaos snel toeneemt. Het oerconservatieve Jemen ontdekt de waarden van de moderne democratie , terwijl de chaos nu ook de landstrop bereikte. Sommigen zien in dit "revolutiedorp", het Jemen van morgen gloren terwijl in het zuiden dagelijks ook tegen Al-Qaida, de islamitische oerkracht, wordt gevochten. Helaas zal de romantiek van het plein niet de maat zijn voor de dingen die gaan komen...Zo eenvoudig ligt het , ook hier, niet.

-Demonstranten willen dat zonen vertrekken

Een honderdtal invloedrijke stamhoofden en religieuze leiders eisen het vertrek van S. terwijl in het zuiden bij Aden zwaar wordt gevochten en ook in Sanaa. De betogers eisen het vertrek van de zonen van S.; de oudste (Ahmed, 42 jr), is chef van de gevreesde republikeinse garde. Ook zijn jongere broer Kahled moet van hen vertrekken. De aangekondigde terugkeer van S. laat op zich wachten en ook hier bleef S-Arabië weer erg zwijgzaam.

-Al-Qaidaleden ontsnapten.

Via een tunnel ontsnapten honderden Al-Qaida-gevangenen uit een gevangenis in het zuiden. Daar werd hevig gevochten en er vielen honderd doden en veel gewonden.

Eind juni op de vrijdag weer grote betogingen gericht op het aftreden van Saleh en de VN zond een onderzoekscommissie voor schending van de mensenrechten. De Veiligheidsraad toonde zich ongerust over de toenemende chaos en in het zuiden werden militairen bij een bomaanslag in Aden gedood.

-Gevechten tegen Al-Qaida in het zuiden. Elke dag werden er confrontaties en arrestaties in het zuiden gemeld met Al-Qaida leden die aanslagen probeerden te

plegen op vitale doelen. Explosief materiaal en ontstekers werden in beslag genomen. Even later vielen er 50 doden bij een clash. In de pers werd de terugkeer van S. aangekondigd... Maar een diplomaat zei vervolgens dat S. ontoonbaar was voor een presentatie op de TV.

-De stad Zinjibar is in de handen van Al-Qaida (Aqpa).

Met een trucje werden de soldaten verrast en de stad in het zuiden viel, na vele doden, in handen van Aqpa. De chaos in het zuiden neemt snel toe en een Somalië-scenario lijkt niet ver.

Half juli --- half aug. 2011.

-Saleh verscheen op TV.

Met verbrand gezicht en armen was hij op de TV na een maand en bood aan de macht te delen. Zijn terugkeer leek nog niet echt aanstaande. De Golfraad onderhandelde en bood hem, met instemming van de VS, immuniteit aan tegen aftreden. De onrust en de chaos bleven intussen, met name op de vrijdagen, groot.

Een gezant van Obama bezocht S. en dat werd op TV uitgezonden; iedereen kon zien dat deze Amerikaan S. dringend vroeg om een afstandsverklaring te ondertekenen. Wat deze ter plekke natuurlijk niet deed; nee, S. liet weten dat dit zonder meer ongrondwettelijk was... En er kwam weer geen beweging in de impasse..

-Saleh speelt met Al-Qaida

Eind Julie, speelt S. , vanuit Saoedi-Arabië, hoog spel en lijkt Al-Qaida met opzet de kans te geven steeds meer terrein te veroveren. In het midden van het land is er al een strook bestaande uit 4 provincies lopend van zuid tot noordgrens onder de power van AQ. Een stadje , Zinjibar geheten, van 30.000 inwoners werd in één nacht door 250 AQ-aanhangers ingenomen, terwijl het leger toekeek...en in Aden zijn er geregeld bomaanslagen. S. wist dat hij zijn positie behield door de chaos toe te laten en deed dat zonder veel scrupules... Politiek-

diplomatiek gebeurde er intussen weinig merkbaars..

-Vier doden in de stad Taz

Jemen blijft onrustig in Taz werd weer gevochten en er vielen doden : 2 soldaten en twee opstandelingen. S. is nog steeds bij de Saoedi's...

De eerste vrijdag van aug. na het gebed weer duizenden in protest op straat, er vallen enkele doden...

-Saleh uit het ziekenhuis, revalidatie in Saoedi-Arabië

Hij toonde zich weer op TV, fragiel met hoofddoek en er werd aangekondigd dat hij nu buiten het ziekenhuis aan een periode van revalidatie zou beginnen... Het lijkt er nog steeds op dat hij naar huis terug wil... Waar het verre van rustig is.

Vanuit zijn revalidatie adres liet S. weten er snel aan te komen en met de oppositie te gaan praten over een echte oplossing. Men was zeer sceptisch.

-Massabetoging tegen Saleh

Hij zegt er aan te komen en met de oppositie te gaan praten, maar het antwoord was: duizenden mensen demonstreerden tegen hem. Een oplossing lijkt verder dan ooit weg..

De premier kwam terug uit het ziekenhuis van Riad de president bleef er nog even. En een der hoge ambtenaren overleed aan zijn verwondingen van bij de aanslag. Al-Qaida zou 7 soldaten hebben doodgeschoten en tientallen gewond in Z-Jemen. Wat mogelijk Saleh, die met de chaos ná hem dreigt, goed uitkwam.

Half aug. – half sept. 2011.

-Al-Qaida vecht in het zuiden.

Regelmatig worden er soldaten gedood, waarschijnlijk door Al-Qaida aanhangers zeggen de pers en de machthebbers. Saleh, nog steeds in S-A eind aug. kan dat goed "uitkomen"; het is zijn top-dreigement namelijk. De minister die bij zijn aanslag werd gewond is intussen gestorven...

-VS schiet met drones op Al Qaida

Zeker zeven doden in het zuiden in gevechten met militairen en drone

aanvallen van de VS aldaar. Al-Qaida ageert en enkele steden zijn ontsnapt aan regeringscontrole. Saleh lag nog in het ziekenhuis in Riad...

-Grote protesten door opposenten tegen Saleh.

Men ging weer massaal de straat op tegen Saleh en in Aden werd opnieuw een bomaanslag op een straatcontrole post gepleegd: militairen stierven.

-Massale protesten tegen Saleh ondanks veel soldaten op straat.

Tienduizenden eisten het vertrek van S. onder de ogen van veel troepen; het openlijke verzet herneemt zijn acties.

-Er werd een moskee gebombardeerd
Omdat men in de moskee rebellen vermoedde in het zuiden bombardeerde een vliegtuig het gebouw en er vielen doden.

-Half september weer grote betogingen.
De betogers eisten dat Saleh het verdrag dat de Golfraad onderhandelde en waarin hij de macht overdraagt, zou ondertekenen. De betogingen werden massaler en waren er in het hele land.

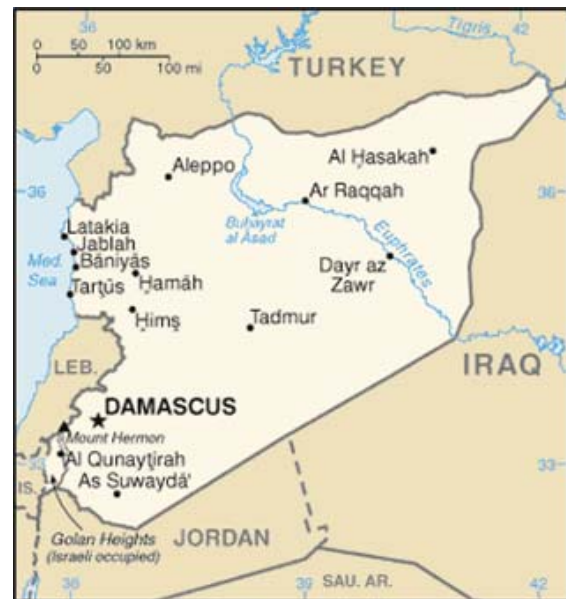
-Leger ontzet regiment in het zuiden
Er werd een heel regiment uit de klem van Al Qaida bevrijd in het zuiden, waar steeds harder wordt gevochten.

-Honderden soldaten gedood en tientallen Al-Qaida aanhangers
De al maanden durende gevechten in het zuiden eisten aan beide zijden vele doden. De chaos in het zuiden persisteert.

-Saleh gaf zijn vice-president volmacht tot onderhandelen

Hij is nog in Saoedi-Arabië en kennelijk zieker dan hij eerder zei. Nu gaf hij zijn vice volmacht om over machtsoverdracht te onderhandelen wat opmerkelijk is of weer een stuk vertragingstactiek.

6.Syrië

Schets:

Arabische republiek

20 miljoen inw. ; gem. leeftijd 21 jaar; groei 3,2 kids/vrouw, levensverwachting 74 jaar.

BNP 35 miljard; BNP/inw. 1762 \$.

Zwakke economie, teruglopende olieproductie en toenemende armoede.

90% Arabieren, 10% Koerden, Armeniërs., Moslims (soennieten) 74%, 16% sjiëten, druzen, Alawiten, 10% christenen.

Let wel: de soennieten zijn hier de religieuze meerderheid en de sjiëitische minderheid regeert eigenlijk via de 60-jarige Baathpartij.. Vandaar ook soms dat gemakkelijke "lijntje" Iran-Syrië.

Het is een land met een (socialistische), Baath-partij (zoals bij Saddam) en ook hier regeert de despot Assad (die zijn vader opvolgde) , met zijn sjiëitische minderheid. Al is Assad bepaald geen religieus fanaat , meer een seculiere man dus, maar in de politiek kan dat snel veranderen. De jonge Assad leek een veranderaar te zijn en omringde zich eerst met jeugdige goed opgeleiden. Maar hij hield het gevecht tegen de oude orde niet echt vol en verviel in de stijl van zijn vader. Samen met zijn jongere broer Maher die ook chef is van de Republikeinse Garde en keihard. Hij is zeer gehaat in het land. Dit verklaart de achteruit manoeuvre van Assad die zo hoopvol begon ooit.

Het is van belang te herhalen hier dat vader Assad in 1982 de Moslim-broederschap te grazen nam en daarbij vielen 20.000 doden, zegt men. Verder heeft zoon Assad een redelijk gebalanceerde regionale politiek gevoerd en daardoor veel prestige verworven regionaal. Syrië is steunpilaar voor Hezbollah en Hamas, wilde enkel praten met Israël na teruggave van de Golanvlakte etc. Hillary Clinton noemde Assad zelfs een "hervormer" nog niet zo lang geleden. Maar intern groeien onvrede en frustratie bij een jonge straatarme bevolking. En ook hier is het de jeugd met internet die niet zozeer ideologisch, maar meer verlangend naar verandering, het voortouw nam. À la Tunesië en Egypte en Jemen.

Periode tot half april

-De eerste fase van de opstand

In zijn land werd het ook erg onrustig en hij deed de pensioenen en de salarissen ook maar vast omhoog. Een internet oproep tot grote betoging werd (eerst) niet opgevolgd, maar de spanningen liepen op. Er kwam een tweede oproep voor een betoging via het net door een opstandig advocaat... Dus het regiem trok de touwtjes sterk aan en arresteerde intussen de nodige dissidenten. En men herinnerde zich ook hoe fors er in 2001, bij die "Syrische lente" werd opgetreden. Er zijn hier nogal wat oppositionele groepen en de oprakende olie brengt ook steeds meer werkelozen in een tanende economie mee.

Het werd zeer onrustig en er vielen ook hier steeds meer doden bij de repressie. In het zuiden bij de grens met Jordanië, werd een hele stad (Daraa) hermetisch van de buitenwereld afgesloten omdat het een oppositiehaard werd. Maar de oproeren daar gingen door, rond de stad werden tanks neergezet en er vielen in deze stad zo dicht bij Jordanië en Israël opnieuw doden...

Het buitenland, Frankrijk weer vooraan, riep Assad op geen geweld tegen de betogers te gebruiken. De vrees dat de opstand zou overslaan naar de buitenwijken van Damascus, waar veel armen wonen die verwant zijn aan de bevolking van Daraa, werd bewaarheid. Deze stad

werd afgesloten van water en elektriciteit en telefoonverkeer, ook mobieltjes (en dus ook het van het internet. Maar toch lekten er diverse video's naar het internet.

Assad stelde een commissie in om de 40 jarige staat van beleg mogelijk te stoppen en om grotere vrijheden te verschaffen aan pers en politici.

-De opstand gaat onverdroten door.

En de onrust verspreide zich over meerdere steden van het land en Assad moest iets gaan doen, mede onder de zware internationale druk... De soennieten protesteerden nu ook openlijk ook tegen de banden van de (sjiïetische) top met Iran. Steeds meer landen, Frankrijk en de VS voorop waarschuwen Assad zijn volk niet te onderdrukken en excessief geweld achterwege te laten.

-Assad ontslaat de regering en spreekt in het parlement.

Onder grote druk ontslaat men de regering en kondigt een nieuwe aan. Ook is er in Damascus en andere steden een enorme pro-Assad demonstratie waar wel 1 miljoen mensen aan deelnamen. En eindelijk komt Assad nu zelf op het toneel, na zijn woordvoerders, en spreekt zijn volk en de wereld toe. Zijn speech in het juichende parlement belooft echter niet veel goeds: de opstand is een buitenlands (!) complot, de kern ervan zit in Sadaa (in het zuiden), hij belooft om de corruptie en de werkeloosheid te bestrijden maar geeft weinig concreet aan... En hij zegt te hebben opgedragen om de betogers vrij te laten betogen en niet op ze te schieten... De wereld luisterde met zorg en de tweeslachtige houding van de EU, de VS en ook de Arabische Liga bleven. Terwijl de lont in het interne kruitvat sist... Syrië is namelijk een der sleutellanden in het Isarëisch-Palestijnse conflict... Weer een grote zorg voor Obama c.s.

-Na de speech van Assad.

De commissie ter bestudering van de opheffing van de (50-jarige!) staat van beleg ging aan het werk. Er moest op 25 april een nieuwe wetstekst liggen. De Baathpartij is wel voor opheffing, maar Assad wil nadere studie voor hij tekent. Overigens is dat opheffen zo complex, zegt Damascus, omdat die maatregel er

vooral was en is tegen het "terrorisme"! De VS ried intussen zijn onderdanen aan naar huis te komen ("buitenlandse inmenging") nadat Washington zijn teleurstelling over de rede van Assad had geuit. De harde lijn leek op winst te blijven staan in Damascus en men houdt zijn hart vast voor wat komt.

- Assad gaat verder met harde hand. De vrijdag na de speech vielen er weer minstens vijf doden in Damascus bij een anti-Assad-betoging van 2000 man en ook in Daraa in het zuiden, demonstreerde weer, met zo'n 5000 man op straat. Terwijl er ook een pro-Assad betoging plaats vond... Een journalist zei dat hij nog nooit zoveel veiligheidstroepen in Syrië had gezien op de straten. Het regiem beklijft dus in zijn harde cynische aanpak en komt niet los van zijn ware maffieus corruptie. Maar natuurlijk werd ook opdracht gegeven te onderzoeken wie verantwoordelijk zijn voor de bloedbaden in Daraa en Lattequié. Amnesty International en andere organisaties hadden dat hardop geëist... Op Al-Jazeera riep een oud-Baathpartij bestuurslid Assad op echt te hervormen en het niet te laten bij "salarisverhogingen". Maar vooralsnog wisselt Damascus voortdurend van "de knuppel naar de worteltjes" en het schiet geen meter op. Een Frans blad kopte: "Bachar zit op een echte vulkaan".

-Nieuwe premier en gevangenen vrij Assad benoemde een premier die een nieuwe regering vormen gaat; de oude minister van Landbouw. En liet honderden gevangenen vrij. Wat allemaal nauwelijks iets veranderde aan de betogingsdrift en zijn optreden bleef ook onverminderd hard: opnieuw vielen er doden door schoten. Er werd opgeroepen door de betogers om twee protestbetogingen in een week.. In Duma is het nu ook zeer onrustig geworden: er zouden bewapende bendes huishouden tegen de politie daar. De nieuwe PM, die veel goeds deed bij de grote droogteproblemen, probeert een regering te vormen. Hij heeft een relatief goede pers in het land. Op 25 april moet hij een agenda ophoesten waarin hervormingen staan, het onderzoek naar het

gebruikte geweld, een betere situatie voor de 300.000 Koerden en het intrekken van de uitzonderingstoestand. De gouverneur van de stad Daraa is ook ontslagen en vervangen... Wat geen grote indruk maakte.

In Time stond de kop: "Regering van terreur", zo ziet Assad er dus uit.

-Waarom is het "buitenland" zo rustig? Assad heeft een erg strategische positie in de regio en ook een sterke geheime politie. Daarom wordt hij "relatief" ontzien door het "buitenland". Maar gezien de onrust binnen zijn z'n dagen ook geteld zeggen experts; hij krijgt nu even wat respijt. Want de situatie is sterk lijkend op die in Tunesië, met wel wat meer onderdrukking. Maar het ligt naast Israël en heeft banden met Iran....

-Bloedige vrijdagbetogingen Er wordt fors betoogd vóór en tegen Assad en in Damascus en Daraa vallen bijna 50 doden en nog meer gewonden: neergeschoten door "Assad". Intussen beloofde hij betere condities voor de Koerden en ontsloeg hier en daar nog wat gouverneurs.

Obama wijst het geweld van beide kanten af, dringt aan op vrije pers en het vrijlaten van de gevangenen. De EU en ook de VN eisen dat de repressie ophoudt. Maar of Assad dat zal doen?

Overigens schijnt het dat de christenen hier (6-10%) de revolutie en een Syrië zonder Assad vrezen. Want een stabiel land met orde en harde hand is wat hun betreft beter dan die chaos... Liever veiligheid dan vrijheid, want zij zagen hoe dat wel eens ging in Libanon. En een sjiietische staat, dat zou helemaal een ramp zijn en soennieten, dat zou ook niet best zijn. Zo liggen zaken in deze "multi-religieuze landen wel vaker.

Periode half april - half mei

-Ook hier de blijvende impasse? De rellen sloegen over naar nieuwe steden, er werd weer met scherp geschoten en er werd ook een veiligheidsagent gelyocht. Op de Universiteiten in

Damascus en Aleppo werd het ook onrustig en er werd weer geschoten met doden als gevolg. Bij een stadje werd een hele autoweg bezet door vrouwen van gevangen gezette opstandige: 500 burka's zagen we protesteren. Assad wilde praten met een imam uit Sadaa over snelle hervormingen... De situatie escaleert en Assad dreigt zijn hand te overspelen. De wereld kijkt in spanning toe hoe de situatie in dit "sleutelland in het MO en het conflict Israël/Palestijnen" snel naar een climax lijkt te gaan.

-Paniek bij Assad: nieuwe regering en direct opheffen van de staat van beleg
Alle beloften stopten niet de grote betogingen overall in het land: tienduizenden op de been ondanks de repressie. We zagen Assad met zijn top terwijl hij een lange TV-speech hield vol beloften. Maar hij zag er erg onzeker uit en beloofde nu binnen één week de staat van beleg op te heffen. Trok veiligheidstroepen in diverse steden terug waar een enkele keer vreedzaam werd betoogd nu. De nieuwe regering is er nu plotseling ook en er werd ontkend dat Iran de regering tegen de opstandelingen steunen zou.. Na zijn speech werden er in diverse steden opnieuw mensen dood geschoten en gewond... De burens houden hun hart vast, m.n. Israël en Libanon, en daardoor ook de VS en het westen. De directeur van de Wereldbank waarschuwde al voor grote groeigevolgen (mondiaal) als "de onrust in het MO verder zou toenemen".

-Het doodschieten ging gewoon verder. In Homs waren de mensen, op 17 april, niet van de straat te krijgen en dus schoten de veiligheidstroepen enkele dozijnen neer.. En de nieuwe minister van BiZa verklaarde dat hij "de opstand van de gewapende betogers" zou bevechten tot het einde. De wereld keek met verbijstering en toenemende angst toe. De noodtoestand werd opgeheven en ook de rechtbank voor staatsveiligheid. Maar er kwam ook een wet op het demonstreren. Vele waarnemers waarschuwden al voor deze manoeuvre: staat van beleg weg na bijna 50 jaar (!) en dan een nieuwe "wurgwet". Ook moet

Assad nog zelf alles ondertekenen. Daarna moet je vergunning hebben voor demo's en een niet-vreedzame zal worden "aangepakt".

Het schieten ging intussen door en de sit-ins bleven massaal. De regering sprak ook van gewapende salafisten die ze niet zou tolereren. De protesten namen niet af en het geweld bleef. En Wikileaks toonde aan dat de VS een TV-organisatie in Londen met miljoenen steunde die er was voor opstandige groepen in Syrië en dat al jaren lang.

-Na de opheffing van de "noodtoestand". Overall in Syrië bleven sit-ins en betogingen ondanks voortdurend ingrijpen van veiligheidstroepen. De opstandelingen hebben het over "door de familie Assad betaalde huursoldaten die moorden, Chabiha genoemd" terwijl de regering het steeds heeft over "salafisten met wapens die politiemensen en soldaten vermoorden". Een belangrijke opponent, ene Issa, werd opnieuw vastgezet. Het ruikt hier nogal "omgekeerd", vergeleken bij Bahrein: daar knecht een minderheid aan soennieten 90% van de sjiïeten in de bevolking terwijl het in Syrië net het omgekeerde is. Een religieus getinte clash is nog steeds goed denkbaar in het MO. In dit land blijft een ding duidelijk en van groot belang: de ware macht zit niet bij Assad maar bij de republikeinse garde en de 22 geheime diensten, aangevoerd door zijn jongere broertje Maher. En het westen, Israël en de grote Arabische staten houden gespannen de adem in en zeggen weinig tot niets over Syrië, de dikke lont in het grote kruitvat dat MO heet. Maar het stabiliseert niet, het loopt steeds verder uit de hand.

-Schieten op begrafenistoeten en opstappende parlementariërs
Direct na het vrijdaggebed werden er meer dan 85 betogers dood geschoten; het was weer zeer onrustig in vele steden. De wereld protesteerde met afschuw, van VS tot EU. Zelfs tijdens de begrafenistoeten schoot met deelnemers dood. Het regiem is nu blind gewelddadig geworden en krijgt de onrust niet beteugeld; in tegendeel. De VN eist al onderzoek naar de achtergronden van het vermoorden van

betogers. En de eerste twee parlementariërs stappen uit protest tegen het geweld op... een opmerkelijk teken. De geruchten dat Assad steun zoekt bij Iran (zijn groep is sjiietisch) worden sterker. Zou hij weg willen of zoekt hij wapens o.i.d.??

-Deraa weer bezet met veel geweld
Deze opstandige stad werd opnieuw bezet door het leger onder zware gevechten. En een belangrijk leider daar werd gearresteerd. Assad weet van geen ophouden. Ook sloot hij water, stroom etc. af in Deraa. Frankrijk en Italië roepen VN en EU op om maatregelen te nemen. Er werd geroepen om een Veiligheidsraad resolutie...

Velen zeiden (nog) dat het nú indienen van een VN-RESOLUTIE niet veel zin kon hebben ; het Syrische regiem stond nog veel te sterk. Leger en veiligheidsdiensten steunden de Assad's nog. Maar het opstappen van twee parlementariërs (uit het zuiden) was een eerste haarscheurtje in het bastion. Wachten dus, nog vele doden dus, en hopen dat de Arabische Liga reageren gaat? Alle burens hielden hun hart vast: Turkije, Jordanië, Irak, Libanon en ook Israël

De Washinton Post s[prak schande van de houding van de VS ook al kondigde Obama sancties aan tegen Assad en zijn familie. Ook hier bleken de sociale media (vooral Facebook), aangevoerd door een 20-tal gevluchte dissidenten (vooral in de VS en Canada) een grote rol te spelen in de opstand.

-200 Baathleden nemen ontslag; het kraakt rond om Bachar

De teller stond op bijna 500 doden terwijl tanks betogers in bedwang hielden in afgesloten steden. Waar intussen vele "vermist" waren... Zo'n 200 leden van de Baathpartij van Bachar (socialisten) stapten er uit vanwege het geweld in zeker twee steden omdat ze het optreden van de regering "strijdig vonden met de waarden van de (soc.) Baath partij". Vijf EU-landen riepen de Syrische ambassadeurs op de mat om te protesteren. De pogingen om in de V-raad van de VN een resolutie aan te nemen liepen stuk op China, Rusland en Libanon(!). De mensenrechtencommissie

van de VN maakte zich gereed voor vergadering. En Banki-Moon eist een onderzoek net zoals nu in Libië gebeurde. De socialistische regering van Australië eiste ook sancties. En de eerste scheuren leken zichtbaar te worden in het bastion van Assad.. Hij kan echt met grof geweld de opstand op korte termijn smoren in bloed... de angst in Deraa is gigantisch en mensen vluchten naar buurlanden. Maar op wat langere termijn is het met de positie van het regiem gedaan... dat is iedereen eens. Hoe lang dus nog?

-Soldaten schieten op elkaar, vele vluchtelingen.

Soldaten die weigerden op betogers te schieten werden door collega's neergeschoten en er vluchtten duizenden naar Libanon en Jordanië. In Daraa werd opgeroepen tot grote betogingen en ook in andere steden, op donderdag...

En in de V-raad blokkeerden Rusland en China een resolutie tekst die door Frankrijk, Duitsland en Portugal werd ingediend en die tegen het geweld van het leger was gericht...

-Bloedige vrijdag, vluchtelingen en VN-RESOLUTIE

Er vielen in een aantal steden samen 65 doden, tot in Damascus en men vluchtte nu ook tot aan de Zuid-Turkse grens. De verontwaardiging was groot en de Moslimbroederschap riep dat de tiran neer moest. De VS en de EU namen sancties (op wapenimport, hulpstops en beperkingen voor de Assad's) terwijl de VN Raad voor de rechten v.d. mens Syrië veroordeelde om geweld en gevangenneming en een onderzoek eiste naar de moorden..

-Bestorming van de moskee in Daraa, leger doodt en neemt gevangenen.

In Daraa en andere steden ging na de laatste vrijdag in april het demonstreren door en werden mensen neergeschoten. De moskee werd ingenomen en oppositie figuren werden meegenomen. Er zijn ook steun betuigingen van andere steden voor de zuidelijke stad Daraa. Het geweld krijgt een continu karakter.

De geheime diensten en het leger kader is voor 90% alaouit (clan Assad en sjiietisch)

terwijl het land voor 90% soenniet is en maar voor 12% alaouit..

-Ultimatum aan de opstandigen

Assad gaf hen, begin mei, twee weken om te stoppen met protest en hun wapens in te leveren en zo niet... Intussen arresteerde hij drie belangrijke mensen in het "verzet" zaten. Mensenrechten people zeggen dat er de laatste dagen wel 1000 mensen zouden zijn opgepakt in diverse steden. Het land wordt een grote gevangenis. Maar op de site Syrian Revolution 2011 werd tot doorgaan met demonstreren opgeroepen, en dat dan elke middag. En tot solidariteit met Deraa en andere bezette steden. De Franse minister van Buiza zei: "Als Assad zo doorgaat loopt het, vroeger of later, verkeerd met hem af".

De Engelsen noemden het optreden van Assad "barbaars" en de Duitsers en de Fransen kondigden aan sancties te nemen tegen de leiders.

-Assad liegt en arresteert en bezet verder. Hij kondigde aan Deraa te gaan ontzetten maar deed het omgekeerde. N ook ten noorden van Damascus werden steden bezet en in een deel van de hoofdstad arresteerde men 300 tegenstanders. Syrië wordt een grote gevangenis met bezette steden... De onderdrukking is massaal. De VS en Italië protesteerden, de VN eist een onderzoek maar Assad voelt zich nog sterk staan. Al zijn er berichten van haarscheurtjes in leger en politieke kringen.. Niemand wil hier "Libische toestanden" terwijl het volk wanhopig vecht tegen tanks en snipers. Assad profiteert nog van zijn delicate strategische positie... maar verliest elk respect. Reaalpolitiek vanwege "Israëlische uitstralingen".

-Tanks overrolden Baniyas, dode vrouwen
De kustplaats werd van licht en telefoon afgesloten en schoongeveegd door tanks: vier vrouwen die in een vrouwengroep betoogden werden gedood. Ook in andere steden opnieuw veel "vrijdagse doden" en vervolgens bloedige begrafenissen. De rebellen boden "rust" aan Assad aan als hij over 6 maanden vrije verkiezingen zou houden. Maar Assad ondervond nog

veel steun in leger en geheime diensten en ging keihard door. De internationale druk groeide maar druppelsgewijze.

-Dagelijkse leven in een Syrische stad met opstand.

Er vielen al minstens 635 doden en er zijn meer dan 3000 gevangenen. De kleine vriendengroepen van weleer zijn ware coördinatiecommissies geworden, zie de Facebook pagina "De Syrische revolutie". Helaas zijn er op het internet ook veel "pseudo's" actief (geheime dienst=mouhabarat) die verwarring zaaien. De cyberactivisten organiseren de vrijdagse demo's. De TV viel al eerder, door technische probleem (!) uit, tijdens een voetbalmatch die tot een demonstratie werd. Sindsdien was er ook geen enkele voetbalwedstrijd in het land. Men roept op om overal "revolutie sporen" aan te brengen: graffiti op muren, auto's, overal op. Vele activisten gingen al "ondergronds" uit angst voor het oppakken. De politie loopt rond met twee lijsten: één met namen van activisten en één met slechte afdrucken van mensen op Youtube opgevist. De teams weten dat ze zich ook vooral op de internationale gemeenschap moeten richten met hun internetdata. De stemming lijkt op die in de verzetstijd in WOII bij de ondergrondse: je doet van alles in wanhoop en "wacht tot ze je oppakken". Soms wordt er iemand opgepakt, helemaal in elkaar geslagen en weer naar huis gestuurd. En de politie zegt: "Toon je maar aan al je vrienden...". En de wereld grijpt niet in... daarvan krijgen we ook straks allemaal (ook de andere Arabische staten), de rekening natuurlijk.

-Grote onrust in Baniyas, Homs op zondag.

Er werden weer vele mensen, die de betogingen leiden, opgepakt. Vrouwen demonstreren voor vrijlating van gevangenen. De onrust kreeg een semi-continu karakter. De EU deed haar sancties ingaan: tegen hoge personen en ook een wapen importverbod. Sarkozy protesteerde tegen gevangenneming van onschuldige, vreedzame leiders.

-Syrië was kandidaat voor de Raad vd Mensenrechten.

Het was geen grapje het aanvraagdossier ligt er bij de VN sinds de week dat Libië UIT de Raad moest...Azië is vóór, VS en Frankrijk zijn tegen.. Andere kandidaten zijn Indonesië, de Philippijnen en India. Ooit werd Irak er ook uitgewerkt door Frankrijk. Maar pas op: de Arabische Liga is vóór, en nu hangt veel af van Tunesië en Egypte. Het ongelofelijke is op vandaag gewoon geworden. Half mei kwam het bericht dat de aanvraag voor een zetel was terug genomen.

Dit alles terwijl de Syriërs zich internationaal erg alleen gelaten voelen.

-Het doden wordt continu, toenemend protest.

Dagelijks vallen er dozijnen doden in clashes in een vijftal steden. De EU eist een andere koers en de VN eist toelating van hulpverleners in Deraa en eist het stoppen van het geweld. Assad werkt aan een nieuwe verkiezingswet, weer een cover-up? De gevangen journaliste van Aljazeera blijkt aan Iran te zijn uitgeleverd: de zender eist haar terug komst nu daar. Een Syrische diplomaat in de VN beweert dat Assad aan de winnende hand is... De houding van het westen en de Arabische Liga wordt bepaald pijnlijk, zeker in vergelijking met de hulp aan Libië, bij de dreigende aanval van K. op Benghazi..

-Assad laat opposenten los

Als gebaar (?) liet Assad 6 opposenten los: journalisten, politici en advocaten, waarvan enkele al jaren vastzaten. Een engelse journalist reisde als wetenschapper in Syrië en werd opgepakt. Hij zat op een politiebureau en zag ongelofelijke dingen rond gevangenen daar gebeuren. Het is een vervolging zonder enige genade: er zitten hier, à la Chili ooit, nu ook stadions vol met gevangenen. Dit is geen "gewone Arabische revolutie" omdat de religieuze minderheidsgroepen (ook christenen en alouiten) achter Assad staan. Want ze zijn doodsbang voor de wraak van de soennieten, de meerderheid, als Assad zou vallen. Mede hierom is ook de kans op westers ingrijpen bijna nul, want er is erg veel support uit diverse (betere, rijkere)

groepen. Enkel dus niet uit de arme soennitische meerderheid..

Maar de buitenlandse investeerders zullen ook wegblijven, de inflatie zal oplopen en de armoede zal fors toenemen. En daarvoor krijg je op den duur van niemand een prijs.

De VN maakte half mei de balans op en kwam aam zeker 800 doden in de opstand tot zover... En Clinton noemde dit getal "een teken van grote zwakte".

Half mei – half juni 2011.

-Doden bij legergeschied en "een dialoog"
Bij de libanese grens schoten, half mei, milities op een dorp en drie doden en vele gewonden waren het resultaat. Terwijl Assad zei: " Een dialoog te willen in alle provincies in de komende dagen".

-Massagraf bij Deraa gevonden

In het zuiden werd de vondst gemeld van een graf waarin 13 betogers zouden zijn begraven, dus een deel van de "verdwenen" betogers. De regering ontkent dat nu heftig. Er zijn ook verhalen over het doden van militairen omdat ze dreigden "over te lopen naar de rebellen". Die worden dan eenvoudigweg door Assad als "vermoord dóór de rebellen" geboekt. Er zijn nu ca 800 doden en wel 7000 gevangenen en er zijn ook heel wat geëxileerde in het buitenland. Zij vluchtten of recent over de grenzen óf al vele jaren geleden zoals de leiders van de Moslimbroederschap, die vader Assad in 1981 fors uitmoordde: er stierven er wel 20.000! De Assad-tradities zijn wreed.

De oppositie riep nu ook op voor een algemene staking die succesvol was; ondanks de zware repressie wil men echt niet stoppen dus. De VS kondigden weer "zware maatregelen " aan tegen Assad en zijn directe omgeving... Wat hen niet zal doen stoppen. En het schieten ging verder aan de grens bij Libanon.

-Sancties in werking voor Assad c.s.

De VS en de EU zetten gerichte sancties in werking tegen Assad c.s. waaronder visa beperkingen. De top draait de zaa steeds meer in de richting van "terrorisme waar tegen moet worden gevochten" en

rechtvaardigde daarmee hun bloedige optreden. Ook worden er gerichte acties op Internet vertoond gericht tegen bloggers etc.: het regiem weet steeds succesvoller het internet ook tegen de opstandelingen te gebruiken en sommige lijnen te verstoren..

-Nog meer sancties

Aan de eerdere sancties van de EU en de VS werden ook die uit Zwitserland toegevoegd. Alle geld daar van de Assad's en consorten zou worden geblokkeerd.

De G8 dreigde Assad met het voorleggen van een voorstel voor een VN-resolutie. Medvedev telefoneerde met "vriend Assad" voor hij naar Deauville afreisde. Hij vroeg hem te stoppen met schieten en om vrijlating van politieke gevangenen. Maar op de laatste vrijdag van mei vielen er toch weer doden in Damascus en in het zuiden. De turken oefenen ook druk uit op Assad; en zij waren ook zijn onvoorwaardelijke bondgenoot eerder. Erdogan riep hem publiekelijk op om het doden te staken. Het lijkt de turken , zeiden ze tegen journalisten, dat Assad zijn positie niet meer scherp ziet...

-Weer 3 steden belaagd met tanks

Assad beschoot weer drie steden met zijn tanks en vocht ook in Damascus. En kondigde vrolijk een algemene amnestie af: voor de Broederschap en alle andere politieke gevangenen, maar de oppositie geloofde er niets van. En intussen was Israël nog steeds de beste verzekering van Assad...

-Gevangenen vrij en een raad voor "sociaal overleg".

Honderden gevangenen zouden zijn vrij gelaten en er werd een raad voor "sociaal overleg" opgericht. En de tanks bleven steden belagen. Er ontstond een wereldwijde rel over het doodmartelen van een 13-jarige jongen; Clinton sprak er op TV over en Assad haastte zich om een groot onderzoek aan te kondigen. Het imago wordt stevig bezoedeld; de eerste opmaat naar meér...Het leek er op dat Assad c.s. werden bevangen van een lichte paniek en steeds meer vraagt de publieke opinie zich af of het zo wel verder kan. In Turkije, de oude vrienden van

Assad, vergaderde een groep opstandelingen over "hoe verder". Verliest Assad toch aan zelfvertrouwen omdat de onderdrukking onmogelijk begint te lijken?. En mensen doodschietsen was dagelijkse nieuws geworden, op vele plekken in het land. De vrijdagse betoging in Homs werd er een van 50.000 deelnemers en die een dag later, bij de begrafenis van de doden zelfs van 100.000 zei men. En opnieuw schoot men mensen demonstrerend neer. Het dilemma werd, voor alle betrokkenen en de politieke toeschouwers steeds groter.

-Er volgde weer een bloedige vrijdag

De eerste vrijdag van juni vloeyde er weer veel bloed: tientallen betogers werden doodgeschoten, nu in het noorden. In ruim een dozijn steden is het nu semi-permanent onrustig. En Hillary Clinton wist niets beters dan te protesteren tegen het afsluiten van het internet....

-Weer grensbestorming op de Golanvlakte

Op de verjaardag van de verovering door Israël trachtten een groep de grens te bestormen. Tsahal schoot 20 van hen dood en verwondde er ruim 100. Grote onrust in de internationale wereld, die vreesde voor een oorlog Syrië—Israël. Is het een poging van Damascus de aandacht op de interne problemen af te leiden en een waarschuwing voor de grote risico's als Assad zou vallen?

Die leit ook weer 450 gevangenen vrij, doodde in het noorden weer ruim 20 protesterende en richtte weer een commissie op die zich met regels voor politieke partijen gaat bezig houden.

-Toen vielen er 120 doden bij de politie

Dat meldde het regiem zelf: agenten gedood door bewapende opstandelingen, was de toelichting. En daar moest natuurlijk een einde aan gemaakt worden. Vele dachten dat het een overdreven aantal was om het volgende geweld te excuseren. Assad deinst nergens voor terug , direct na het opzetten van mensen bij de Golangrens. Ook waren er berichten van grote ongeregelheden in een Palestijns vluchtelingenkamp. Verwarring alom en ook ongelooft.

-Hama ook in opstand, Assad onder meer druk

De stad Hama roerde zich ook; de beruchte stad waar in 1981 20.000 Moslimbroeders werden afgemaakt door vader Assad. De oproepen aan Assad vanuit het buitenland om te hervormen werden steeds luider. En rond de Syrische ambassadeur in Parijs werd het erg onduidelijk... Assad verloor, leek het, de greep op de situatie terwijl de 120 dode politieagenten, in het noorden, wereldnieuws werden.

-VN-resolutie in discussie, vele protesten tegen het geweld.

Frankrijk, Engeland en ook de VS steunen een resolutie, maar de Russen zijn tegen en ook de Brazilianen aarzelen. De VN en de paus roepen op tot stoppen van het geweld. Er vluchtten bijna 3000 mensen naar Turkije dat grote moeite heeft de vluchtelingen te helpen. Er zijn hardnekkige geruchten over overlopende militairen die vechten tegen collega's. Er werd zelfs bericht over openlijke strijd tussen de beruchte 4^e (elite)brigade van de wrede Assadbroer tegen de 1^e en de 5^e brigade. De druk op het regiem schiet omhoog, maar in de Veiligheidsraad is (nog) weinig animo voor militair ingrijpen hier. Maar het geweld bereikte nu wel erg hoge niveaus...

Ook zijn er rapporten over clandestiene activiteiten op nucleair militair gebied, gemeld door de IAEA in Wenen.

-Opnieuw veel geweld in het n-westen

Een complete stad, die al bijna was leeg gevlucht naar Turkije (ca 5000 mensen), werd hard aangevallen. Elders schoot het leger pats in de betogende menigte en maakt weer doden en gewonden. De VN en de VS toonden hun verontwaardiging en eisten dat er gestopt werd. Maar Assad weigerde zelfs met Ben Ki Moon te praten. En het rode kruis mocht er ook niet in, ondanks de "humanitaire crisis" zoals Clinton zei.

Vader Assad zei ooit: "Om Syrië te runnen heb je niet meer dan een dorp nodig". En dat is exact wat die clan van familie, vrienden al jaren doet met hulp van de 4^e elite-divisie en de geheime dienst onder broer Maher. Die zelfs de overlopers en de

"weigeraars" van de andere divisies gewoon deed neerschieten.

De Syriërs in het buitenland zeggen het zo: "Maher is eigenlijk no 1, Bacher is slechts de voorgevel" en no 2". De internationale pers was niet aanwezig in dit gevaarlijke land; een enkele journalist kwam er in en werd er meteen uitgezet. De info kwam uit de rebellen kring en de kring van de vluchtelingen. En natuurlijk via foto's en video's per telefoon en via internet.

-Grensstad "heroverd" met heli's en tanks

Terwijl duizenden vluchtten naar Turkije werd de stad met groot geweld ingenomen. Assad zei een massagraf te hebben gevonden waarin dode politieagenten lagen...en iedereen vreest dat het door zijn troepen gedode militairen zijn die niet op de bevolking wilden schieten. Meer dan 5000 burgers vluchtten de Turkse grens over in grote angst... De wereld keek geschokt toe...en de spanning stijgt. Dan weer nieuwe cijfers: 10.000 gevlucht naar Turkije en 7000 naar Libanon...

En Assad feliciteerde Libanon met zijn nieuwe "Hezbollah-regering", zijn vrienden nemen daar de overhand

-Iran staat achter A. bij het verslaan van de terroristen.

A. vond, zei hij, een compleet arsenaal aan wapens in de veroverde stad en vluchtelingen vertellen dat hij alles vernielde en vermoordde. Oogsten werden vernield, vee gedood en, winkels leeg geroofd. Iran steunde "de strijd tegen terroristen" en A. vroeg de vluchtelingen nu gauw terug te komen... maar het vluchten ging eerder door.

-Alevieten en soennieten vechten onderling

Het genadeloze gevecht om de soennitische (!) grensstad bij Turkije heeft een pikante achtergrond: het toont de scheuring in leger en land tussen de Alevitenclan (sjiieten) van A. en de soennitische meerderheid in het leger. De spanningen lopen op langs de "religieuze clans" zoals in Libië langs de "stammenclans". De soldaten die niet willen schieten zijn soennieten en die worden nu neergeknald door de Alevieten.

Heel erg opmerkelijke ontwikkelingen in het leger dus..

Half juni waren we aangekomen in een periode van grote verontwaardiging en machteloze wanhoop... en tienduizenden vluchtelingen naar buurlanden. Alles wees op de nadering van een "verschrikkelijke ontlading" midden in het grote kruisvat.

Half juni – half juli

-Assad spreekte weer eens

Zijn toespraak werd onder hoorn aangehoord door de vluchtelingen in Turkije; er zijn er al meer dan 10.000 daar. Hij sprak over "een nationale dialoog die tot een nieuwe grondwet moest leiden". Geen hond gelooft hem nog en de gevluchten noemden hem een leugenaar. Parijs vond dat hij nu "definitief voorbij was aan het punt van ommekeer" en de Amerikanen eisten acties in plaats van woorden. Mensen in het westen blijven vluchten, A. bezet nog steeds steden die dan ook gebrandschat worden en het geweld gaat door.. Banki Moon, net weer verkozen, noodde A. uit om zijn hervormingen nu snel aan te gaan pakken.. maar die ging vooral door met het aanpakken van de "gewapende opstandelingen die hij wil uitroeien". Van de aangeboden amnestie tegen inlevering van de wapens, is weinig meer vernomen.

-Rusland waarschuwde tegen onterechte inmenging.

Ze hebben in Syrië een basis en willen geen precedentes, vandaar die waarschuwing. Assad ontkent hulp te krijgen van Iran en Hezbollah. De VN acht de woorden van A. ongeloofwaardig terwijl A. Turkije vroeg, waar nu duizenden vluchtelingen zijn, om haar positiekeuze "te herzien".

-Overall demonstraties en weer ruim 10 doden

De vrijdag eind juni gaf het zelfde beeld als eerder. Het leger viel ook een dorp aan bij de Turkse grens en velen vluchtten voor de tanks. Turkije hielp de vluchtelingen en gaf ze zelfs te eten aan de Syrische zijde waar ze zich in de

boomgaarden verschuilden. Gevluchte militairen vertellen over gevechten binnen het leger; een splijting lijkt gaande. De economie stond kort voor een complete instorting terwijl er weer sancties bij kwamen, ook tegen leiders van de Iraanse Republikeinse Garde, vanwege hun acties voor Syrië.

-De oppositie vergaderde in Damascus

Eind juni kwam dit verrassende bericht en we zagen de groep op TV; behalve de moslim Broederschap dan. In een hotel waren honderden opposenten, waaronder bekende en vaker gevangen genomen, tegenstanders van A. te zien. De meeting was lang voorbereid. Men benadrukte een vreedzame verandering te zoeken naar meer democratie. De VS achtte de bijeenkomst van groot belang, gezien de sterk toegenomen chaos in het land. Men hoopte dat dit bij zou dragen aan meer structuur in de sterk versnipperde oppositie. Assad riep op om op 10 juli te gaan deelnemen aan de, door hem uitgeroepen "nationale dialoog". Het ongelooft was vooralsnog (te) groot...

-Turkije werd zeer ongeduldig

Na het ontvangen van 11.000 vluchtelingen en nog steeds geen duidelijke taal van Assad, is de vriendschap erg bekoeld tussen deze burens. Ook een meeting van de Moslim Broederschap met hun Turkse collega's deed die niks goed alsmede een meeting van alle Syrische oppositie-bloggers in Zuid-Turkije.

De spanning stijgt en het Turkse leger is aan de grens ook al in verhoogde staat van paraatheid... Intussen werd opnieuw een dorp in het N-westen met veel tanks aangevallen.

-Het leger c.s. verlieten veel steden.

Zonder toelichting verlieten het leger en de veiligheidstroepen Hama en diverse steden aan de zijde van Irak als ook de buitenwijken van Damascus. Sommige mensen daar vierden al feest omdat ze dachten dat ze waren bevrijd... Er wordt opgeruimd en het leven herneemt zijn oude loop. Niemand weet waarom dit gebeurt: Damascus zwijgt. Men fluistert ook dat er geen geld meer zou zijn voor de acties van het leger.... Maar in het N-

westen werden weer dorpen met tanks bezet intussen... Weer zo'n onbegrijpelijke move van A. , het wantrouwen is groot.

Op de vrijdag protesteerden er 500.000 mensen in Hama voor meer vrijheid en elders vielen er weer een dozijn doden. Onder meer in Aleppo waar was opgeroepen via Facebook tot een demonstratie voor meer rechten...

-Hama opnieuw bezet

De stad van 650.000 inwoners werd opnieuw met tanks aangepakt nadat in het weekeinde 150.000 mensen op straat protesteerden; hier is niemand meer bang voor de dood na de laatste moordpartij. Het aantal neergeschoten demonstranten gaat hier naar de 100 en in heel Syrië moeten het er intussen dicht bij de 2000 zijn. Het internationale Rode Kruis kreeg toestemming een aantal steden te bezoeken... symboliek?

-Weer 22 doden in Hama.

Onder groot protest vielen er weer doden in deze omcirkelde stad en de VN eiste een onmiddellijk stoppen van het schieten op betogers. Frankrijk sprak er schande over dat de Veiligheidsraad niets kon uitrichten... En ook Amnesty International waarschuwde opnieuw. A. beweerde dat de VS involved was met de opposenten in het land.

-De Amerikaanse ambassadeur ging naar Hama.

Tot grote woede van A. begaven de ambassadeurs van de VS en Frankrijk zich naar deze belegerde stad waar een honderdtal tanks om heen stonden, en bleven er enkele dagen, ook op een vrijdag ... A. riep woedend dat de VS (hij noemde niet Frankrijk!) contact onderhielden met de "saboteurs". Een duidelijke demonstratie van Washington en Parijs, die veel opzien baarde. De stad voelde zich even veilig en men liet weten aan hen die A. ondersteunden: "Aan China, Rusland en de VS: het volk blijft en het regiem al op een dag vallen". Maar experts vrezden opnieuw grof geweld na het vertrek van Robert Ford en Eric Chevallier uit Hama. En toen moest Syrische ambassadeur in Parijs uitleggen waarom er een ambassade en een

consulaat in haar land waren aangevallen..

De aanvallen herhaalden zich en er drongen mensen de compound binnen; bij de fransen vielen er drie gewonden bij de bewaking. Clinton herhaalde dat A. niet meer onmisbaar was en zijn legitimiteit al lang kwijt was... Parijs en Washington toonden hun toorn aan de vertegenwoordigers en A. raakte duidelijk aan de grenzen.

Half juli --- half aug. 2011

-Massabetogingen en rellen.

Mogelijk meer dan 1 miljoen mensen gingen op vrijdag 17 juli de straten op n Damascus en andere steden. En de mannen van A. schoten er tientallen dood... Ze eisten vooral ook het vrijlaten van de vele gevangenen. Terwijl A. "werkte aan de hervormingen" zoals hij liet weten. Via mobieltjes konden de internationale zenders (zoals Aljazeera) rechtstreeks beelden tonen van afgrijselijk geweld tegen ongewapende mensen, waarvan enkelen zich met stenen verdedigden.

-De oppositie kwam bijeen in Istanbul.

Wel 300 opposenten uit alle windstreken en achtergronden kwamen samen om een "gemeenschappelijke weg naar morgen" te bespreken. Ze benoemden een 35-tal onder hen tot kerngroep. Er kwam ook een persconferentie en men riep daar op tot "nationale eenheid" , een toekomst gebaseerd op democratie en tot pluralisme.

CNN-Turkije zond het uit en Clinton herhaalde nog eens haar grote afkeuring van het regiem Assad dat niet wilde bijdraaien.

-Homs in burgeroorlog en omsingeld

Er is een forse burgeroorlog, een interreligieuze, uitgebroken in Homs. Ook tussen Alevieten (stam van A.) en soennieten en A. zette de hele stad af met tanks en schoot de stad in. En doodde weer de nodige opstandelingen...

Een bouwvakker en bruiloftszanger werd met doorgesneden keel in een rivier gevonden: zijn stembanden waren ok weg

gesneden. Hij was de maker en zanger van het lied: "Kom op Basjar ga nou". Dat lied wordt nu overal gezongen en verspreid via Internet. In Homs staat ook een vuilnisbak op straat als tank "omgebouwd" met er op: "Gefeliciteerd vader Assad", die werd er neer gezet op zijn verjaardag... In de stad waar hij ook vele mensen doodde.

-Duitsland probeerde te bemiddelen. Eind juli waren er berichten dat Duitsland trachtte te bemiddelen in Syrië; er werd in Berlijn gesproken met de oppositie beweging. In de buitenwijken van Damascus werden minstens 8 mensen doodgeschoten die autobanden in de fik staken en stenen gooiden. .

-Al-Zawiri (Al-Qaida) prees de opstandelingen. In een video prees de nieuwe leider van Al-Qaida de opstand en gaf de VS de schuld aan het voortduren van de schietpartijen. Het viel in het wereldnieuws nauwelijks op.

-HAMA onder zwaar vuur, vele doden De laatste dagen van juli en begin aug. werd in Hama, de stad van de open opstand, water en stroom afgesloten en de tanks die de stad al langer omringende, schoten op de bevolking en op de daken zaten moordende scherpshutters.. Men sprak over 150 doden en de stand totaal lijkt nu snel te gaan naar 2000 doden. Duitsland en Italië eisten een behandeling in de V-raad, ook de EU sloot zich daarbij aan, Frankrijk riep over schande evenals Turkije. Ook Obama liet zijn stem horen tegen Assad en Clinton eiste openlijk de veroordeling van Assad in de V-raad.. Er werd daar ook gevochten, door gewapende groepjes, aan de ingangen van de stad. Er lijkt nu zeker sprake van een open en desperate burgeroorlog in dit deel van Syrië. Hama heeft daarbij ook het odium van een religieuze strijd omdat hier de stad van de (soennitische) Broederschap (die ooit al 20.000 doden betreunde onder vader Assad) vecht tegen de leiders van de ("socialistische) Baathpartij die evenwel vrienden zijn van Iran en Alevieten (=sjiieten). En zo gezien kan het ook een religieuze burgeroorlog

worden genoemd. Het internationale isolement van Assad lijkt compleet nu... Maar in de V-raad heerste vooralsnog grote verdeeldheid als vanouds.

-De V-Raad vond geen akkoord. Zoals steeds vond de V-Raad geen overeenstemming in de kwestie Syrië; de russen en de chinezen bleven dwarsliggen. En Assad wist dat...de russen zijn vrienden van Iran dat Assad een warmhart toedraagt.. en de chinezen zijn allergisch voor ingrijpen in andere landen. En Assad ging door met killen en wij keken toe.

-Een akkoord in de V-raad Het lukte om tot één verklaring te komen in de V-Raad, die Syrië vraagt het geweld te verminderen. Ook door russen en chinezen dus; Juppé (fr. minister) was er blij mee. Clinton achtte A. niet echt meer nodig voor de stabiliteit in de regio"... Maar Libanon (met zijn Hezbollah meerderheidsregering) wees de verklaring af... Eerste tekenen van gewring in de regio. En intussen schoot A. verder wat mensen dood.

-A. staat het meerpartijenstelsel toe Er kwam een concreet decreet, dus buiten het parlement om, in het kader van de in juni aangekondigde hervormingen. A. heeft besloten dat Syrië meerdere politieke partijen, dus méér dan de huidige (social.) Baathpartij zullen worden toegestaan. Dus ook islamitische partijen en mogelijk ook de Broederschap, zo fors vervolgd in dit land. De franse Buizminister Juppé vond het een gotspe! De details moesten overigens nog worden afgewacht; bij Bashar weet je het nooit meteen...

-Bloedbad op de eerste vrijdag van aug. Na het gebed grote onrust in vele steden en er werd met scherp geschoten: tientallen doden weer opnieuw. Zelfs Moskou was nu verontwaardigd. En de hele internationale wereld (dwz westen en NIET de rest!) was erg verontwaardigd.. Een opstandige stad, nu in het oosten, werd fors aangevallen: doden en verontwaardiging alom. Een belangrijk

leider van de oppositie werd opgepakt. A. c.s. gaat onverdroten door.

-A. kondigde nieuwe verkiezingen aan einde 2011

Na zijn opmerking over een "meerpartijensysteem" volgde de aankondiging van verkiezingen einde 2011. Het maakte op bijna niemand indruk... A. heeft teveel gerommeld so far.

-Doden en de Saoedi's werden zelfs boos. Ze trokken hun ambassadeur terug de Saoedi's en gaven voor het eerst luid kennis van hun afkeuring. Na weer 45 doden in twee steden in het oosten. Ook de Arabische Liga zei eindelijk dat dit echt niet kon.. Assad staat steeds meer alleen.. maar lijkt wel blind geworden.

-Hele Golfraad roept ambassadeurs terug Bahrein en ook Koeweit sloten zich aan en riepen hun ambassadeurs terug. De grote soenni-staten werden steeds bozer op de niet-soennitische minderheid in Syrië die soenni's uitmoordt.. en de Arabische Liga protesteerde opnieuw. De Arabische Liga werd ook steeds bozer op A. die zijn minister van Defensie ontsloeg, terwijl het doodschieten nu dagelijks doorging. Iran wordt door de Golfraad en de VS beschuldigd A. te helpen en ook Turkije zegt dat zijn geduld op is. Maar men achtte het een "interne aangelegenheid.. en stuurde de Minister van BuiZa.. En Hariri vroeg de Libanese regering (meerderheid Hezbollah=sjiïetisch= Iran) om in Damascus te protesteren.

-Bezoek van Z-Afrika, Brazilië en India. De ontwikkelende landen kwamen op bezoek om met Assad te praten: zonder ophef werd dat aan de pers gezegd. Z-Afrika is een belangrijk lid van de Afrikaanse Unie en was al vaker actief bij despoten, zoals in Libië.

De Turkse minister kreeg te horen van Assad dat "hij gewoon moest doorgaan met het fors aanpakken van terroristen die chaos veroorzaakten". Hij zit in zijn tunneltje opgesloten en noemt protesterende burgers terroristen: wat vel over zijn positie zegt en aangeeft dat hij, samen met zijn clan, als een blinde reageert. Die stopt niet na een goed

gesprek... Hij gaat de weg van Khadafi en zal uit het zadel moeten worden gelicht. Intussen is er een complete "burgeroorlog" in dit land aan de gang en worden dagelijks tientallen doden begraven... A. heeft dus nog steeds geld voor zijn anomalieën: wie betaalt hem?

-Assad geeft fouten toe

A. sprak met een VN-missie en erkende enkele fouten maar ondanks het feit dat hij Hama verliet schoot hij elders gewoon verder. Erdogan verklaarde binnen 14 dagen grote hervormingen te verwachten na het bezoek van de minister van BuiZa van Damascus. De VS namen zware maatregelen tegen bedrijven en banken in Syrië en de VN dreigde met veroordelingen. De druk werd hoog opgevoerd, er moest een ontlading volgen. Het isolement van A. was compleet geworden.

Half aug. – half sept. 2011-09-13

-Rusland moet stoppen met wapenleveranties.

Moskou kreeg dit nadrukkelijke verzoek uit Washington dat nu ook de Chinezen en anderen opriep Assad te straffen en te wippen. Medvedev c.s. zijn vanouds de vrienden van het linkse Syrië en de familie Assad en hun Baathpartij (net als in Irak!). Erdogan op bezoek bij Obama zei samen met hem dat het geweld moet stoppen en let wel, ze zijn vrienden in de NATO! Assad ging door met moorden we zagen de lijken nu weer in Homs op straat liggen... Er worden nu nog meer sancties voorbereid tegen banken, politici en tegen de olie/gas export... naar Rusland? De druk ging een tandje omhoog...

-De VS roepen tot handelsboycot op. Clinton roept alle landen op de handel te stoppen met Assad. De boodschap gaat vooral aan de oli- en gasklanten van Assad en zijn vrienden de Russen (die wapens leveren). Maar Assad schoot er weer 24 dood op de tweede vrijdag van augustus.

-Het drama ging voort

De stad Latakia werd uit zee aangevallen: twee wijken zwaar onder vuur en tientallen

doden opnieuw. Assad schuwt geen enkel middel. De historie van dit land en de lafheid van de grootmachten leiden tot ijzige taferelen. Het is ook geen burgeroorlog wat A. graag zegt maar een keiharde strijd machthebbers—volk. De Arabische onenigheid en onervarenheid in de Liga spelen een rol en de oude banden met de russen, de grote wapenleveranciers hier. En de EU tapt nog heel wat vaatjes olie bij Assad.... Hoezo boycot?

-Tegenstrijdige berichten bij de vleet
Tegen de VN zei Assad dat alles optreden tegen betogers was opgeschort, maar in alle steden schoot hij nog mensen neer. En in het stadion van Homs zijn 100 mensen gevangen gezet... Rusland verklaarde dat de wapenleveranties doorgingen: zij die daar boos over werden moesten zich "herinneren" dat de olie-export van A. naar de EU ook nog lekker liep. En op de zender Russia Today was te zien dat de russen vonden dat er "onbekende en gevaarlijke opstandelingen aan het werk waren in Syrië". Suggestief maar ook een erg lege opmerking. De steun van Assad is afgebrokkeld tot russen en chinezen lijkt het... en ook de passieve door de EU (die A. geld verschaft door de import van olie.

-Moorden in het stadion, verzoek om vertrek.
In het stadion van Homs zouden 26 personen zijn gedood en de VS, Duitsland en Frankrijk vroegen aan Assad publiekelijk om af te treden. Tegelijk vroegen deze landen om weer zwaardere sancties tegen Syrië. De familie Assad is gelieerd aan de familie van de Spaanse koning... daarom deed Spanje met Turkije een voorste aan Damascus: 1. Stop geweld, 2.roep nationale conferentie bij elkaar, 3. Stel overgangsregering in en 4.Geef de fam. Assad asiel in Spanje. Syrië wees het plan af, tot verdriet van Zapatero.

-Het centrale comité van de Baathpartij kwam bijeen
Deze partij is sinds 1963 aan de macht en kwam op 17 aug. bijeen om de besluiten te nemen om "het hervormingsproces te

versnellen". Er werd niet direct iets bekend gemaakt na de meeting. Intussen ging het killen door en er werden ook veel huiszoekingen gedaan waarbij de nodige arrestaties werden verricht. De VN telt meer dan 1800 doden en enkele duizenden arrestanten. De Wallstreet Journal verhaalde over Syrische Expatriates die in het buitenland onder druk staan doordat hun familieleden in Syrië worden bedreigd of zelf met gevangen neming moeten rekenen als ze ooit terugkeren. Dit zijn vaak bloggers op het internet. Intussen werd bekend gemaakt dat de scholen half september weer zullen beginnen als altijd. Al moet dan nog plek worden gevonden voor mensen die vastzitten in schoolgebouwen..

-Er kwam een humanitaire VN-missie .
De sanctielijst werd met 20 namen uitgebreid en er werd een VN-missie toegelaten. De druk op A. en de zijnen was enorm geworden, maar er werden nog steeds doden gemeld.

-De toegelaten VN-commissie eist onderzoek naar wreedheden.
De VN wil nader onderzoek de V-raad vraagt A. weer te stoppen rond 20 aug. vielen er weer een 25-tal doden. Het totaal zou nu naar de 2500 gaan.. A. liet weten in geen geval terug te treden ondanks herhaald vragen van de VS en anderen dat te doen. Intussen werd K'. s compound bezet en geplunderd in Tripoli...

-De opposenten richtten een Nationale Raad op
De VN mensenrechtencommissie veroordeelde het geweld en eiste een onderzoek. De V-raad kreeg een ontwerp resolutie van de EU voorgelegd over verzwaring van sancties. En men dacht na over het kappen van de olie aankoop in Damascus... nu de Libische olie gloorde... De VS ambassadeur verscheen wéér in Daraa en de russen en de chinezen vonden opnieuw sancties niet nodig nu...en waren ook tegen het VN-onderzoek. Intussen ging het moorden door: tientallen per dag zei men.
Wat zou Assad denken nu hij ook het einde van K. op TV kan zien?

-Killen gaat door en creditcards opgeschort

De doden blijven vallen in Syrië, Mastercard en Visa stoppen hun services en de EU wil nu een olie-embargo. Terwijl Sarkozy zegt: Ook de Syriërs hebben recht op democratie... Wat Syrië nog kan gaan worden zien we nu in Libië... of, beter gezegd: wat Syrië nu is had, zonder NATO, ook in Libië kunnen gebeuren... Dan zou je enkel Bengazie moeten vervangen door Homs of Daraa. Assad krijgt nu de laatste sanctiedreunen en wordt "uitgeknepen". Tot de Russen en China het ook niet meer kunnen maken Assad te verdedigen. Angst voor de MO-klapper groeit en voor een echte, zeer bloedige chaos in het hart van het MO. Met er om heen: Hezbollah in Libanon en Hamas in Gaza onder gedoe vanuit Iran... Lekkere boel gaat dat worden, dacht iedereen. De V-raad ging onder steeds zwaardere druk verder...Iedereen wist dat de plof nabij was eind augustus.

-Cartoonist met gebroken handen

De verontwaardiging was groot toen een cartoonist werd aangevallen die anti-A. cartoons maakte; de VS sprak schande. Turkije dreigde de kant van het volk te kiezen en het Syrische leger werd door gewapende groepen aangevallen. Van de 400.000 barrel per dag aan olie krijgt de EU nog 150.000. Spanje, Italië, Frankrijk en Nederland zijn de afnemers. De EU wil nu in deze sector ook sancties wat beter kon nu de Libische olie weer begon te vloeien... In het land werd Assad voorspeld dat ook hij het lot van K. zou ondergaan. De spanning bleef stijgen.

-A. ruziede met de Arabische Liga

A. accepteerde ook de kritiek niet van de Arabische Liga, die hem dringend verzocht rustiger aan te doen. Niet dus! Erdogan liet ook weten "klaar" te zijn met die stijfkop Assad. En het killen ging voort, zij het wat "rustiger".

-Iran liet Assad vallen?

Iraanse hotemetoten namen afstand van de werkwijze van Assad en, na overleg met Iran, deed zelfs Narallah van Hezbollah uiterst kritische naar Damascus

Qatar, dat vriendschappelijk omgaat met Iran en ook Hezbollah nam nu ook afstand en zo kwam Assad c.s. helemaal alleen te staan.. Syrië is de doorvoerweg van alle (wapen)tuig voor Hezbollah, dat gaat lastig worden. En naar Libanon zijn veel Syriërs gevlucht, daar heeft Hezbollah een meerderheid in de regering maar ze worden scherp gevolgd door de soennieten van Hariri's partij.

-Weer doden en meer sanctie

Op de laatste (feest)dag van de ramadan kilde A. weer en half dozijn onderdanen en besloten de VS nu ook de minister van BuiZa en andere toppers op de zwarte lijst te zetten. Wat moeten ze anders doen nu de VN het niet eens wordt en de Amerikanen niet erg gek bleken op "preventieve oorlogen". Zie de machteloosheid en nu werkelijk van de hele wereld: inclusief de Arabische. Experts zeiden het al: dit regiem is maffieus en niet hervormbaar!

Intussen zijn er berichten van Amnesty dat vele gevangenen worden vermoord n'a martelingen: ze worden soms gevonden met gebroken nek en sporen van uitgedrukte sigaretten....

-Massale huiszoekingen en arrestaties

In Homs en Hama valt het leger huizen binnen en neemt tientallen mensen mee. De procureur Generaal van Hama weigerde verder mee te werken aan het moorden en het martelen en zei dat hardop. Hij werd gearresteerd en gedwongen tot publieke verklaringen. Maar bleef ontkennen en maakte zichzelf tot ware held van de opstand: Bakkour is zijn naam. Tegen A. en co worden nu opnieuw sancties geëist door veel landen en het isolement was compleet. De EU stopt nu ook (eindelijk) de olie import En Shell kwam politiek onder druk in Nederland... Oude tijden herbeginnen. Het moorden ging verder: één à twee dozijn per dag...

-En het moorden ging voort

Weer twee dozijn doden in het eerste weekend van september terwijl overall opnieuw om nog meer sancties werd geroepen. Assad hoort niets meer: in een Arabisch blad stond zijn standbeeld dat

geen sokkel meer had. Assad los van alles en allen. De procureur die ontslag nam sprak van 320 gevangenen die werden doodgemarteld in Hama.... Dat was een zeer schokkende mededeling: dus ons wacht nog veel wreedheid in dit land.

-Rusland keurde de oliesancties af en de EU wilde er nog meer

De chef van het Rode Kruis wil twee dagen op bezoek komen ook naar de steden Homs en Hama. Assad doodde verder nam mensen gevangen en zette geen stap in de richting van hervormingen. Nu moet Assad droog komen te staan in zijn militaire acties al blijven de russen hem helpen. De verlamming slaat internationaal toe.

-Assad liet voorzitter Arabische Liga toe. De voorzitter mocht komen voor een volgende poging om A. tot hervormingen over te halen en de russen drongen daar nu ook op aan. Maar op de geplande dag werd het bezoek uitgesteld. In het noordoosten vielen intussen weer een dozijn doden. Het doden werd dagelijks en per week waren het er wel 100...

-Erdogan waarschuwde fors
Erdogan zei Assad dat "een regiem dat bloedig optreedt in bloed zal omkomen..."
Assad schoot verder mensen neer en nu vielen er volgens de regering doden onder de soldaten én de dissidenten door gewapende derden. Rusland sprak hierover en had het over "terroristen".
Opnieuw werd bezoek van de Arabische Liga aangekondigd.

-Roep om internationale hulp
De betogers die weer massaal op straat gingen riepen nu openlijk om hulp uit het buitenland terwijl de diensten van A. weer mensen doodschoten.

-De Arabische Liga waarschuwde
Geen ingrijpen in Syrië dat was de boodschap na het bezoek van de chef van de Liga en hij deelde mede dat er "een overeenkomst was bereikt over uit te voeren hervormingen". Dat is niet de eerste keer en niemand was onder de indruk. Assad ging door met schieten...

-Steeds maar weer doden

De russen waarschuwden dat er geen ingrijpen nodig was en in Hama gingen het moorden verder. Er werden nu schattingen gemaakt van bijna 3000 doden sinds maart. Het aantal gevangenen moet in de tienduizenden lopen en de weerstand lijkt onbreekbaar.

In de wachtkamer?

7. Jordanië

Schets

Islamitische Monarchie

5,7 miljoen inw. , groei 3,1 kid/vrouw, levensverwachting 72 jaar.

15% 0-14 jarigen.

98% Arabieren, 96% soennieten, 4% christenen

BNP 16 miljard; BNP/inw. 3000 \$.

Zo'n 15% leeft onder de armoedegrens hier. Intussen werd de regering naar huis gestuurd en vervangen. De koning daar werd ook al nerveus met zijn grote hoeveelheid Palestijnen in het land. De armoede de hoge WW en de prijsstijgingen zijn hier ook fors aanwezig en factoren van instabiliteit.

Periode tot half april

-De koning deed toezeggingen en riep op tot breed overleg.

Ook hier al forse toezeggingen voor aanpassingen onder toenemende druk van de bevolking. Maar dat zou niet afdoende blijken te zijn: in Amman kwam het tot

demonstraties met een dode. En de internationale gemeenschap riep ook hier op tot kalmte bij het optreden.. De PM , die hard optreden wordt verweten tegen betogers, voert overleg met de oppositie.

Periode half april - half mei

-De Palestijnse vluchtelingen en de salafisten

De salafisten boycotten het overleg , maar vooralsnog: men zegt niet tegen de koning te zijn, maar eist gewoon hervormingen en beraadt zich over hoe verder te gaan. Het risico van een clash tussen de trans-jordaniërs in de bevolking en de vele Palestijnen groeit intussen. Er zijn vele honderdduizenden Palestijnse vluchtelingen waarvan er 360.000 leven in 13 mammoetkampen. Ze zijn erg bevreesd om de toorn op te wekken van de (ultra)-nationalisten in de Jordaanse stammen. Wat men is vluchteling , dus hier voor tijdelijk en men wil uiteraard straks naar Palestina, hun droom. Ze willen dus niets aan interne politiek doen en ook ver weg blijven van de radicale salafisten, die te sterk aan Hamas herinneren. De chef van een machtige Jordaanse stam vroeg de koning al om ook de koningin in toom te houden ; zij zou veel te veel pushen om Palestijnen een Jordaanse paspoort te geven...

De koning houdt vast aan hervormingen in zijn eigen tempo, terwijl men in de top nu ook beweert dat er groepen worden aangestuurd vanuit Egypte en Syrië...

Er werd ook een betoging pro-koning aangekondigd die wel 1 miljoen mensen op de been zou kunnen brengen....

-Steeds meer geweldadigheden.

Duizenden vchten tegen elkaar: vóór- en tegenstanders van de koning. Dozijnen gewonden ook door de knuppels van salafisten, wier partij hier al jaren is verboden.

-Aanval/aanslag op de koning?

Veel geruchten over een aanval in het zuiden op de koning die daar projecten bezocht in de stad Tafileh, na een TV-speech. Het zou "enkel" gaan over gooien met stenen en flessen door een 25-tal

jongeren nadat de koning kritisch had gesproken. Opnieuw kondigde hij een gekozen parlement aan, maar dat deed hij al eerder en het schoot niks op. De regering ontkende later die aanslag weer... maar die stad is een opstandige plek, wist men.

Half mei –half juni 2011.

De periode liet weinig nieuws zien , veranderingen werden enkel aangekondigd en vooralsnog hielden de koning en zijn "entourage" de teugels in handen. Bloedige confrontaties bleven weg.

Half juni – half Juli 2011

-De minister van Informatie nam ontslag. Hij was het niet eens met de nieuwe wetten rond de media en de corruptie. En achtte deze te ver te gaan in beperkingen van de vrijheid. Er waren eind juni weer grote demonstraties tegen de corruptie.

De koning van Marokko gaf een lichtend voorbeeld aan de monarchie van Jordanië...Waar de koning ook , nog steeds, erg populair is. Maar de tijd tikt door...

Half juli – half sept. 2011

-Stokslagen in Amman.

Een betoging in Amman werd hard weggeveegd met stokslagen door de politie, de koning blijft stil en schijnt het "Marokkaanse voorbeeld" bepaald niet over te gaan nemen...

-Jordanië tegen uitroepen Palestijnse staat Jordanië zal in september in de VN zeker niet vóór stemmen, mogelijk zelfs tegen omdat dit uitroepen haar strategische belangen niet dient. Want een Palestijnse staat op haar west-flank met zoveel Palestijnen in hun land is bedreigend. Intussen is besloten om de paspoorten die werden gegeven aan officials van de Palestijnse Autoriteit en hun familieleden te stoppen.

-Op 22 juli was er een grote betoging na het moskeebezoek. Zo'n 500 mensen

betogden tegen corruptie en tegen de VS en eiste een beëindiging van het verdrag uit 1994 met Israël. Er lijkt een politieke strijd te zijn losgebarsten tussen de jongeren en de islamisten om de "leiding" van de "opstand". De meer gematigde Broederschap wil ook hier, net als in Egypte en elders, meepraten over hervormingen. Waarmee ook hier de strijd duidelijk wordt tussen Broederschap en radicale moslims. De koning lijkt weinig haast te maken en er hangt een bedrieglijke rust over dit land in de pers.

machteloos tegenover het corrupte systeem. Er is hier een zeer groot werk te verrichten om dit land daadwerkelijk te moderniseren... De bevolking is veel diverser in haar politieke opvattingen dan steeds gesuggereerd door hen die dat naar buiten, (lees het westen), graag verkopen: "Het is of "onze dictatuur" of de radicale islam!"

Hier werd het ook al onrustig en werden ook al de inkomens verhoogd en de subsidies verbeterd. De sociale mix is ook uiterst explosief en is er ook zo'n machtig leger dat ook hier economisch zeer diep is geworteld.

8. Algerije

Schets:

Democratische republiek, Bouteflika aan de macht sinds 1999.

33,5 miljoen inw. ; gem. leeftijd 23 jaar, levensverwachting 73 jaar en groei 2,1 kid/vrouw (!). 18% jonger dan 14 jaar.

99% moslim (soennieten)

BNP 125 miljard; BNP/inwoner 3700 \$.

Olie/gas betekent 79% van de inkomsten en 98% van de deviezen. In kas aan deviezen 155 miljard \$. WW 25% onder de -30 jarigen. Wel 75% is afhankelijk van voedselhulp. De industrie was in 2000 nog 20% van het BNP, nu is dat nog maar 5%. Maar de diversificatie v. d. industrie schrijdt wel voort.

Het wegsturen van Bouteflika, sinds 10 jaar aan de macht, zou nauwelijks iets helpen en betekenen. Hij staat ook

Periode tot half april

-Ook hier is er "stille" onrust

Intussen slaat in Algiers de oproerpolitie er ook al flink op en Bouteflika slaapt ook niet meer rustig.

Maar er is hier een redelijk vrije pers en ook een , niet dodelijk gebreidelde oppositie. En er is ook redelijk veel respect voor Bouteflika, die sinds 1999 aan de macht is. Maar men haat wel het systeem dat hier sinds 1962 heerst. B. nam eerder stevig afstand van de macht van het leger, maar slaagde daarin niet geheel. Hij breidelde , jaren geleden, het radicale FIS ten koste van 150.000 doden en bouwde daar bij een deel van de mensen veel prestige mee op. Hij is als persoon dus niet een breed gehaat iemand zoals Ben Ali en Mubarak wel waren. Hij tracht de economie snel te hervormen maar het spul is weerbarstig en de corruptie is echt enorm. Hij deed de buitenlandse investeerders nogal schrikken met zijn bureaucratie, zijn eisen van medebezit en de aanwezige corruptie.

-Het blijft een explosieve situatie

Toch blijft nu de zaak explosief: de WW, de armoede en de corruptie zetten kwaad bloed in dit rijke land. B. beloofde intussen de staat van beleg op te heffen, binnenkort...Ook belooft hij de TV en radio meer vrijheden. Dus ook al lijkt het hier minder fel qua tegenstellingen, de druk staat er fors op.

Een wijze en bekende Egyptenaar van Orascom Holding (groot in het MO met

Telecom) zegt: "We moeten hier een soort Marshallplan hebben. Als Egypte Iran volgen zou dan wordt het een catastrofe". Wie wil voor Marshall spelen? Dat is nu de vraag.

Periode half april - half mei

-Er is onrust op de straat
Er waren enkele stakingen en protesten ook in de Universiteiten. Ondanks een demo-verbod gingen er veel studenten de straat op en werden op hun falie geslagen. Wat ook hier gewonden opleverde. Een eerste teken van onvrede, nu ook bij Bouteflika.

-Al-Qaida weer actief
Er werden zeker tien militairen in een treffen door Al-Qaida strijders gedood.

Half mei –half juni 2011.

Het land was opvallend rustig en zijn bloedige verleden bleek, zoals voorspeld door velen, de rem op nieuwe gewelddadigheden. Maar er veranderde hoegenaamd niets en dat maakt dit land tot een kruisvat met een trage lont.

Half juni – half sept. 2011

Weinig was het melden waard maar half juli was er een stevige staking bij Air Algerie er zaten honderden mensen op Franse vliegvelden klem.

Eind aug. weigerde Bouteflika nog steeds de Libische CNT te erkennen ; hij eiste eerst van ze dat ze Al-Qaida zouden bestrijden. De Arabische Liga ligt nu vóór op de burens in Algerije... De angst voor radicale krachten in het ná-K. tijdperk is groot in Algiers.

-B. geeft familie K. asiel
Bouteflika voelt zich niks lekker met de Nato voor zijn deur, de rebellen in Libië en de fransen in Mauritanië. En K. was de "beschermer van de touareg revolutie" in Niger en Mali. En de laatste aanslag op de kazerne in Algerije werd geclaimd door Aqmi (Al Qaida) waarvan B. denkt dat er representanten zitten in de CNT in Libië.

Eind aug. mocht de eega, de dochter en twee zonen plus hun kids (en nog 30 man "personeel" in het zuiden de grens over: om humanitaire redenen. Een dag later kreeg de dochter een baby. Algerije bleef weigeren de CNT te erkennen als enige buurland en sloot de zuidelijke grens met Libië. De liefde tussen K. en B. was er sinds 1970 nooit eigenlijk omdat B. K. verdacht van wapenleveranties aan de Algerijnse terroristen. Nu verdenken de CNT-ers B. van wapenleveranties aan K-aanhangers. Het eerst diplomatieke incident van de CNT is er: met buur Algerije want CNT eist uitlevering van de K-familie.

B. zegt dat hij "een strikte neutraliteit" blijft aanhouden vooralsnog.

9.Koeweit

Schets:

6,2 miljoen inwoners, groei 2,3 kids/vrouw, gem. leeftijd 26 jaar levensverwachting 77 jaar.

BNP 88 miljard \$; BNP/inw. 33.000 \$ (!).

Zo'n 45% Koeweities, 35% andere Arabieren, 9% Aziaten, 4% Iraniërs.

Ca 85% moslims en 15% over. Waaronder christenen.

Het land staat op plek 4 voor de olie-reserves (8,5%), en incasseerde 45 miljard \$ aan oliegelden, bijna alles uit Azië. En het kan zo nog wel een eeuw vooruit. Nu is er ook gas ontdekt. Maar men importeert bijna alles hun economie is nauwelijks ontwikkeld. Zo'n 90% van de Koeweities werkt voor de regering!

Vanaf half april

In dit Koeweit, dat door Bush werd ontzet (van de bezetting van Saddam, demonstreerden ook al mensen voor burgerrechten. Maar daarna werd het weer stil... Dat moet dus een puur politieke achtergrond hebben gehad. Intussen sloot het zich aan bij de coalitie tegen Khadaffi..

Het gerucht ontstond dat Koeweit zou gaan bemiddelen in Bahrein maar daarover viel snel een grote stilte.

Tot de president het kabinet ontsloeg en Iraanse diplomaten naar huis stuurde op beschuldiging van spionage voor hun land..

Half mei-half sept. 2011

Nauwelijks nieuws het land loopt keurig mee met de Golfraad en toot nauwelijks interne problemen.

10. Libanon

Vanaf half april.

Libanon kijkt angstig toe vooral naar wat er in Syrië gebeurt. Dit is namelijk het land waardoor de wapens uit Iran komen voor de machtige Hezbollah. Door dit land loopt een diepe politieke scheiding met betrekking tot pro-contra Syrië. En wie komt er daar als Assad zou verdwijnen? Syrië is van enorm belang voor evenwicht in het balancerende Libanon.

Het land kijkt in grote spanning toe naar wat er bij de burens gebeurt.. en zwijgt in de pers natuurlijk. Men weet hier als geen ander wat een burgeroorlog in een multi-religieus land betekent, ook de VS weet dat. Dit is ook het land waar de moord op Hariri (soenni) nog steeds een niet behandeld trauma is. Het onderzoeksrapport ligt in de laden, maar... zoon Hariri is het niet vergeten. Het land is een eeuwig kruitvat, maar nu lijkt de lont weer niet ver weg te zijn. Alles hangt af van "de omgeving" vooralsnog en van de interne wijsheid.

Half mei-half juni 2011.

-Na 5 maanden een nieuwe regering Hezbollah, bevriend met Syrië, won het 5-maanden durende touwtrekken en de Druzen stapten uit de regering. Assad feliciteerde de nieuwe premier en versterkt zijn positie bij de burens...Niks goed voor de vrede en het stoppen van Assad dus.

De nieuwe premier die Assad ook goed kent zweert bij hoog en laag dat hij een consensus man is... Dat zullen we gaan zien als het speciale Tribunaal over de moord op Hariri leden van Hezbollah in staat van beschuldiging gaat stellen.. Sarkozy liet al weten Libanon te houden aan al zijn internationale verplichtingen.

-Hezbollah haalde zijn wapenarsenaal weg uit Syrië

Dat bericht gaf als geen ander aan hoe bezorgd deze club nu ook is over de toekomst van Syrië... Want als daar de pleuris uitbreekt moet Hezbollah kunnen "meemixen" en dan komen die daar verstopte wapens uit lan erg goed van pas... En nog erger, stel je voor dat "anderen" die wapens zouden inpikken en die tegen Hezbollah zouden kunnen

gebruiken. Libanon werd dus nu nog een groter kruisvat ..

-Beschuldiging voor de moord op Hariri.
Er werden door het Internationale speciale Hof vier personen genoemd in de gepubliceerde aanklacht rond de moord op Hariri. Hezbollah noemde het proces meteen "politiek" en zoon Hariri zei dat de waarheid zou boven komen. Met een meerderheid in de huidige regering zal arrestatie van de verdachten een groot probleem worden. De VN riep al op tot kalmte en medewerking. De spanning liep fors op...

Half mei –half juni 2011

-Er kwam na 5 maanden ruzie een regering
Hezbollah verkreeg de meerderheid, samen met zijn aanhangers, en de druzen stapten er uit. Tot vreugde van buurman Assad en droefenis in Israël . Het nieuwe kabinet wordt door Hariri en de zijnen (soeni's) geboycot. De religieuze spanning steeg dus weer. Frankrijk eiste dat de nieuwe regering zich zou houden aan "internationale verdragen", meer een waarschuwing dan een verzoek.

Er heerste een afwachtende stilte in het land dat ook zeer goed weet wat revoluties en burgeroorlogen kunnen meebrengen, doorbroken. Libanon is , voor zijn interne rust, gewoon totaal afhankelijk van de ontwikkelingen om het land heen. Daar ligt hun "verzekering" in de handen van onrustige burens en nu is er de as Hezbollah en Syrië. .

Half juni – half juli 2011

De spanning steeg toen bekend werd dat het internationale tribunaal over de moord op Hariri de namen zou bekend maken van hoge Hezbollah functionarissen die verdacht worden van betrokkenheid bij de aanslag. De acte van beschuldiging dus... Omdat Hezbollah de meerderheid nu heeft in de regering is de spanning ook groot in de internationale politieke kringen, mede omdat Hezbollah haar wapenarsenaal uit

Syrië haalde. In de VN werd daarover vergaderd.

Half juni ---half aug 2011

De 4 namen van Hezbollah aanhangers in de processtukken van de het Intern. Strafhof, werden bevestigd...en de stilte vóór de politieke strijd begon. Ongetwijfeld zouden er nu stemmen opgaan over het uitblijven van enig onderzoek tegen de door de regering van de VS geautoriseerde martelingen... Waterboarding en andere "technieken" werden door Bush en Cheney officieel verdedigd en geen mens die er naar kraaide. Terwijl de VS wel "meewerkte" aan de aanklacht tegen de moordenaars in Libanon en tegen die voor Khadaffi.

-Hariri vraagt om veroordeling van Syrië
Hij zit in de oppositie tegenover een regering met een Hezbollah meerderheid. Een eiste protest bij de Syrische burens... Maar die zijn te close met Hezbollah en Iran.

-Bom ontplofte in christenwijk Beiroet.
Er vielen twee doden bij de klapper in Noord-Beiroet. Een onheilspellend teken: bommen waren hier altijd het begin van ellende. Nu Syrië onder topdruk kwam ligt het voor de hand dat Hezbollah in Libanon onrust zaait... Want dat maakte Obama en co banger om tegen Assad op te treden... De situatie rond Syrië spitst zich toe: war looms around the corner. Nog een dus à la Libië?

Half aug. – half sept. 2011.

-Het Hariri-tribunaal
De aanklacht lag er tegen 4 Hezbollahleden en zoon Hariri verzocht de libanese regering (en Hezbollah) de vier uit te leveren. Wat Nasrallah een onrechtvaardigheid vond bij zo weinig bewijs... Het gedonder in Libanon, waar Hezbollah in de regering stevig positie heeft, gaat beginnen. Dit is linke soep... ook in verband met de Syrie-Hezbollah connection. Voorlopig zal er geen worden

uitgeleverd en niemand "weet" waar de 4 zijn...

11. Djibouti

Schets:

Ligt tussen Somalië en Ethiopië.
Republiek, grondwet, president/premier uit 1999/2001 en een beperkt aantal partijen.
Ruim 800.000 inwoners, groei 4 kids/vrouw, Levensverwachting 54 jaar en 20% onder de 14 jaar...
BNP 0,9 miljard; BNP/inw. 1120 \$ /jaar.
94% moslims en 6% christenen.
Hier is de grootste militaire basis van...
Frankrijk in het buitenland (3000 man!) en ook een van de VS.
Het arme land leeft vooral van landbouw en lijdt deels honger mede vanwege de hoge voedselprijzen.

Vanaf half april-half sept. 2011.

Er was ook hier onrust, meer een hongeropstand. Daarna hoorde we weinig. Het speelt door zijn omvang geen enorme rol natuurlijk.

12. Oman

Schets:

Monarchie; islamitische staat.
Een sultan sinds 1972. Opmerkelijk stabiel in het verleden.
2,5 miljoen inwoners, groei 3,1 kids per vrouw, levensverwachting 76 jaar.
Arabieren, Aziaten en Shrilankezen. 75% moslims (soenn. en sjiieten).
BNP 40 miljard; BNP/inw. 16.000 \$.
Olie is ca 65% van het BNP.
Modernisering ook van de economie werd ondernomen.

Periode half april –half sept.. 2011.

-De eerste onrust

Ook hier zette de opstand door en er vielen doden. Een bezoek van de Nederlandse koningin ging door als privé-bezoek. De onrust bleef ook hier voelbaar. Ook al hoorden we wat minder, half april kwam het bericht dat de koning c.s. liefst 2,6 miljard \$ hadden beloofd om de levensomstandigheden te verbeteren. Om de groeiende onrust, om hier, te beteugelen.

-Begin mei: Demonstraties om loon en werk

Er demonstreerden 100 mensen om hoger loon en werk voor jongeren en 6 werden er ingerekend. De sultan die al 40 jaar regeert hier kon ondanks ruim 2 miljard uitgaven weinig verbeteren. Het volk

gromt ook hier. Maar half juli was er erg weinig te melden en deed het geld van de saoudi's zijn heilzame werk nog steeds... Maar de rust bedriegt omdat de omgeving sterk on the move bleef en het land nauwelijks bewoog.

13.Saudi-Arabië

De oude zieke koning van Saudi-Arabië kwam na 3 maanden in een buitenlands ziekenhuis naar huis terug. Hij liet net voor zijn aankomst bekend maken dat de sociale voorzieningen aanzienlijk verbeterd worden. Er is daar nog geen vol plein met revolutionairen maar het gromt daar ook onder de jeugd.. zelfs in Koeweit was er al protest te horen.

Gelukkig pompen ze hier het verschil in olie door de troep in Libië wel er "wel even bij" (1,7 milj. barrel/dag). De koning zei dat ook ter geruststelling tegen de wereld die zich zeer veel zorgen maakte daarover. Want zonder genoeg olie gaan we nu echt op de platte bek.

Periode vanaf half april

-De inmenging
Dit land schrok enorm van het "laten vallen" van Mubarak in Egypte door de VS; dat maakte hun zeer wantrouwend.

De Amerikaanse belangen zijn hier enorm en Obama kon niet voorkomen dat Bahrein werd binnengevallen. S-Arabië dat via de Golfraad met de omliggende landen is verbonden en deels gemeenschappelijk olie en gasvelden exploiteert met Bahrein (waarmee het via een dijk is verbonden), stuurde 1000 man om de burens te "helpen". De strategische invloed van Bahrein is zo groot (zeker ook voor de VS), dat er niets anders op zat. Tant pis, vrijheid en democratie...

Op het hoogtepunt van de woelingen, half april, ging de Veiligheidsadviseur van Obama er even praten. Dit land is de grote olieboer met zijn ruim 9 miljoen barrel per dag en zijn mogelijkheid om "kleine tegenvallers in de olieproductie" op te vangen... Het is de verzekering van het westen tegen een volgende oliecrisis! De invloed van de VS is hier zeer getoond net zoals op veel meer plekken in het MO. Dat zullen we gaan merken als er weer een MO-crisis uitbreekt rond Israël/Palestina.

-Suffragettes in het wahabitische Koninkrijk?

Vrouwenbewegingen eisen gelijke rechten in het oude olieland, wat iedereen erg verraste. De verschillen in sociaal opzicht in de Arabische wereld lijken flink groter te gaan worden. Eind april kondigde de koning beperkingen aan van de persvrijheid: geen teken om blij van te worden in een leading country in de regio, wat meedoet aan de onderdrukking in Bahrein. En wat het leeuwendeel van "onze olie" oppompt.

Half mei-half juni 2011

-De Golfraad zocht nieuwe leden
Marokko en Jordanië werden aangezocht als nieuwe leden voor de Golfraad: een soennitisch koningsclubje dus. Als tegenwicht tegen de Arabische Liga. De koning van Marokko dankte alsnog beleefd en wees op het lidmaatschap van de Liga. Deze energiearme landen weten goed dat dit aanbod zeer lucratief is. De soennitische wereld hergroepeert tegenover Iran. Marokko sneed al in 2009 de diplomatieke relaties met Iran af en

Jordanië sprak eerder al over het "sjiietische gevaar".

Ogenschijnlijke rust in dit koninkrijk dat meeloopt in het span van de Golfraad.

Half juni – half sept. 2011.

De koning vond het "clandestien autorijden" een sociale aangelegenheid en zei dat het publiek daarover maar moest beslissen. Maar hoe? Vrouwen hebben voor gemeenteraden hier nog steeds geen stemrecht bijvoorbeeld. In 1990 waren er ook demonstraties van autorijdende vrouwen: die werden allemaal ontslagen en hun mannen kregen een uitreisverbod van één jaar, toen. Intussen wordt er fors gediscussieerd over "Wheel Power" en "Road Warriors" en lijkt de koning te hopen dat er toch beweging in dit verbod zal komen. Evolutie of revolutie? Velen willen voorkomen dat de clerus weer een scherpe veroordeling uitspreekt wat d spanning enkel zou vergroten. Er is erg weinig ervaring met "oppositie" hier.

-Eiland in een zee van revoluties

Het land is rustig maar in schijn en omgeven met fors revolutionair geweld. Zie Jemen en Bahrein. Met een zeer slecht verdeelde rijkdom: 95% van de staatsinkomsten komen uit olie, het BNP/inwoner is 890 € en veel lager dan bij de andere oliebuuren en er is 27% jeugdwerkeloosheid. De koning startte een groot hervormingsplan van 90 miljard om 60.000 arbeidsplaatsen te scheppen en het tekort aan woonruimte op te lossen en om een WW-uitkering te realiseren. Prins Wahlid en zijn zuster zeiden: "De Arabische landen kunnen niet meer "rekenen" op de passiviteit van hun bevolkingen" en, "de gebeurtenissen in de buurlanden dwingen ons naar hervormingen. En dat zal leiden tot het vrouwen kiesrecht". Dat zijn duidelijke waarschuwingen en die houdt een versterkt leger aan de grenzen niet buiten het land.

-De Saoedi's protesteerden in Syrië

Ze kregen er genoeg van en protesteerden in Damascus door hun ambassadeur terug te roepen en ook via

de Liga te protesteren. Er worden nu soennieten vermoord door een "niet-soennitische top"...

14. Marokko

Schets:

Constitutionele monarchie; Koning Mohammed VI sinds 1999.

31 miljoen inw. ; gem. leeftijd 24 jaar, groei 2,0 kids/vrouw, levensverwachting 71 jaar.

BNP 73 miljard; BNP/inw. 2350 \$.

99% Arabische Berbers, 99% moslims (soennieten). Het land is in een zeer sterke economische ontwikkeling.

Periode tot half april

-De jeugdige democratie

Het land is wat de vrijheid van het woord betreft een der betere leerlingen van de verlichte wereld. Al jaren lang demonstren de "gediplomeerde werkelozen" voor het parlement in Rabat en op 10 febr. hielden ze voor het eerst een echte betoging voor de poorten van het paleis. Ze riepen onder meer: Weg met Abbas (eerste minister). En de soldaten op wacht voor het paleis, bleven stil en onbeweeglijk.

Ook blogt hier een zekere Oussama van 23 jaar, werkeloos dus, over de foute boel in zijn land. Hij riep op tot een manifestatie op 20 febr. om politieke hervormingen te eisen. De situatie is hier een van de "besten" van de hele Maghreb, maar na Tunesië is het erg link geworden om te oordelen... Oussama beweerde 20.000 toezeggingen voor deelname te hebben. En die manifestatie kwam er, ook hier, op een groot centraal plein. Het werden er zeker 40.000 die redelijk vreedzaam protesteerden al waren er erna best ook gewonden, waaronder wel 28 ordebevaarders.

De koning gaf blijk van enige verontwaardiging... en zei dat hij niet naar onzinnige eisen zou luisteren. Experts zeggen nu toch dat ook hier de lading van veel opgeleide werkeloze jongeren veel explosiever is dan eerst leek: Marokko is mogelijk toch niet de "enige" die nu ontsnappen gaat...

Periode half april - half mei

-En ook hier moest de koning luisteren.. Intussen is ook hier sprake van een stroom van toezeggingen door de koning en houdt de onrust aan. Journalisten scharen zich achter de ontevredenen en vormden ook een Facebookgroep. Vanaf een website in Canada wordt geageerd en deze trekt dagelijks 60.000 bezoekers. Ook waren er geregeld demonstraties in Casablanca, Rabat en Tunis. Casablanca demonstreerde het vaakst: met duizenden vreedzaam op de straten en voor democratie en sociale gerechtigheid.

Jonge, gediplomeerde werkelozen organiseerden zich en eisen een ware parlementaire democratie. Ze boycotten de ingestelde adviesraad van de koning. Op Facebook werd voor 24 april een massabetoging aangekondigd en in Casablanca kwamen tienduizend mensen de straat op. Met veel eisen om modernisering, maar et een lage opkomst. Op 15 juni komt de Adviesraad met voorstellen... De regering was best ongerust over de roerselen.

-En toen was er de zelfmoordaanslag Er stierven 15 mensen in het grote café op het plein (ik was er ook ooit). Waaronder 6 Fransen en één Nederlander. Grote schrik: is dit een destabilisatiepoging en van welke kant komt die? De klap is exact gekozen: Marakkech dat is het hart van Marokko, zeker ook het toeristische en als het een Marokkaan zou zijn, is dat emotioneel een ramp. En de koning c.s. moeten nu de wijze keuze maken: verbieden/beknotten van de demonstratie vrijheid of net niet? De daders hebben dit mogelijk ook beoogd..

In de West-Sahara kwestie houdt Frankrijk een strakke lijn aan: de zijde van Marokko wordt voorgestaan in dit landsdeel onder toezicht van de VN. Dat wordt betwist door

Algerije en dat de Polisario als de rebellen kent....

-De 16 doden zijn begraven en drie Aqmi-leden zijn in arrest

De aanslag in Argana eiste al 16 doden waaronder 8 Fransen en twee Nederlanders. De bommenleggers (twee stuks met afstandsbediening) leken gepakt te zijn: echte djihadisten met ervaring in Irak en Tsjetsjenië, die zelf de bommen fabriceerden. De laatste Al-Qaida aanslag onder een levende Bin Laden....

-Duizenden betogen in Marakkech en eisen...

Ze liepen met vele duizenden roepend om meer vrijheid en de aanslag veroordelend. Het werd onrustiger dan eerder. Deze keer was het de Beweging van 20 febr. j.l. die de betoging organiseerde..

Half mei –half juni 2011.

-De onrust bleef, vooral in Casablanca De koning gaat stapsgewijs voort terwijl de beweging ageert op het internet. Hun topman werd gearresteerd en bij het uiteen jagen van een betoging in Casablanca viel een dode. De EU meldde haar ongerustheid al ... Maar de situatie, met een koning die veel aanzien geniet, is niet vergelijkbaar met die van andere landen als Syrië en Jemen...

De koning leek nog genoeg greep te hebben op het geheel maar er was een groeiende en steeds meer sophisticated oppositie. Wat de nabije toekomst ook best spannend maakte en incidenten van enige ampleur niet uitsloot.

-De koning kwam met een grote verrassing.

Mohammed kwam met een nieuwe inrichting van het landsbestuur, een echte grondwet, mede gebaseerd op "andalusische(=Zuid-Spanje!) en joodse wortels". Met mega-hervormingen daarin en een terugtreden van de koning... Op 1 juli werd er een referendum over gehouden omdat de koning snel wil zijn en zo de opkomende oppositie (die dit te weinig vindt) de wind uit de zeilen wilde nemen.

Marokko werd een tweede model voor de jonge moslimstaten naast Turkije... En de koning liet de sociale discussie voor de premier en zijn regering... tegen de corruptie, de ongeletterdheid en de te grote werkeloosheid... Mohammed VI ging op de achtergrond maar niet helemaal: defensie, buitenlandse zaken en veiligheid bleven zijn pakkie aan.. De EU anderen zeiden "bravo"!

-Mohammed kondigde verkiezingen aan en meer.

De koning meldde dat verkiezingen snel zouden volgen en wilde ook snel de grens naar buurland Algerije openen. Daarmee had het land al langer onenigheid met name over Noord-Mauretanië..

Half juni – half sept. 2011

-De koning beloofde een andere Grondwet Hij kwam op TV om te vertellen dat hij veel macht af zou staan in het kader van een nieuwe Grondwet: een ware constitutionele parlementaire monarchie. Maar hij behield zich zelf alle rechten voor wat betreft veiligheid, religie en leger, wat bij de groep van 20 maart groot protest opriep, vooral in Casablanca. Maar er werd ook breed betoogd vóór deze Grondwetsaanpassing. Een referendum zou begin juli volgen... De koning is "on the move" en begrijpt dat grote aanpassingen nodig zijn, maar vreest anderzijds nog stevig voor "chaos en onveiligheid". Sarkozy prees hem voor de "richting waarin hij de ontwikkeling zocht". Het referendum leverde een massale plus op: 98% van degenen die stemden waren voor de plannen van de koning. En de opkomst was liefst 72% waarvan 30% jonger dan 30 jaar.

De "20 febr. beweging" geloofde er niets van, vond het referendum illegaal en wilde demonstraties oproepen.

Half september leek er een relatieve rust te heersen in het land

-15. Swaziland en Uganda

Swaziland.

Koninkrijk en absolute monarchie en de koning is er sinds 1986, eerste minister sinds 2003.

Grondwet van 1978 maar de vorige koning schafte de politieke partijen af.

Bevolk. : 1.1 miljoen; Groei 0,3%; aantal kids/vrouw: 3,4; levensverwachting 40 jaar.

Demografie: 0-14 jaar: 39%; 15-64 jr. 58%; +65 3%.

BNP 2,4 miljard en BNP/kop 1670 \$.

Religies: christenen 60%, traditioneel 30% en 10% moslims.

Vanaf half april

-Hier protesteren nu ook vakbonden en andere tegen het gebrek aan democratie.

Half mei-half juni 2011

Weinig nieuws uit dit land, wat niet echt meeloopt in de ontwikkelingslijn van de andere revoluties.

Uganda

Hier werd de oppositieleider half april gearresteerd. En eind april werden er jonge betogers in de hoofdstad dood geschoten.

Half aug. was er nog weinig revolutionair nieuws te melden. Het land loopt niet echt mee in de revolutionaire slipstream.

Weinig nieuws in de pers tot half september

De diverse actoren

16. Qatar

Dit land met zijn vriendschappelijke betrekkingen met Frankrijk en anderen sloot zich aan bij de coalitie met zijn jagers en vloog enkele dagen later boven Libisch grondgebied. En zijn satellietzender Al-jaazira in Doha bleef de beste actuele nieuwsbron voor de evolutie op een hoog kwaliteitsniveau en met grote journalistieke moed.

Het organiseerde de eerste bijeenkomst van de "Contactgroep" in april waar het lid van is. En stelde daar voor om de rebellen zelf te bewapenen met franse raketten... De Fransen zagen dat "nog niet" zitten

zeiden ze net als anderen. Want het gaat buiten resolutie 1973 is de vrees. Maar als een Arabisch land dat zelf wil, wel dan ...

Half mei-half sept. 2011.

Het land blijft, zeker ook met zijn intussen beroemde zender, Aljazeera, een actief lid van de Golfraad en is eigenlijk de modernere motor van dit "verband" dat ook enorme conservatieve krachten in zich verbergt. De situatie in Bahrein ligt in dit gremium iedereen zwaar op de maag en lijkt een schier onoplosbaar probleem te blijven.

Na Qatar erkende nu ook de Arab. Emiraten de libische rebellen en de AE openden een kantoor in Benghazi. De Golfraadleden moeven...

-Wrijving met Bahrein en protest in Damascus.

Qatar kreeg herrie met Bahrein over een documentaire van Aljaziraa. De ruzie werd "geblust". Maar het protest in Damascus was des te serieuzer: de ambassadeur werd terug geroepen en ook de Golfraad werd boos op Assad.

17.Turkije

Periode tot half april.

Turkije, NAVO-lid, had het zeer moeilijk met het bepalen van zijn koers in deze grote

chaos. Men zwabberde van "steun aan Khadaffi" naar "meedoen in de coalitie", met schepen. En ging toen weer dwars liggen in de besluitvorming over overname van de leiding door de NATO, omdat de VS uitstappen wilde. Cameron en Sarkozy kregen zelfs wat herrie er over... U moet namelijk weten dat Cameron, net als Obama, erg vóór toetreding van Turkije in de EU is.. En Sarko en Merkel helemaal niet, al lijkt het nu wel wat "zachter" te klinken de laatste maanden, nu forse lessen worden geleerd en Turkije een model blijkt voor veel moslimlanden. Ankara speelde overigens voortdurend een succesvolle rol bij het vrij krijgen van buitenlandse journalisten in Libië. Maar het zit met zijn grote ambities nu in een spagaat en schippert om een evenwichtige plek te vinden.

-Erdogan maant Syrië

Syrië kreeg het verzoek naar "zijn volk te luisteren" zoals alle "grootmachten" dat al eerder deden. Erdogan ging in Irak Turkse investeringen beloven en kreeg een oliecontract mee naar huis. Turkije zoekt

zijn rol met ambitie en kijkt argwanend naar de buurman en concurrent in de positiestrijd in de Arabische wereld, Iran.

-Turkije redt Libiërs

Turkije was humanitair actief en haalde met schepen gewonde en vluchtende Libiërs op in Misrata en Benghazi. Maar door zijn romige positiekeuze in het begin, werd het wat stiller, het had even zijn greep op de dingen verloren, ook zijn relatief goede toegang tot Khadaffi.. Geopolitiek was hun even te moeilijk geweest en het moest toezien hoe de Afrikaanse Unie een roadplan met Khadaffi voor elkaar kreeg. De Ottomanen en de Perzen moesten toezien hoe de Afrikanen zelf hun zaken wensten te regelen...

Periode half april- half mei

-Nakaarten in Ankara

Turkije slingerde en sloot toen toch maar aan met boten. Er werkten ca 20.000 turken in Libië moet u weten en het riskeert voor 15 miljard aan investeringen/contracten daar... Dat verontrust en doet je goed oppassen dat je niet op het verkeerde paard zet. Er zijn ook nog verkiezingen in Turkije begin juni. Er wordt in Benghazi betoogd tegen de turken en voor hun ambassade werd geëist dat de vlag zou worden gestreken. En nu wil ook Assad niet naar de turken luisteren als ze hem vragen "rustig aan" te doen. Want men heeft geen zin in een intocht van 14 miljoen Koerden, die veelal PKK-gericht zijn. Zo gezien is de paniekerige boel in Ankara wel beter te begrijpen. Ankara wikt en weegt..

-Koerden mogen geen politiek bedrijven

Er waren behoorlijke betogingen in zuidoost Turkije in ANATOLIË, die uiteen werden gejaagd. De koerden stopten hun guerrilla en schakelden over op "vreedzaam betogen". Dat leerden ze van de Arabische revoluties... Koerden willen politiek met partijen meedoen aan de verkiezingen van 12 juni a.s.; maar 12 kandidaten kregen een verbod. Dat later weer voor 8 van hen werd opgeheven. Er zitten ook veel onrustige koerden in Syrië

en ook rijke koerden met veel olie, in Noord-Irak. Ook een instabiliteitsfactor.

Half mei –half juni 2011

-Erdogan wint in Turkije maar geen 2/3 meerderheid

De oppositie won ook maar Erdogan kwam op comfortabele 58%. Beloofde de grondwetswijziging “in overleg” te gaan doen. De vluchtende Syriërs en de geweldadige buur Syrië zijn nu zijn eerste probleem.

Erdogan, het NAVO-lid, heeft alles om een sleutelrol te kunnen spelen in deze revolutionaire ratjetoe. Zeker ook de wil om zich te tonen en erg van de nieuwe macht overtuigd. Turkije heeft een van de sleutels van deze grote revolutionaire soep en is voor vele mensen die zoeken, een model voor morgen. Dat moet de EU zich wat meer gaan realiseren..en uitstralen.

Half juni – half aug 2011.

-Erdogan ergert zich zeer; wapens in beslag genomen

Turkije kreeg genoeg van de vluchtelingenstroom die nu al 11.000 nou zijn geworden en ziet geen vooruitgang bij “ex-vriend Assad”. Maar Damascus luisterde niet meer naar hem... Het werd stiller in Ankara en de duizenden vluchtelingen werden gevoed....

Eind Julie nam de hele militaire top (bevriend met het VS-leger) plotseling ontslag. Erdogan poetste daar, hij wil de rol van het leger “normaliseren” wat hem ook door de EU is gevraagd in het kader van de toetreding!

Begin aug. namen de turken gesmokkelde wapens voor Syrië uit Iran in beslag. Het feit dat de turkse regering dat bekend maakte is een openlijke waarschuwing aan Iran en A. in Damascus.

-Erdogan stuurt zijn minister van BuiZa naar Damascus

Erdogan heeft genoeg van het moorden in zijn buurland... Hij blijft het conflict van “interne aard” vinden maar stuurde wel zijn minister van BuiZa naar Assad.

-Turkije bombardeerde de PKK in Irak

Dagen achter elkaar werden wel 26 posities bestookt in N-Irak; de PKK ligt er echt uit bij de turken, ze kunnen niet kiezen tussen geweldloos en met geweld...

Half aug. – half sept. 2011

-Turkije geeft Assad op.

Erdogan raakte zijn moed kwijt met de buurman; die niets wilde dat hem door de turken was aangeraden. Men voelt zich in Ankara niks lekker met zo’n moorddadige buurman en ook nog die opstandige koerden in N-Irak. Onrustige boel voor de deur...

-Erdogan stelt Israël ultimatum

Tel Aviv kreeg enkele dagen om zijn excuses over het Gaza flottielje te maken waarbij turkse doden vielen... Israël weigerde en Istanbul zette de diplomatieke en militaire samenwerking op lage pit en zond de ambassadeur naar huis. Tot grote schrik van de VN en de VS: Turkije is NAVO-lid en een belangrijke “helper” van Israël in het MO... En, Israël had toestemming om door het Turkse luchtruim te vliegen...want dat is de luchtweg naar Syrië en Iran. Erdogan is moslimpartij conservatief en luidde nu een echte herziening in van de relaties met Israël; het Gaza-incident wordt er nu voor “gebruikt” zeggen kritische toeschouwers. In de huidige problemen staat Erdogan niet bij Assad, maar wel dichtbij het land; idem met Iran. Al heeft het daar een soort van concurrentie verhouding mee. Beide willen groot zijn in moslimland.

-Erdogan dreigt met oorlogschepen

Een volgend Gaza-flottielje zou door oorlogschepen worden begeleid, zei Erdogan. Die de toon opschroeft tot ieders schrik.

-Erdogan begon een tour door het MO

18. Iran

Schets:

Islamitische republiek sinds 1989.
72 miljoen inwoners; gem. leeftijd 26 jaar;
groei 2 kids/vrouw (!); levensverw. 72 jaar.
BNP 285 miljard; BNP/inw.
51% Perzen, 24% azeris, 3% Arabieren,
7% Koerden, 2% Baloeten. Moslims (89%
sjiieten en 10% soennieten).
Olie/gas 52 miljard €, 1/3 van het BNP.

Periode tot half april

-Onrust en onderdrukking

In Iran wordt er ook weer opgetimmerd en daar eiste een verhit "parlement" de arrestatie en de doodstraf voor de "aanvoerders". Verder liet Teheran geruchten los, dat ze met twee oorlogsschepen het Suezkanaal in wilde varen. Wat de wereld fors deed schrikken omdat daar meer dan 1,5 miljoen vaten olie per dag doorheen gaan naar Europa... En Egypte gaf, tot grote schrik van Israël, daarvoor toestemming. Ze gingen dus naar de Middellandse Zee waar Gaza ligt en... ook Israël. Na ruim een week voeren ze echter terug. Amadinejad speelt het steeds keihard en timed ook scherp. Hij had zelfs het lef om de opstand in Egypte te prijzen... Maar op de universiteit van Teheran is het nu ook (weer) zeer onrustig. Teheran drie gevangenen journalisten lopen, twee Duitse en een Engelse. De familie van oppositieleider Moussavi liet de wereld weten dat hij fysiek is geïsoleerd in zijn huis, waar ijzeren platen om heen staan. Kun je ook niet meer bellen... En men weet niet hoe het met hem is... Intussen zijn beide met hun vrouwen, verdwenen en maakt men zich om hen grote zorgen.

Periode half april- half mei

-Het Al-Qods leger is actief

Er zijn steeds meer berichten dat Iran zich stevig bemoeit met de revoluties vooral door inzet van Al-Qods dat logistiek steun verleent aan sjiitische opstandelingen en ook via ambassades spioneert. Uit Koeweit, Saoedi-Arabië, Dubai, Jemen (Sanaa is sjiitisch) komen geluiden hierover, ook over het oprichten van sjiitische cellen. Via Syrië komen wapens uit Iran binnen, en Iran helpt de Syrische veiligheidsdiensten. De verhouding Saoedi-Arabië-Teheran, do aloude religieuze vijanden, is nu bepalend voor wat er nog gaat gebeuren.

In de pers was het stil en op Press-tv de Iraanse satellietzender was regelmatig een staaltje van erg smalle journalistiek te zien. Daar zag je voortdurend beelden van de gevolgen van de bombardementen van Israël in Gaza. Dus men concentreerde zich op... de joodse vijand!

Half mei-half juni 2011

-Explosie en sancties rond Iran

Bij een bezoek van Amadinedad ontplofte de grootste raffinaderij, er vielen twee doden. En de VS legde een zevental grotere bedrijven die handel dreven met Iran, straffen op. Voortdurend waren er berichten over de "as" Damascus-Teheran.

-Onrust in de top

A. aangeklaagd, grote onenigheid in de top. En op 20 juni moesten ordetroepen in Teheran de straten weer schoon poetsen. A. is relatief stil in de pers en gewikkeld in een interne strijd, want hij werd aangeklaagd wegens verkiezingsfraude in 2009... En hij werd op 3 juni uitgejouwd op de herdenking van Komeini. Een Amerikaanse journalist noemde Iran het "grond Zero van de burgerrechten beweging". De Arabische revoluties hebben het regiem in Iran ingehaald, zeggen steeds meer experts.

Half juni – half aug. 2011.

-Grote militaire oefeningen.
Iran toonde weer eens zijn spierballen; in de “ballistische manoeuvres van de Grote Profeet”. Een groot arsenaal van raketten werd getoond van alle typen en afstanden. Parijs toonde zijn ongerustheid maar Moskou verklaarde dat de door hun geleverde kerncentrale Boucher in augustus zou worden opgestart. De russen spelen een beetje een soort rol die vroeger ook Syrië speelde: hulp aan de “alleenstaande opponent”... Evenwichts oefeningen of iets anders?

Half aug. – half sept. 2011.

-Iran wilde met de CNT van Libië praten.
Iran, de minster van BuiZa dus, telefoneerde met de CNT en nodigde die uit op bezoek. Ankara zei blij te zijn met de overwinning op K. (nooit hun vriend want niet religieus), maar erkende de CNT nog even niet. Er werd aangekondigd dat de gevluchte Iraanse ambassadeur naar Tripoli zou terug keren...

-Sarkozy dreigde Iran
Sarkozy dreigde Iran met preventieve aanvallen in een poging Teheran tot verstandig handelen aan te zetten. Met het ook op de Syrische catastrofe die naar een hoogtepunt gaat. Iran is nu echt gewaarschuwd en idem de russen...A. maande nu Sarkozy tot kalmte: de strategie lijkt te werken, het is erg stil in Teheran.. Idem in Libanon bij Hezbollah en in Gaza sloot Hamas weer een akkoord met Israël... Het is weer een partijtje link koorddans geworden: beter dan nog meer bloed vergieten al ziet het er somber uit bij “de vrienden in Syrië”.

-Iran laat IAEA-controles toe als...
De IAEA mag controleren als de sancties van de VN stoppen... liet Teheran weten: het oude spelletje begon weer. De EU liet weten dat men zijn verplichtingen en beloften gewoon moest nakomen...
De russen hielpen intussen ook hier verder aan het nucleaire project.

-Iran zegt terug te slaan als...

Als er een preventieve aanval zou komen, wat Sarkozy ter sprake bracht, zou Teheran fors terug slaan. Dat liet Amadinedjad weten. Het roert zich in de slipstream van Turkije, de grote rivaal in MO-moslimland.

19.Irak

Schets:
Republiek.
28 miljoen inw. ; gem. leeftijd 20 jaar, groei 2 kids/vrouw, levensverwachting 71 jaar.
BNP 56 miljard ; BNP/inw. 2000 dollar.
75% Arabieren, 15 % Koerden, 20% Turkmenen. 97% moslims (60% sjieten, 40% soennieten), 3% christenen e.a.
Olie 2,4 miljoen barrels/dag.

Periode tot half april
Ook hier demonstraties tegen de grote corruptie in regeringskringen. Het betoging neemt steeds meer toe met name tegen wel 19 corrupte gouverneurs. En er vielen al slachtoffers intussen terwijl de protesten aanhouden in dit land met forse tegenstellingen tussen soennieten en sjieten.

Periode half april - half sept 2011.

20. Israël

-De moorden in het sjiitenkamp (3500 mensen, bij de grens met Iran)

In de pers verschenen berichten over de uitmoording van een half kamp met sjiiten, die daar om veiligheidsredenen voor zichzelf, vertoefden. Een 40-tal bleek "in een opstand" te zijn gedood en honderden gedood. Ze waren vrienden van Saddam maar Malik moet ze niet meer. Journalisten mochten er niet in en de regering beweert dat enkel de "gestolen grond" aan de boeren werd terug gegeven.

-Elke week enkele explosies

Irak gaat zijn gang en lijkt politiek bestuurlijk redelijk stabiel. De Amerikanen staan op vertrek maar zullen niet geheel afhaken. Ook op verzoek van Bagdad. De continue stroom van bloedige explosies blijft aanhouden...

Half juli werd er vooral gesproken over het contingent Amerikaanse troepen dat er zou moeten blijven en over de levering van F16's en ander oorlogstuig.

Half september was het beeld van een verscheurd land vol aanslagen onveranderd: Amerika's erfenis.

Israël kan hier niet ontbreken al is het "uiterst passief" tot begin april 2011.

Maar om Israël heen is het nu wel erg spannend geworden : alles beweegt. Maar men is doodstil, behalve dan de sancties met luchtaanvallen op Gaza elke keer als er weer een projectiel Zuid-Israël raakt. De regering vraagt uiterste stilte aan zijn leden zeker wat nu Syrië betreft... En men heeft er waarschijnlijk nu spijt van de jonge Assad niet echt te hebben geholpen bijvoorbeeld rond de Golanvlakte.. Want wat/wie komt er ná Assad? En wie gaat straks Damascus "helpen"; Iran en Hezbollah zijn zo dichtbij.

Gemiste kansen en nauwelijks enige strategie zichtbaar in dit ultraconservatief geleide land dat straks niet meer de “enige democratie” in de regio zou kunnen zijn. Straks protesteren Hamas en Fatag samen en vreedzaam tegen een vijandig blijvend Israël?

Periode tot half april

-de schietpartijen Gaza-Israël
Hamas schiet raketten af, treft af en toe doel en Israël riposteert met lucht-aanvallen. Veel doden en gewonden en ook weer een dode Hamasleider. Iran is de enige die daar erg veel aandacht aan geeft op zijn zender Press-TV.

-Israël en het buitenland
in de VS is er nu ook enige beweging in de joodse diaspora daar.. Naast de orthodoxen is er nu ook een groep die Jstreet heet en die Obama's vreedzame aanpak erg prijst. In Europa is er ook al een pendant die Jcall heet. Een zeer povere start van een Israëlische lente? Immers nu komt het ook daar aan op een ontvoren en creatieve benadering nodig door een snel veranderende omgeving...

Periode half april- half mei

En toen kwam de eis voor een “no-fly-zone” voor Gaza... Die werd geëist door de Arabische Liga; een echt moeilijke zet voor de VN en de veiligheidsraad..

-Een onverwacht akkoord Hamas-Fatag
In Egypte werd een akkoord voor een gezamenlijke interim-regering gefabriceerd met verkiezingen over één jaar. Complete onaangename verrassing voor Tel Aviv en Washington. De politieke chaos rond Israël ging naar zijn top.

Half mei-half juni 2011.

-Nethanyahu op reis zocht steun
Hij ging naar Londen en Parijs en eiste dat de nieuwe interim-regering Israël zou erkennen, wat de gastheren met hem eens waren. Maar Sarkozy sloot een erkenning van Palestina ook niet uit...

Duitsland en het UK vonden het nog geen goed idee. De druk werd opgevoerd op Tel Aviv.

-Nethanyahu In het Amerikaanse Congress.

Nethanyahu zei daar dat de renzen van vóór 1967 te gevaarlijk waren en dat Jeruzalem ondeelbaar hun hoofdstad was. En dat Hamas gewoon een tweede Al-Qaida was. Het Congress applaudiseerde en uit de polls beek er grote steun voor Israël bij de bevolking. En er zijn dus in het congress ook problemen met het gewaagde standpunt van Obama.

In Israël is ook een forse discussie gaande in de pers over de positie van de regering en in de linkse krant Maariv stond dat 57% dat Obama gelijk had met zijn move. En nu Egypte besloot de toegang tot e Gazastrip semi-permanent te openen zal de druk verder toenemen, zeker in Israël.

Half juni – half juli 2011.

-Tshal schiet 20 mensen dood op de Golan

Op de herdenkingsdag werd de grens bestormd en Tshal schoot opnieuw mensen dood en verwondde er ruim honderd. De dreiging van een conflict Israël-Syrië broeit en is ook een internationale zorg...

-Een nieuw flottielje voor Gaza.

Uit diverse landen, ook uit Marseille, vertrokken boten voor een hulpkonvooi voor Gaza, maar overal werden hun moeilijkheden in de weg gelegd en er werden zelfs boten opgebracht door de Griekse kustwacht Griekenland bood aan de hulplading zelf naar Gaza te vervoeren... Niemand zit te wachten op weer een fors en bloedig incident: want Israël beloofde aan te vallen als altijd. De luchtvaartmaatschappijen kregen van Tel Aviv een lijst met 324 namen van veelal westerse actievoerders die per vliegtuig naar de bezette gebieden wilden komen. Ze werden overal gehinderd, bij vertrek uit Frankrijk en Brussel en ook bij aankomst in Lod. Ook deze demonstratie lukte dus niet; niemand wil via dit soort acties zijn vingers branden...

De boten voor Gaza kwamen nooit aan, wat zelfs Hamas niet erg vond. Politiek was het in de top verdacht stil op weg naar de discussie in de VN in september over het vragen om erkenning van Palestina... Van onderhandelen geen spoor terwijl in Syrië de spanning fors opliep en A. alle krediet verspeelde.

-De premier in grote problemen
Einde juli waren er op diverse plaatsen grote betogingen, er waren 150.000 mensen op de been, over de slechte economische omstandigheden onder meer de brandstofprijzen. Nethanyahu moest zijn vertrek horen eisen en beloofde snel aanpassingen... Zijn positie was nog nooit zo onder druk intern. De luchtmacht gooide enkele bommen op Gaza maar maakte geen doden of gewonden.

-Israël opnieuw beschoten
Nadat de luchtmacht in Gaza bombardeerde (geen slachtoffers) kwamen er twee raketten Israël binnen vliegen. Ook die maakten geen slachtoffers. De stille krijg van Gaza broeit verder...

Half juli—half sept. 2011.

-Grote protesten in het land over hoge prijzen.
Wel 500.000 gingen er in meerdere steden de straat op om fors te protesteren. De problemen hangen samen met de privatiserings politiek van N. Die begrijpt nu dat dit massale protest een serieuze waarschuwing is en beloofde actie..

-Terreuraanval bij Eilat, raketten op Israël
Er werd een bus beschoten bij Eilat: veel doden: 7 israëliërs en 8 aanvallers. Hamas werd beschuldigd en.. ontkent. Israël viel uit de lucht Gaza aan en doodde en verwondde een dozijn personen. Helaas werden er ook nog twee egyptische grenswachten gedood. Het land schrok. De VS steunde Israël bij de tegenacties.

-Spanning met Hamas loopt op
Hamas verklaarde dat officieel geen sprake was van opschorting van de wapenstilstand, maar opnieuw daalde een

raet in Israël neer. Dode en gewonden en Israël reageerde en bood Egypte excuses aan. De Arabische Liga kwam in spoedberaad bijeen want een fik in Gaza is nu erg link en riskeert de grote fik rond Syrië. Iran rommelt aan alle kanten met Hamas (Gaza), Hezbollah (Libanon) en Syrië als speerpunten... Eind aug. bood de radicale djihadgroep een nieuw akkoord aan aan Israël en zou zijn raketaanvallen stoppen als Israël de bombardementen stoppen zou.. De sfeer van spanning was duidelijk voelbaar.

-Israël stuurde boten naar de Rode Zee
Vanwege de toenemende rebellen onrust rond Eilat en geruchten over terroristische acties vanuit zee. En Israël wacht in spanning af wat Abbas met zijn VN-actie voor erkenning voor resultaat halen zal: Tel Aviv wees op de strijdigheid met de Camp David akkoorden... je moet maar durven!

-Israël oefent de kolonisten.
In september vroeg Abbas in de VN om zijn land te erkennen en Tel Aviv rekende op onrust ook in de westelijke Jordanoever. En besloot dus de kolonisten daar te trainen tegen betogers... Stel je voor die hijsen de Palestijnse vlag in bezet gebied!

-Ruzie met Turkije
Israël weigerde excuses over de gedode turken op de Gazaboot na het verschijnen van het rapport wat Israël voor het geweld veroordeelde. Gevolgen: opschorting militaire verdragen, ambassadeur van Israël naar huis. Het NAVO-lid Turkije pikt het niet tot grote schrik van de VN en de VS... Dit draagt bepaald niet bij aan de explosieve toestand in het huidige MO!

-Turkije gaat Israël aanklagen.
Israël krijgt een aanklacht aan de broek voor de blokkade van Gaza voor het internationaal Gerechtshof nu het categorisch weigert om zijn excuses aan Turkije aan te bieden. En de sociale onrust in het land groeit.
Erdogan verandert met opzet de relatie met Israël en neemt daarvoor het Gaza-incident. En nu verloor Israël de luchtweg naar Syrië en Iran. Hij is per slot een conservatieve moslimpartij aanvoerder..

21. Palestina

-Israël werd zeer ongerust

De turken schorten alle handel van militaire aard op terwijl Tel Aviv zich steeds bezorgder toonde omdat zijn isolement zo sterk toenam alsook zijn militaire mobiliteit werd beperkt en ook de "steun van een bondgenoot die ook met de VS bevriend was". Obama c.s. werden nog bezorgder; Iran en Syrië zullen dit best positief vinden. De veiligheid in de regio is hier echter niet mee gediend... En de turken spelen krachtvoetbal tegen een zeer star Israël..

De spanningen Israël-Turkije liepen fors op.

De turken schorten alle handel van militaire aard op terwijl Tel Aviv zich steeds bezorgder toonde over de afbrokkelende relatie die tien jaar zo goed was. Want het isolement van Tel Aviv nam sterk toe, zijn militaire mobiliteit werd beperkt en men verlor ook de "steun van een bondgenoot die ook met de VS bevriend was". Obama c.s. werden nog bezorgder en Iran en Syrië zullen dit best positief vinden. De veiligheid in de regio is hier echter niet mee gediend... En de turken spelen krachtvoetbal tegen een zeer star Israël..

In Egypte., dat midden in een revolutie verkeerde, werd bekend gemaakt dat Fatag en Hamas een interim-regering gingen vormen en verkiezingen gingen organiseren. Vooruitlopend op de VN-actie in september over steun voor de erkenning van de Palestijnse staat nu Israël nergens aan meewerken wil... Leiden die revoluties nu indirect ook nog tot een essentiële move in het MO-conflict? Washington lijkt verbijsterd aan de kant te staan kijken en ook het hele westen... De arabieren hebben nu het conflict zelf in beweging gezet nu de remmende werking van het oude" Egypte, en de combinatie Egypte/VS er niet meer is... Palestina neemt zijn eigen toekomst dus in handen en Hamas, de grote vriend van Iran, moved mee? Abbas denkt overigens dat onderhandelen met de Israëli's gewoon verder kan, onder zijn leiding. Wat Perz, Liebermann, Nethanyahu en ook Washington ernstig betwijfelen. Want Hamas is een stel terroristen die Israël van de kaart wil vegen. Er zijn tussen de fracties natuurlijk nogal wat onopgeloste hobbels...Het bewaren van het overzicht was al erg lastig maar nu is het schier onmogelijk om een beetje het overzicht te bewaren. En er is ook geen enkele "mighty regisseur"meer nu. Als er verkiezingen, over één jaar, komen, is de kans groot dat Hamas ook

een meerderheid haalt in Cis-Jordanië... Dit alles lijkt het bewijs van enorme fouten, zeker ook aan de kant van het starre Israël.

En iemand van Hamas riep de PLO op om de erkenning van Israël in te trekken... We gaan ook beginnen aan een hoop onenigheid in Palestina... Die eenheid zal mogelijk nog broos blijken..

Mechaal laat van zich horen en verklaarde dat "Israël het enige doelwit was" en vond de wijze waarop Bin Laden werd gedood en begraven ongepast... Hamas is back in business.

Half mei – half juni 2011

-Een dozijn doden op "nakba" ("catastrofedag)

De dag dat Israël in 1948 zo'n 700.000 Palestijnen verjoeg naar buurlanden werd weer herdacht aan de grenzen met Israël. Uit Syrië kwam er naar de Golan hoogvlakte (daar zijn 470.000 Palestijnen) en ook naar de Libanese grens (waar Hezbollah meer van wist). Totaal twaalf doden en een honderdtal gewonden, zegt men. "Een pure provocatie" zei Tshal en de regering in Tel Aviv hoopte dat de rust aan de grens snel zou terugkeren. Dit waren de ergste onlusten op deze dag sinds 1973. En Abbas zei: "Dit bloed is niet voor niets vergoten".

De VS beschuldigden Syrië dat het de betogers had opgehitst om zo iets te forceren om de eigen gewelddadigheid te "camoufleren".

-Abbas houdt vol.

De felle reactie van Israël door Netanyahu uitgesproken in het Amerikaanse congres, deed Abbas enkel zeggen dat de uitslag in de VN in het najaar zou bepalen of Palestina een zelfstandig/compleet land zal zijn.

De discussie over het erkennen van Palestina zijn wereldwijd te horen, de interne conflicten tussen Hamas en Fatag komen regelmatig naar buiten en het "land" bloeit, behalve in de Gazastrip, sterk op. De VS verloor haar greep grotendeels op dit conflict en zijn partijen.

Half juni – half sept. 2011.

De hulpschepen uit Corsica, Frankrijk, en Griekenland voor de "geblokkeerde bewoners in Gaza" gingen onderweg. In Marseille werd ook bij een boot gedemonstreerd door ultra-links en werd een grote anti-Israël speech uitgesproken. Ze gaan naar de hun opwachtede schepen van Israël dat beloofde ze tegen te houden net als de eerste keer... en toen op bloedige wijze (9 dode Turkse activisten) met grote spanningen met Turkije als gevolg. Internationaal is er veel minder aanhang nu de Gaza crossing naar Egypte weer, deels, open werd gesteld. Ook is men bevreesd voor radicale krachten in deze beweging. De Amerikaanse deelnemers bezwoeren geen wapens mee te nemen en enkel hulpgoederen aan boord te hebben. Er waren een dertigtal politici en journalisten aan boord waaronder de franse politicus Besancenot.

Liebermann en co maakten zeer duidelijk dat geen enkel schip Gaza zou bereiken, maar hij moest zijn verklaring later temperen. En de kleine vloot naderde Gaza..

-Hamas zegt akkoord op.

De raketten daalden weer neer op Israël en er werd een aanslag op een bus gepleegd. Doden en gewonden als vanouds. Hamas ontkende de bus aanslag maar zei wel het akkoord met Israël (wapenstilstand) nu op te zeggen. Het antwoord kwam meteen de vliegtuigen vielen aan en weer waren er gewonden. Zelfs en drietal Egyptische grensbewakers stierven tot grote woede in Cairo. Ambassadeursgedoe dus en bezorgdheid bij velen...

-Islamitische Dihad bood nieuw akkoord aan

Als Israël zou stoppen met zijn luchtacties op Gaza wilde de djihadisten wel weer een wapenstilstand, dus de raketaanvallen stoppen. De sfeer van irritatie en escalatie was voelbaar einde aug.

-Palestina zoekt erkenning.

Abbas bezoekt iedereen en vraagt ze allemaal om Palestina te erkennen in de

VN. Er is nog weinig overzicht over zijn "succes", wat wordt betwijfeld. Maar psychologisch zit die goal er goed in!

-De herrie rond het Gaza flottielje ging voort

De toonhoogte steeg in dit conflict en iedereen probeerde te blussen. Israël vindt het VN-rapport schandelijk onjuist... Intussen protesteerden een half miljoen armen tegen de sociale nood,, terwijl een commissie studeert. Israël raakt intern in onbalans... Turkije geeft geen meter toe.

-De VS wil Abbas afhouden van erkenningsaanvraag.

Omdat Obama het totaal vastlopen van de vredesopgingen vreest vroeg hij Abbas dringend de aanvraag voor erkenning in te trekken. De EU zoekt nog naar een gezamenlijk standpunt... Ashton reisde rond maar vond vooral diversiteit Obama verklaarde dat de VS haar vetorecht zou inzetten . Parijs volgt Obama met zijn voorstel van de grenzen van 1967, en Blair sprak ook, namens het kwartet (VS, Rusland, EU en VN) met Abbas, De PM van België deed ook zijn ronde en verkreeg van Abbas de toezegging dat de tekst van de aanvraag aan de VN tevoren aan de EU (de grootste financier van Palestina) zou worden voorgelegd. De EU pusht naar een "midden-oplossing" dwz en "zwaardere status zonder volledige erkenning". Duitsland is tegen en ook Italië, Nederland, Roemenië en Tsjechië. Spanje en Ierland zijn vóór en Oostenrijk heeft een eigen voorstel. Frankrijk, België en Luxemburg zoeken middenoplossing. De kakofonie is weer sterk merkbaar in de EU.

-De russen gaan in de VN vóór stemmen
De russen gingen "om" en ook de Golfstaten lieten weten vóór te gaan stemmen in de VN: er lijkt een meerderheid te komen en Obama, die een veto beloofde, krijgt een benauwde positie. Het isolement van Israël wordt zienderogen groter... Nethanyahu en het verzwakte Amerika verkeren in bange omstandigheden. In het MO kwam een ommekeer aan de gang zonder weerga.

III. CONCLUSIES, LESSEN EN VERVOLG.

-De geschiedenis is vaak revolutionair
Dat "sprookje" van die olievlekwerking is dus gewoon erg waar! Zowel in de Arabische landen is dat overduidelijk en zelfs tot in China en Kazachstan lijkt die vlek zichtbaar nu. Dat komt door Internet, satellieten en (mobiele)telefoons met fotofuncties. Overall hebben "dictatoren en dictaturen het nu moeilijk en proberen ze al "voorzorgsmaatregelen" te treffen.

Niets nieuws dus: de Franse revolutie werd vooraf gegaan door opstanden (zie de Bokkenrijders in Limburg, Nederland) en ook toen ontstond er ook die olievlek. En bij de Russische revolutie leek het er opnieuw op.

Het is dus van alle tijden: begint in een land de ontevredenheid in een opstand om te slaan en lijkt dat resultaat te hebben, dan volgen er snel meer. Want er blijken in vele landen problemen zat te bestaan, die als katalysatoren dienen kunnen; het zijn dus alle kruitvaten die ontbranden.

-De revolutionaire factoren zijn veelal vergelijkbaar

Waar de vlam in de pan sloeg zag je dezelfde "karakteristiek": veel jeugd (> 50% onder de 30 jaar); hoge jeugdwerkeloosheid zeker onder gediplomeerden (> 35%, geen perspectief); armoede vaak; corruptie en enorm jattende elites. En, in toenemende mate ook een aantal religieus/etnische spanningen (Libië, Irak, Bahrein, Jordanië, Syrië,...). De oude gevaren van " een religieuze clash" sjiietensoennieten duiken opnieuw op verpakt in politieke jasjes: een sjiitische minderheid die een grote soennitische meerderheid onderdrukt (zie Syrië en eerder Irak) en omgekeerd (zie in Bahrein). In dit broeiende geheel stookt Iran de hele tijd of wordt dat gezegd om tactische redenen. De Golfstaten (soenni's) kijken met argusogen naar de erg stille Amadinedjad, die wel op de TV-zender Press-TV stevig stookt.

Er moet zeker ook worden gewezen op het akelige feit dat het "westen", (maar ook China c.s), de dictatoren lang te vriend

hielden. Want ze hadden óf olie/gas óf waren “barricades” tegen het terrorisme van Al-Qaida. Dit werd erg duidelijk en op een beschamende manier. En ook op vele plekken!

-Men keek bij elkaar “af”.

De dictatoren strooien eerst met wat suikergoed om te blussen: salarissen omhoog, subsidies op voedselprijzen, grotere vrijheden beloven, politieke tegenstanders vrijlaten etc. De portemonnee werd bijna overal meteen getrokken. En vervolgens worden er nog meer ideeën ingepikt die elders werkten of leken te werken. Zie de rol van het leger (Tunesië, Egypte en later Jemen.).

Men roept in het vacuüm overal om een Raad voor Transitie..., een Hoge Autoriteit (Tunesië) en/of een militaire Raad (Egypte), of iets dergelijks. En later in Jemen ook om “een Nationale tussenregering” (waar de opposenten eerst niet in wilden). En verder zien we dat de revolutionaire kernen blijven bestaan, goed toekijken en weer de straat opzoeken als ze ongerust zijn geworden (Tunesië, Egypte).

-Wie zitten er in “de revolutionaire gremia” tijdens de overgang?

Dat zijn soms de militairen zoals in Egypte nu. Maar meestal zijn dat burgers of ex-militairen of politici/diplomaten. En soms zitten daarin veelal ook “oude machthebbers” die goed de weg weten bestuurlijk. Ook in de Raad in Libië stikt het van “oud-gedienden van Khadaffi” de leider van de CNT is de ex-minister van Justitie van K. (!), we zien er ook de ex-minister van Economische Zaken, en een ex-minister van BiZa. De militaire leider is een generaal die lang rechterhand was van K. En er is slechts een enkeling die altijd al tegen K. was. En ook die Moussa Koussa, rechterhand van K. en baas van de gevreesde inlichtingendienst. Dit alles kan, zonder een krimp van de NAVO-landen overigens. Het lijkt steeds opnieuw onvermijdelijk: zoals we zelf nog weten van het tijdperk direct na het einde van WOII. Toen moesten in veel landen ook “foute bestuurders die samenwerkten met de nazi’s” gehandhaafd blijven omdat ze

onmisbaar waren om de boel overeind te houden dan wel weer op te bouwen.

Ook is goed zichtbaar dat landen met koningen gematigder reageren: de oude koningsmacht blijkt een stabiliserende, dempende factor zoals in Saoedi-Arabië, Oman, Jordanië en Marokko. Er ontstaat dus een soort van “receptuur” mede afhankelijk van interne machtsverhoudingen als legers, koningshuizen en etnisch/religieuze verhoudingen.

-De “achterblijvende landen”

Landen met een recent “burgeroorlog verleden” zoals Algerije en Libanon, blijven langer “rustig”. En landen met monarchieën lijken dus ook wat gematigder te zijn. Maar de angst is groot en in Syrië zagen we hou enorm de repressie werd na een wat “rustiger start”.

-De omringende wereld

De wereld er om heen zie je in grote verwarring komen en daarna in grote discussie over “wat te vinden en/of wel-niet te doen”. Deze keer was het zeer opvallend hoe de VS veranderde van positie onder Obama: terughoudend... Om maar niet te spreken van de BRIC-landen... die er helemaal buiten blijven wilden. Ze de onthouding bij 1973 en daarna de tegenstand bij de resolutie over Syrië.

Die verwarring culmineerde natuurlijk ook in de wereldorganisaties of grotere verbanden. De VN en de Arabische Liga vielen op door verrassende “duidelijkheid/slagvaardigheid”. Qatar en de Arabische Emiraten verrasten ons zeer met hun moderne houding en hun verantwoordelijke positiekeuzes. De Afrikaanse Unie kwam eerst niet al te ver en was nogal verdeeld, zeker over Libië. Al wist Zuma later toch enigszins te verrassen. Maar de pro-dictatoriale krachten leken daar de overhand te houden: zie in de Ivoorkust- en de Libië-bemiddelingen. Ook in de NATO was het fors hommeles, mede vanwege de chaos in de EU... (met name door de afhakende Duitsland en Italië, het afhaken van Duitsland en de rol van Turkije..). En het werd, toen na 4 weken er nog steeds een K-club was, steeds meer onenigheid geconstateerd in de NATO en minder in de Contactgroep.

En de BRICS-landen waren vanuit China erg kritisch over de “arme burgerslachtoffers”. De “betrokkenen” bij een echte oorlog voelen zich geen van alle lekker en dat leidt vaak tot wrijvingen en openlijke ruzies. Ook nu dus. Niemand wil straks de zwarte piet krijgen: zie de VS en Irak en Afghanistan!

De regionale “machtspiloten” waren ook erg actief: Iran en Turkije vooral (ook NAVO-lid!) streden om invloed en dat ook “tegen elkaar” want ze zijn in meerdere opzichten concurrenten regionaal. De Golfraad (van de Golfstaten) probeerde ook te reguleren. Maar er was echt geen G20 te bespeuren.... Maar de BRICS-landen vergaderden in China en op de caraïben en riepen op tot gematigd optreden in Libië..

De grote verschillen van inzicht over “soevereiniteit /autonomie van landen” en over” hoe en wanneer je met wapens mensenrechten beschermt”. Wat erg veel duidelijk maakte over hoe men denkt over “bemoeienis met anderen” en “over internationale solidariteit”. Ondanks de nieuwe opvattingen daarover in de VN: zie het optreden nu in Ivoorkust en in Libië. Dit alles maakt de wereld dus echt anders waarbij het sterk tanen van de positie van de VS steeds meer opvalt. Zeker in het MO waar Obama’s positie na de val van “vriend Mubarak” erg verzwakte in de Golfstaten.

De wereld wordt in vele opzichten meer en meer een mozaïek, de overheersende rol van de VS taant, Europa moet opnieuw positie innemen (met veel moeite en verdeeldheid). Maar de VN herwint aan positie en idem de regionale organisaties als de Arabische Liga, de Afrikaanse Unie en de Golfraad. Al moet er nog veel geleerd worden. Dit grote stuk instabiliteit toont nu heel duidelijk hoe de nieuwe verhoudingen liggen in een snel veranderende wereld. De oude wereld Europa moest weer actie nemen terwijl de “oude wereldpolitie-agent terug trad” en de “nieuwe opkomende machten “ het allemaal op afstand bekeken en niets deden , enkel commentaar leveren”. De bakens zijn verzet...

-De aanloop naar het volgende conflict?

Het verzet is groot maar de Syrische jongeren zijn minder handig op het Internet dan de jeugd in Tunesië en Egypte. Maar men leert met de dag en met veel hulp van Clinton die 60 miljoen uitgaf voor “internethulp” (van cursussen tot technische voorzieningen op het net om opsporing te bemoeilijken van IP-adressen).

De hoge principes van de linkse Baathpartij (onaantastbaarheid van het individu!) zijn al lang dode letter: het regiem is gewoon maffieus en beheerst en bezit de hele economie. Er bestaat nog een restant van de Broederschap (na de uitmoording door vader Assad, 1982, 20.000 doden) en de salafisten zijn al lang gevlucht naar Irak en Libië.

Het regiem stemt in alles af met Iran, de top de Assadfamilie en enkele hoge politici/ambtenaren zijn er niet meer dan ca 20.

De strategische ligging van het land en zijn relaties met Hezbollah en Hamas (en Iran!) doen de internationale wereld verlammen. China, Rusland, de Arabische Liga en de Afrikaanse Unie zijn tegen militair ingrijpen: want dat is DE oorlog... Enkel Sarkozy zei tot nu toe: Assad moet weg. De rest van de wereld houdt et bij “strengere sancties tegen het regiem”. En intussen groeit de spanning bij de soennitische meerderheid (geknecht door 10% sjiïeten) en men radicaliseert natuurlijk steeds verder. Zo bouwen wij al aan het volgende grote conflict in het MO.. Syrië lijkt het culminatiepunt te zijn van de diepe haat tussen soennieten en sjiïeten, samen met Bahrein, (waar de sjiïetische meerderheid wordt bedwongen met troepen uit de soennitische Golfstaten). En de Golfstaten dat is... heel veel, ook westerse, olie.

Intussen, half juni, is Syrië het ergste van alle onderdrukkers geworden “by far”. De enorme lont in het giga-kruitvat dat Midden-Oosten heet. Een regio die na de val an het Ottomaanse rijk in 1920 door het westen werd omgeboetseerd tot een grote etnisch-religieuze chaos waar vrede en rust geen basis vinden.

-Eerste ervaringen en conclusies

Na 4 maanden was het veld erg divers en slechts in twee landen waren dictatoren weg, was er een regerend comité dat

verkiezingen (Tunesië) en een Grondwet (Egypte) voorbereidde en werden de eerste processen (soms bij verstek zie Tunesië) tegen de dictatoren, hun families en hun medewerkers gevoerd.

De eerste stappen in de transitie waren verre van eenvoudig en het ongeduld en wantrouwen waren ruim aanwezig.

Khadaffi zorgde voor een heuse oorlog met VN-“toestemming” waar de VS op afstand in ging en de NATO (met Qatar!), in totaal 21 landen overigens, in een soort van oorlog verstrikt raakten. Hét risico van de “beperkende VN-resolutie” bleek weer snel en er moest erg veel tijd, mensenlevens en bommen en materieel aan te pas komen. Maar de uitgedunde Khadaffi familie zat deep onder in haar bunkers.. Terwijl Tripoli in een puinhoop veranderde. De rebellen kregen veel steun en vochten lang door..

Het bleek dat het verjagen van een dictator zonder goede grondtroepen erg moeilijk was. Wat al in Irak was geleerd...

De ergste, qua onderdrukking, maar ook “in de latente houding van de buitenwereld” werd , Syrië. Een uiterst brute onderdrukking, moordend en met tanks ging maanden door. Maar de omvang van de protesten groeide ondanks repressie en sancties en vele waarschuwingen.

De internationale wereld wist werkelijk niet wat te doen met dit regiem dat de sleutel tot “een relatieve vrede” in het MO bleek te hebben en dat dit fors uitbuitte. Maar dat elke maat verloor en de internationale gemeenschap nu dwingt tot ingrijpen. Hier zit de echte lont van het kruitvat..

We zagen, de grote etnische en religieuze wirwar in veel van die landen, die na de val van het Ottomaanse Rijk (100 jaar geleden) door westerse diplomaten met potlood en cognac werd “geschapen”. Etnische (stammen) en religieuze groepen en onevenwichtigheden alom. Bahrein, Syrië en Jemen bleken de scherpste voorbeelden te zijn.

Landen die zonder starre , hardvochtige dictatoren geen “eenheid” kunnen blijven . En die dus dreigen uiteen te vallen in de revoluties...

De koninkrijken bleken nog relatief “goed bestand” tegen de revolutionaire druk mede omdat ze (Marokko/Jordanië) redelijk verlichte monarchen hadden. Bahrein niet, daar moesten de koningen c.s. van de Golf te hulp snellen...

Economische ontwrichting alom, hoge werkeloosheid, ladingen vluchtelingen naar Europa... het begon dus eigenlijk met iets veel ergers dan er vóór!

De democratische landen, VS en EU voorop waren gedwongen “op afstand te blijven”: vanwege hun eigen opvattingen, vanwege angst voor nog meer oorlogsgeweld maar wel gedwongen toeziend naar echte en voortdurende slachtingen die op elke TV in de wereld en op het internet, zichtbaar waren.

De Arabische Liga en de Afrikaanse Unie bleken even verdeeld en machteloos als de VN, de EU en de G20....

Ook brak de tijd aan van financiële hulp aan de ontwrichte landen. Waarvan er een aantal een enorme ineenstorting beleefden van hun economie, die ook vaak op massatoerisme berustte. Dus moesten de beurzen open van het westen en de leenmachine van het IMF moest ook gaan draaien. Daarbij was een moeilijk juridisch punt of je de geblokkeerde tegoeden van de dictators mocht “inzetten voor de revoluties”. Na veel aarzeling stortte Frankrijk miljoenen van Khadaffi in het rebellenfonds van Libië. Die beloofden plechtig om de oliestroom ook weer snel op te krikken: want daar zitten echt de centen.

De Marokkaanse koning hield een geslaagd referendum over essentiële aanpassingen in de Grondwet. En ging op weg naar een ware constitutionele democratie. De oppositie, klein van omvang, demonstreerde en vond het niet ver genoeg gaan. Mohammed wil de ontwikkeling vóór blijven en sturen en oogstte veel lof in het westen. In Libanon won Hezbollah aan positie in de regering en weigerde mee te werken aan de arrestatie van vier beschuldigen bij de Harimoord ten behoeve van het internationale tribunaal.

Midden juli was de situatie verder nog in een soort van impasse. Het werd een slijtageslag waarbij de NATO aan de grens van al haar middelen raakte...

De druk op K. werd groot maar hij zat er nog steeds ondanks bombardementen en onderhandelingen en bemiddelingen. Sleh idem al was hij zwaar gewond al meer dan een maand in Saoedi-Arabië. En Assad in Syrië ging voort met veel geweld en hij verloor wel steeds verder zijn positie. In Egypte groeide het ongeduld en er was weer veel onrust en angst voor een mislukking van de revolutie.

CONCLUSIES NA 6 MAANDEN VAN REVOLUTIE

In augustus 2011 is het globale decor achter deze gebeurtenissen indringend aan het veranderen. De wereld staat, volgens de Wereldbank, aan het begin van een grote crisis, anders en mogelijk groter dan die van 2008. De VS en Europa zijn in een zware financieel-economische narigheid geraakt door hun hoge schulden en het optreden van “de markten”, de nieuwe, ontembare financiële krachtpatser in de wereld. De westelijke posities zijn als gevolg hiervan drastisch verzwakt en het ontstane vacuüm is nog niet ingevuld door de aarzelende, afstandelijke BRICS-landen. De Noorse ultra-rechtse moordpartij, ook al was het een eenling die ze uitvoerde, schokte de wereld: het grote gevaar van ultrarechts extremisme bleek ook in Europa sterker dan gedacht en het verschijnsel van de Tea-party bleek geen specifiek Amerikaans fenomeen. De politieke tegenstellingen die er mee samenhangen gaven een desolaat politiek beeld van de huidige VS, waarbij Obama veel aan prestige en vertrouwen verloor. De sociale ontploffing in Engeland was een volgende aanijzing dat we in zeer roerig sociaal en politiek vaarwater waren beland. De VN speelde in het spel, door forse interne verdeeldheid, een zwakke partij en zo zwakte de “oude, vertrouwde westerse begeleiding” van problemen in de wereld sterk af. Wat ook in de Arabische revoluties steeds meer merkbaar werd en wordt. Het wegvallen van de sterke “westers gekleurde rol” van

Egypte in de MO-problematiek was zeer merkbaar; de Saoedi's bleken slechts flauwtjes in staat het gat te vullen omdat ze bepaald geen toonbeeld van modernisering waren en dat bleven. Zeker door hun optreden in Bahrein. De spanningen soennieten—sjiieten werd ook bepaald niet minder. De as Iran-Syrië-Hezbollah was merkbaar en de Golfraad vond daar nauwelijks een antwoord op.

In de VOORHOEDE werden de verkiezingen voorbereid en werd de bestraffing van de dictatoren en hun clans begonnen. De politieke wereld van Tunesië en Egypte begon zich te organiseren voor de eerste democratische “veldslag”, de verkiezingen. De islampartijen, hadden een voordeel daarbij: ook al waren ze politiek verboden, hun sociale verankering blijkt erg stevig. De Arabische Liga en de Afrikaanse Unie waren op het toneel te zien, maar hun interne verdeeldheid brak hun prestige voortdurend. Enkel de rol van Qatar (meevechtend lid van de Contactgroep) en zender Aljazeera bleef duidelijk. Allengs groeide het ongeduld en ook het wantrouwen: de oude clans leken nog te sterk aanwezig zeker in het “militair gerunde Egypte”. De economieën sterk leunend op toerisme, waren er ernstig aan toe intussen. Beide voorlopers staan nu op enkele maanden van de eerste vrije verkiezingen... De spanningen over de verkiezingsresultaten stegen en die resultaten zijn ook essentieel voor het verdere verloop van alle revoluties. Ze zijn, hoe dan ook, een baken waarvan de kleur nog niet is in te schatten...

Bij de VOLGERS was de chaos enorm: het “aan de kant krijgen” van de drie (of vier?) dictatoren bleek erg taai en er vloeide enorm veel bloed bij.

Libië.

Khadaffi, zit nu flink in het nauw en geïsoleerd, maar de NATO + is erg uitgeput. Mentaal en financieel... En bij de rebellen groeien de tegenstellingen nu de “after-K periode” nadert. De VS zit erg op de achtergrond: Obama zit thuis in een politiek gevang en ook nog in zijn gestarte verkiezingsstrijd; en verliest sterk aan draagkracht. De Europese tandem

Engeland-Frankrijk wordt fors geplaagd door sociale en financieel-economische problemen. Duitsland bleef achterop en Italië had ook wat anders aan zijn hoofd. De Nato was geen toonbeeld van sterkte.... Wat overal in het MO erg opviel Syrië.

Assad en clan gaan blind tekeer ondanks internationaal isolement en vele waarschuwingen en bezoekers... Het aantal doden steeg dramatisch en continu tot bij de 2500 en de bevolking geeft geen krimp. Dit gat recht de muur in, waarbij niemand weet wat die klap zal opleveren in het broeiende MO. Het wordt ook de focus voor de groeiende tegenstelling Sjiïeten en soennieten, met Bahrein als omgekeerde positie en schandvlek voor de Saoedi's. Assad denkt nog steeds, met zijn makker in Iran, dat hij allen kan gijzelen, vanwege zijn geopolitieke positie in de regio. Zelfs Turkije krijgt er geen beweging in en de wrijving Iran-Turkije groeit ook. De EU tapt nog steeds veel olie bij Assad en de Russen verkopen hem hun wapens... De oliestroom uit Libië is niet groot genoeg om de EU meer moed te geven... De VS roept nu alle handelspartners van Syrië op hun relaties op te schorten... Het spitst zich nu economisch toe en er wordt gerekend op scheuren in de militaire top... De lont zal van binnen moeten worden aangestoken, maar wie is de sterke partij ná Assad?

Yemen.

Salah overleefde de aanslag en komt, zegt hij, nu terug na revalidatie. In zijn land werd de chaos opzettelijk gekweekt, zelfs met "toelaten van Al-Qaida in het zuiden, om posities te kunnen behouden. De Saoedi's lijken S. ook niet te gaan stoppen en na relatieve "rust" beginnen nu zijn retour aanstaande is, weer de betogingen. Er lijkt niets te zijn veranderd...

Bahrein.

De ogenschijnlijke rust is bedrog, de Saoedi's zijn naar huis maar deden ook hier niets. De grootste oppositiepartij die UIT de regering stapte wil nu over een maand de verkiezing voor "hun zetels" boycotten. Dat werd al aangekondigd en de onrust herbegeen.

De VOLGERS zitten volop in de problemen en hebben allen nog niet "de dictator" aan de kant gekregen. En hun

diversiteit leerde dat gewapend ingrijpen van buiten af ook geen simpele snelle zaak is...

In de WACHTKAMER was/is het ook niet rustigjes.

Saoedi-Arabië.

Ze bemoeiden zich er in Bahrein mee, en stuurden zelfs hun leger. Naar dit land met een bevriende koning en een grote sjiïetische meerderheid. Puur omdat ze dachten het in een tik te blussen: grote misrekening en nu zit men met afgrijzen naar Syrië te kijken en met "onprettige gevoelens". Hier ligt het precies andersom en onderdrukt de dictator nog erger. De Saoedi's strooiden fors met geld: naar Egypte en elders... alles om de revoluties hun scherpe en slagingskans te ontnemen. Wat in Tunesië al kon en nu zeker blijft is in Saoedi-Arabië ondenkbaar eeuwen weg... Dit schetst het grote probleem van "onze super olieboer" heel precies. Ze zijn een zwaar blok aan de revolutiebenen, ook in Bahrein en ook in Jemen en van Assad zijn ze aangetrouwde familie.

Marokko.

Daar ging de koning erg voorop lopen al was het sommigen niet ver genoeg. Hij is een voorbeeld ook al is het nog niet "onze democratie". Mohammed werd een model, naast Turkije..

Jordanië

Enige onrust en weinig veranderingen. En angst voor de mogelijke MO-plof met die vele Palestijnen daar. De koers van dit land is vooralsnog onduidelijk; bij nieuwe regionale onrust ligt er geen plan of visie..

Algerije

Hier is het dodelijk rustig en gebeurt heel weinig aan vernieuwing en dus aan preventie. Wel werd de relatie met buur Marokko wat opgeschoond. Het land speelt oppervlakkig gezien geen enkele rol ook al ligt het midden in de voorhoede regio... Hier is de herinnering aan de zeer bloedige burgeroorlog nog zeer levendig. Veel zal afhangen van de posities van de islampartijen na de verkiezingen bij de burens.

Libanon

Dit is een democratie van het meest complexe type omdat er zoveel etnische/religieuze groepen zijn.

Hezbollah (sjieten=Iran=Syrië) wipte hier Hariri (soennieten) uit de regering en verkreeg een meerderheid. Hezbollah haalde al alle wapens in Syrië weg, wil niet meewerken aan het Haritribunaal en er plofte al een bom in christelijk Beiroet in het noorden. Het land is uiterst explosief en het enige pluspunt is dat men hier met afgrijsen denkt aan de laatste bloedige burgeroorlog en die uiterst harde met Israël...

De diverse actoren

Turkije

Dit NAVO-land en democratie van 100 jaar, doet stil mee in Libië, waar zijn interventie weinig opleverde. Nu is het zeer actief in Syrië zonder veel succes. De legertop werd vervangen en Erdogan kreeg zijn handen verder vrij. Turkije neemt in het broeierige MO een sleutelplek in, ook als NAVO-lid! En als buur en sparringspartner van Iran, waarmee het in aspiraties concurreert, zij het nu nog niet openlijk. Het is zeker een model voor een aantal revolutielanden en wil dat ook sterk zijn.

Israël

Zeer onbuigzaam maar ook erg stil. Nu weer begonnen met bouwen in bezet gebied, schermutselend met de Gazastrip en nu geconfronteerd met een massale sociale protestbeweging! Er blijken gesprekken te lopen tussen Abbas en Perez...Het vredesproces ligt plat voor de buitenwereld. Israël heeft een enorm belang bij een "rustige afloop" en is eigenlijk de enige democratie in die regio: mar wordt als westerse indringer gezien. De huidige oerconservatieve en onbuigzame politiek zal nauwelijks van dienst kunnen zijn bij goede oplossingen vinden: in tegendeel.

Palestina

De samenwerking Hamas en Al Fatag is hersteld en dit land gaat op 20 sept. in de VN vragen om brede erkenning; als drukactie op Israël c.s.. De kans op succes is vooralsnog klein maar het zal zeker posities doen opschuiven. Ook hier is men sterk afhankelijk van een MO-conflict op schaal vanwege de grote aantallen Palestijnen in Jordanië, Israël en Libanon.

Iran

Amadinedjad heeft intern zo zijn problemen en zit in een strijd tussen conservatief en moderner. En hij levert net als Rusland wapens aan Syrië. Het land heeft het economisch, ook vanwege de sancties, steeds moeilijker. Hun "halve revolutie" werd ook in repressie gesmoord.. Die krachten sluimeren en zullen bij herleving elders van bewegingen zeker opnieuw vibreren.

Waar leidt dit allemaal heen?

Het lang veronderstelde verband dictatuur en islam vervaagt nu snel. Arabieren, moslims vaak, kunnen ook zeer goed soldaten voor vrijheid worden. Het is de weg van het scheiden van kerk en staat: weg van het integrisme. Wat we zien nu is veel sterker dan alle preken en lessen en de mollah's van Iran en ook de clerus van het wahhabitische Saoedi-Arabië zijn gewaarschuwd. Hun posities komen steeds sterker in het geding.

Natuurlijk gaan we nu islamitische partijen zien die tientallen jaren werden weggepoetst, ja zelfs uitgemoord zie Syrië. Voor hen die dat ongerust maakt is het goed te wijzen op de Teaparty gelovigen en de ultrarechtse politici als Bachmann en Palin. Die ook een verbazingwekkende "integrale visie hebben op Israël: een democratie met bijbelse grondvesten. Die als enige in de wereld bijbelse rechten mag claimen van meer dan 2000 jaar geleden ten detrimente van palestijnen die er even lang verbleven.

Bij de verkiezingsuitslagen, eind 2011 en later ook in Libië, gaan we beleven wat ook wij, tot voor kort kenden dan wel nu opnieuw zien opbloeien: politiek op religieuze basis (CDA, Christenunie, CDU, Republikeinen in de VS, etc.). Zelfs in Frankrijk stak dat weer de kop op.

Ook zal dan blijken "hoeveel Al-Qaida er mee zwom" in de revolutionaire stroom" en ook hoeveel guerilla-terrorisme we nog krijgen doordat er mensen in het zand "onderdoken" en van daaruit zullen blijven opereren tegen de nieuwe democratieën. Algerije is er nu erg bang van en ook Marokko.

-Epiloog

De situaties binnen landen alsook de relaties tussen landen lijken nu wel “erg vloeibaar” te zijn geworden. Mede daarom is “de toekomst voorspellen” nu wel erg riskant geworden. Er zijn zowel positieve als negatieve tekenen. Voor de komende jaren hebben we weer te maken met grote spanningen, dat is zeker.... Het risico van een fors gewapend conflict wordt steeds minder denkbeeldig. Het op positieve wijze nemen van verantwoordelijkheid op regionaal niveau is echter ook groeiende.

De opkomende landen vallen op door hun grote afstand en, het op vitale momenten met name in de V-raad opsteken van de veto-vingers. Zelden werd duidelijker gedemonstreerd dat “deze revoluties” door hen worden gezien als misgeboorten van het vroegere kolonialisme en het aanpappen met graaiende gewetenloze dictators. En dat, wat hun betreft, allemaal om stevig greep te houden op olie en energievoorziening. Ze vinden gewoon dat wij dat nu zelf maar moeten opsoppen... Waarbij Rusland een aparte positie inneemt maar ook het westen, wat de russen liet gaarkoken omdat het westen in hun “achtertuinen democratie ging verkopen” en hun de toegang tot de NATO weigerde en er zelfs anti-raketschilden plaatste.

Let ook op de vergissing m.b.t. Turkije. Dat mocht “eigenlijk niet” in de EU... Het werd gekleineerd in zijn ogen en groeide in een moordtempo uit tot een economie van formaat en een land met “oud-ottomaanse” ambities. Het is zonder twijfel en tot de schrik van het over-arrogante westen, nu een beter model dan de westerse, nu failliet gaande landen.

Kijk naar het huidige schokkende totaalbeeld: een economisch zieltogend Europa (en de VS!) en een paniekerige EU, de ontwakende en demografisch ontplofende arabische/afrikaanse wereld, een wedren op energie- en grondstoffengebied (die nog verscherpt werd met de japanse ramp en zijn anti-nucleaire gevolgen),

het toekijken van de “nieuwe opkomende gigalanden” en

dat rammelende G20- wereld”bestuur”.

Daarmee zullen we de volgende decennia moeten leven...

De laatste “politieke ongelijkheden Noord-Zuid” lijken nu wel gesloopt te zijn. De arrestatie en aanstaande berechting van “het voorbeeld” Gaghbo en de Ben Ali's lieten de nieuwe tijd zien. Nog versterkt door de detentie en de verhoren van de familie Mubarak en de hartaanval van de oud-president. Het aantal doden van de totale revolutionaire beweging liep intussen in de vele duizenden, waarbij Libië en Syrië bij de toppers hoorden. Revoluties zijn altijd bloedig, zie de franse en de Russische bijvoorbeeld in Europa, en zeker ook de grote burgeroorlog in de VS....

Het westen kreeg een zware factuur, zag zijn eerdere fouten (dictatoren steunen omdat stabiliteit en veiligheid van belangen punt één waren) en begreep dat het nu “op eerbiedige afstand moest blijven”. Pappen en nathouden was voorbij. Ook werd ons nog eens uitgelegd waar die merkwaardige “vierkante landen” eigenlijk vandaan kwamen. Een rare erfenis van de val van het ottomaanse rijk (1920) dat werd gevolgd door een “neokoloniale, diplomatieke invloedsverdeling” met een potlood en veel cognac. Een chaos van etnische en religieuze samenstellingen waren het resultaat: zie Syrië, Libanon, Libië etc.

Met name Duitsland bleef nu erg afstandelijk en niet erg solidair. Enkel een democratische, vreedzaam stel burens kan Israël van houding doen veranderen. Pas daarna is er eindelijk een oplossing voor het grote MO-conflict: Palestina-Israël mogelijk. Eerder zal Tel Aviv geen centimeter bewegen. Wat tot grote verbijstering een enorme waarheid bleek te zijn toen Hamas en Fatag een interim-regering vormden (met hulp van het nieuwe Egypte!) en verkiezingen aankondigden. De VS en Israël waren totaal verrast en verbijsterd...

Deze gebeurtenis geeft het beste de totaal gewijzigde verhoudingen aan alsmede het

positieverlies van de VS... En op hetzelfde moment stemden China, Rusland en... Libanon tegen een Syrië-resolutie. Dramatisch en uiterst gevaarlijk werd het nu rond het "grote MO-conflict" alles kwam in een stroomversnelling leek het.

De tegenstellingen tussen sjiieten (Iran dus) en soennieten worden sterker, niet weinig ook vanwege de toestanden in Syrië en Bahrein, men radicaliseert en het lijkt op de aanloop naar "het volgende MO-conflict". Terwijl "onze" olie vooral ligt onder het zand van de Golfstaten die samenwerken in de Golfraad... Die Jemen niet gekalmeerd krijgt vol met Al-Qaida in het zuiden... Daarom komt de V-raad niks verder en zitten Obama c.s. muurvast. Het gaat eigenlijk vooral over de angst die een groot conflict in de "wereld olievoorraad" oproept. Immers dat leidt onmiddellijk tot een oliecrisis van formaat en zeer grote spanningen onder de groten vanwege de enorme schaarste en de economische schade die dat veroorzaakt. En de doden etc. mogelijk: dus dat is voor de giganten nu de onmogelijke(?) afweging... Daarom is het vooralsnog "tilt".

De revoluties kwamen in hun kritische fase: ongeduld, ontevredenheid, wantrouwen en soms ook al positievegevechten voor aankomende verkiezingen.

En machteloze stilte in de Arabische Liga en de Afrikaanse Unie... Wat niet veel goeds voorspelt voor de "eigen vredespowers van deze regio's".

En een groeiende onrust in Israël, die inderhaast met "zijn" bondgenoten ging overleggen. Maar daar fors tegen Obama en anderen opbotste en ook de vertrouwde steun van het "oude Egypte" geheel verloor dat de Gazastrip zelfs verder open zette. En de dodelijke clashes op de Golanvlakte waren "dreigende demonstraties" van Syrië dat Israël en zijn bondgenoten even wees op de kracht van zijn positie... en rustig verder moordde.

In Libanon, buurland van Syrië, won Hezbollah in de regeringsvorming na 5 maanden gerommel. De Druzen (moslims)

stapten er uit wat voor de stabiliteit daar zeker niet gunstig is. Assad feliciteerde de nieuwe premier en daarmee werd de onderlinge "vriendschap" nog eens gedemonstreerd. Iran moet dit ook goed doen als Hezbollah supporter. Hezbollah kwam in een meerderheidspositie en weigerde de vier beschuldigen voor het Hariri tribunaal te arresteren.

De dood van Bin Laden gevolgd door het wekelijks wegknallen van zijn ondercommandanten met Amerikaanse drone's verzwakte Al-Qaida fors. Ideologisch is de mislukking van "Al-Qaida's geweldsfilosofie tegen het westen" een positief feit, maar de gekken zijn er nog wel. En ze gedijen nu opnieuw in de chaos en de onrust à la Somalië. Zie nu vooral ook Jemen, ten zuiden van Libië en ook al in Libanon, ... de risicogebieden nu.

Na 4 maanden "revoluties" ontdekte de wereld weer eens de grenzen zowel bij gewapend ingrijpen (Libië) als bij diplomatieke wegen. Waarbij steeds scherper opviel dat de oude machtsverhoudingen en de rol en het aanzien van de VS en de andere westerlingen fundamenteel waren gewijzigd. Er ontstond een chaotische situatie met veel gevoelens van onmacht. Iedereen begon echt te zien dat de processen lang zouden gaan duren en hoogst onzeker werden wat hun uitkomsten betreft.

In de VS ontstond tegelijk ook nog een interne politieke impasse, rond het kredietplafond terwijl in de EU de paniek rond "speculatieve aanvallen" op de euro, -na Griekenland nu Italië-, zijn top bereikte.

De wereld begreep dat de oude wegen en machtsverhoudingen niet meer bruikbaar waren. De onderdrukte volkeren, met name in Syrië en Jemen leden steeds meer. De chaos groeide met name in Jemen. Libië en Syrië en Bahrein werd een sociaal-politiek geblokkeerd land. Rond Saoedi-Arabië werd het dus ook zeer onrustig en steeds meer werd duidelijk dat de conservatieve houding van de Saoedi's ook aan zijn einde raakte. En in Iran woedde ook al een stevige interne

machtsstrijd tussen “gematigden en radicalen”. De Arabische wereld was in een totale onbalans geraakt.

Terwijl de ramp in Japan de “bruikbaarheid van nucleaire energie” ernstig in het geding bracht en drie landen in Europa kozen voor volledige afzwering er van, groeide de onrust en onvrede in het oliegebied dat het MO nog steeds was. En de onzekerheid over een “ongestoorde energievoorziening” werd snel groter.

Half aug. Zes maanden na de start van de revoluties is het een bonte boel gebeven: de indeling die hier werd gekozen in het begin bleef overeind: de koplopers, de volgers, in de wachtkamer en diverse actoren zijn er nog en het tempo is laag. Wat velen al aankondigden: dit is fase 1 van de volgende 25 jaar aan verandering... Van de koplopers en de volgers is intussen veel geleerd. En de westerlingen zijn intussen beide in een ernstige financiële/economische positie terecht gekomen. Die zich nog snel verslechterd en enorm veel aandacht vraagt en grote sociale onrust belooft: zie Londen en Noorwegen en ook de ongelofelijke Tea-party herrie in de VS. Het westen verliest snel aan machtspositie en de BRICS zijn nog niet in om het gat te vullen. Als ze dat al zouden willen... Vorspellen is nu onmogelijk geworden: alles ging op drift. De revoluties in de Arabische “jeugdige landen” zijn uiteindelijk onomkeerbaar maar men zal zich zeer sterk zelf moeten helpen. De politieagenten zijn moe en zonder middelen en vol eigen met problemen. De VN, de Arabische Liga en de Afrikaanse Unie zijn ernstig verdeeld... niet op de laatste plaats door religieuze verschillen in de Arabische regio maar ook door financieel-economische over de hele globe.

De menselijke geschiedenis was nooit echt anders en leek zich dus in zekere zin, “gewoon” te herhalen. Al geeft het verleden nooit erg exacte lessen aan de wereld waarin wij leven. Hoogstens de les, dat de mens steeds weer opkrabbelt, vaak na heel wat builen en bulten en nog erger. Het lijkt weer eens niet anders te

kunnen; gewelddadige uitingen voort komend uit sterke menselijke drijfveren (angst en overheersing), en alle daarbij behorende mechanismen bleken nog steeds intact. .

De wereld werd voor “de helft” terug geworpen op onmacht en onzekerheid terwijl de andere helft zijn weg naar betere tijden en groter aanzien stevig voortzette. De BRICS keken toe en werkten hard aan hun toekomst terwijl de “PIGS” langzaam het loodje legden. De oude wereld vervaagde snel en een nieuwe, vooralsnog onzekere wereld, begon zich af te tekenen.

Aanvulling half september

Het westen kreeg pluimen op de hoed al waren die niet voor allen. Want er waren genoeg weigeraars rond de interventie in Libië, na de slechte ervaringen in Irak, waar nog nu wekelijks 100 mensen de lucht in vliegen. Er ontstond een nieuwe idee en vormgeving aan het “interventierecht”. Die in Syrië niet wil bloeien vanwege het reuzenrisico van een explosie zonder grenzen. Sancties, isolatie, druk op personen alles wordt geprobeerd om ook Syrië naar bevrijding op weg te krijgen. En ook Bahrein baart veel zorgen omdat de Saoedi's hier met hun inertie geen ontwikkelingen toelaten. En zelfs in Jemen trappen ze nog op de remmen. Dit centrale land voor de islam gaat vlot achtersukkelen en zal steeds meer bedevaartgangers ontvangen die democraten zijn geworden en moslim bleven.

Turkije speelt een enorm sterke rol in de regio en zet nu de toon in de Israël-Palestina kwestie. Waarbij Erdogan een leidende rol op basis van die islam bepaald niet schuwt, nee zelfs tracht om Iran en de Saoedi's, hier voorbij te streven. De geopolitieke kaart van het MO en Noord-Afrika gaat snel op de kop.

De westelijke burens hebben er nog veel moeite mee, terwijl ze verzuipen in de gevolgen van hun jarenlange potverteren samen met de Amerikanen. Want zij sluiten nog hun grenzen voor moslims, erger nog doen hen door slechte politieke klimaten vertrekken naar hun “Heimat” terwijl er niet genoeg jeugd meer is en de

economieën snel hun dynamiek verliezen.
À la Japan...

Noord- en Zuid-Europa lijken van elkaar los te gaan leven waardoor het zuiden dichterbij de Magrheb en de Mashrek komt te staan. De Unie van de Middellandse Zee heeft meer toekomst dan Merkel c.s. ooit dachten.

Het westen kruipt deels in zijn schulp en sluit de deuren en de ogen... Terwijl elke bioloog je kan zeggen wat er uiteindelijk met een struisvogel gebeurt...

We gaan zeer spannende en lastige tijden tegemoet met grote economische en demografische verzwakking in de EU en sterk toenemende welvaart en exploderende populatie bij de zuiderburen. Je hoeft geen profeet te zijn om te weten waar dat heen zal gaan; maar een beetje kennis van historie helpt best wel.

Leon Speetjens, vanaf febr. 2011,
Marseille